31994R3290

1994 12 31 EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS L 349/105

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 3290/94
1994 m. gruodžio 22 d.
dėl žemės ūkio sektoriuje būtinų pritaikomųjų pataisų ir pereinamojo laikotarpio priemonių, kad būtų įgyvendintos daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde sudarytos sutartys

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 43 straipsnį,

atsižvelgdama į 1968 m. birželio 27 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 805/68 dėl bendro galvijienos rinkos organizavimo [1], ypač į jo 7 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos siūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę [2],

kadangi Bendrija priėmė bendrą žemės ūkio politiką reglamentuojančių taisyklių rinkinį;

kadangi daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde Bendrija aptarė įvairius susitarimus (toliau – GATT susitarimai); kadangi keletas iš tų susitarimų siejasi su žemės ūkiu ir ypač su Sutartimi dėl žemės ūkio (toliau – Sutartis); kadangi nuolaidų, susijusių su vietine parama, gali būti pasiekta tinkamai nustatant kainų bei pagalbos lygį bei netaikant šioje srityje specifinių nuostatų; kadangi Sutartis numato šešerių metų laikotarpį, per kurį, viena vertus, padidėtų galimybė trečiųjų šalių žemės ūkio produktams patekti į Bendrijos rinką, antra vertus, laipsniškai sumažėtų Bendrijos parama, teikiama žemės ūkio produktų eksportui; kadangi turėtų būti sukurti atitinkami įstatymai, reglamentuojantys prekybą žemės ūkio produktais su trečiosiomis šalimis;

kadangi, keičiant visas žemės ūkio produktų įvežimą apribojančias priemones į muitą (tarifikacija) ir draudžiant taikyti tas priemones ateityje, Sutartis reikalauja panaikinti kintamus importo mokesčius bei kitas priemones ir importo mokesčius, kurie šiuo metu numatyti organizuojant rinkas; kadangi pagal Sutartį muito normos žemės ūkio produktams turi būti įtvirtintos Bendrajame muitų tarife; tačiau, kadangi tokioms produktų grupėms, pvz., javams, ryžiams, vynui, vaisiams ir daržovėms, taikant papildomus arba kitus prekybos mechanizmus, į kuriuos neįeina nustatyto muito rinkimas, kyla būtinybė priimti taisykles, kurios leistų taikyti nukrypti leidžiančias nuostatas pagrindiniams reglamentams; be to, kadangi priemonės, taikomos apsaugoti Bendrijos rinką nuo džiovintų vynuogių bei apdorotų vyšnių importo, pagal Sutartį dėl apsaugos gali išsilaikyti penkerius metus; be to, kadangi, siekiant išvengti Bendrijos rinkos aprūpinimo problemų, turi būti leidžiama laikinai neapmuitinti kai kurių cukraus gaminių;

kadangi tam, kad rinka bent minimaliai būtų apsaugota nuo žalingų tarifikacijos padarinių, Sutartis leidžia taikyti papildomą muitą, tačiau laikantis tiksliai nurodytų reikalavimų ir tik tiems produktams, kuriems nustatomas tarifas; kadangi dėl šios priežasties minimas pagrindinis reglamentas turėtų būti papildytas atitinkamomis nuostatomis;

kadangi Sutartis numato daugybę tarifo kvotų pagal susitarimus dėl dabartinių ir minimalių galimybių; kadangi tokioms kvotoms taikomi reikalavimai yra smulkiai išvardyti Sutartyje; kadangi, atsižvelgiant į didelį kvotų skaičių ir tam, kad būtų garantuotas kuo veiksmingesnis jų taikymas, Komisija atsako už jų atidarymą bei administravimą taikant Vadybos komiteto procedūrą;

kadangi, iš pagrindinės sutarties dėl bananų, pasirašytos Urugvajaus raunde su kai kuriomis Pietų Afrikos šalimis, kylantys pakeitimai turėtų būti įtraukti į 1993 m. vasario 13 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 404/93 dėl bendro bananų rinkos organizavimo [3];

kadangi Sutartyje dėl apsaugos numačius aiškias apsaugos straipsnių taikymo organizuojant rinkos struktūrą taisykles, tokius

---

[1] OL L 148, 1968 6 28, p. 24. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1884/94 (OL L 197, 1994 7 30, p. 27).

[2] 1994 m. gruodžio 14 d. pateikta nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

[3] OL L 47, 1993 2 25, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 3518/93 (OL L 320, 1993 12 22, p. 15).

straipsnius reikėtų papildyti nuoroda į įsipareigojimus, kylančius iš tarptautinių sutarčių;

kadangi Bendrija, prekiaudama su GATT susitarimais nesusaistytomis trečiosiomis šalimis, nėra ribojama iš tų sutarčių kylančių suvaržymų, susijusių su Bendrijos rinkos atvirumu; kadangi tam, kad būtų garantuota, jog galima imtis reikiamų priemonių iš tokių šalių įvežamų produktų atžvilgiu, Komisijai reikėtų suteikti atitinkamus įgaliojimus, kurie būtų vykdomi laikantis Vadybos komiteto procedūros;

kadangi, remiantis Sutartimi, eksporto subsidijos suteikiamos tik kai kurioms čia nurodytų žemės ūkio produktų grupėms; be to, kadangi šis apribojimas siejamas su kiekiu ir verte;

kadangi vertės apribojimų laikymasis gali būti garantuotas tada, kai nustatomos grąžinamosios išmokos, bei kontroliuojant mokėjimus pagal taisykles, susijusias su EŽŪOGF (Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondas); kadangi kontroliavimą galima palengvinti privalomu būdu iš anksto nustatant grąžinamąsias išmokas, o tuo atveju, kai grąžinamosios išmokos yra diferencijuotos, jei galimybės leidžia pakeičiant nustatytą paskyrimo vietą; kadangi, pakeičiant paskyrimo vietą, turėtų būti išmokama faktinei paskyrimo vietai taikoma grąžinamoji išmoka, kurios aukščiausia riba turėtų būti tas dydis, kuris taikomas iš anksto nustatytai paskyrimo vietai;

kadangi kiekybinių apribojimų kontroliavimas reikalauja įvesti patikimą ir veiksmingą kontrolės sistemą; kadangi dėl to grąžinamosios išmokos turėtų būti suteikiamos pagal eksporto licenciją; kadangi grąžinamųjų išmokų dydis turėtų būti racionaliai ribojamas atsižvelgiant į kiekvieno produkto konkrečią padėtį; kadangi išimtys iš šios taisyklės gali būti leidžiamos tik tiems Sutarties II priede neišvardytiems perdirbtiems produktams, kuriems netaikomi vertės apribojimai, ir kai maisto produktais teikiama pagalba, kuriai netaikomi jokie apribojimai; kadangi tada, kai panašu, jog eksportas, kuriam taikomos grąžinamosios išmokos, neviršija nurodytų kiekybinių apribojimų, turi būti priimta nuostata dėl laisvesnio valdymo taisyklių laikymosi; kadangi eksportuojamų kiekių, kuriems taikomos grąžinamosios išmokos, kontrolė Sutartyje nurodytais prekybos metais gali būti atliekama remiantis eksporto licencijomis, išduotomis kiekvienais prekybos metais;

kadangi bendrai organizuojant didžiąją dalį rinkų, išimtinė kompetencija neleisti naudotis susitarimais dėl laikino įvežimo perdirbti priklauso Tarybai; kadangi iš šios Sutarties kylančiomis ekonominėmis sąlygomis gali būti tikslinga skubiai reaguoti į rinkos problemas, atsirandančias taikant minėtus susitarimus; kadangi šiuo atveju Komisijai turėtų būti suteikta kompetencija imtis neatidėliotinų priemonių, kurios yra ribojamos laiko; kadangi tos priemonės turėtų būti taikomos 1987 m. liepos 13 d. Tarybos sprendimo 87/373/EEB [1] 3 straipsnyje nustatyta tvarka;

kadangi turi būti užtikrinama, jog laikomasi ir Sutarties dėl intelektinės nuosavybės teisių prekybos srityje; kadangi dėl to į 1987 m. kovo 16 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 822/87 dėl bendro vyno rinkos organizavimo [2] turi būti įtrauktos reikalaujamos sąlygos;

kadangi, žemės ūkio įstatymuose padarius šiuo reglamentu numatytus pataisymus, daugelis Tarybos reglamentų, kylančių iš pagrindinių reglamentų, neatlieka jokios funkcijos; kadangi dėl juridinio aiškumo jie turėtų būti atšaukti; kadangi kai kurios galios netekusios nuostatos, nors tiesiogiai ir nesusijusios su GATT susitarimais, taip pat turėtų būti panaikintos; kadangi tą patį galima pasakyti ir apie kai kuriuos Tarybos reglamentus, vadinamus „antros kartos“, kurių didžioji dalis gali būti įtraukta į pagrindinius čia minimus reglamentus;

kadangi Tarybos dabartinių apsaugos straipsnio taikymo bendrųjų taisyklių vis dėlto nebuvo galima įtraukti į pagrindinius reglamentus; kadangi dėl pataisymų, kuriuos būtinai reikėjo padaryti toje srityje laikantis GATT susitarimų, svarbos aptariamus reglamentus nebūtina išsaugoti; kadangi dėl to jie turėtų būti panaikinti tuo pačiu sukuriant teisinį pagrindą, leidžiantį juos pakeisti;

kadangi Sutarties dėl žemės ūkio taikymui galėtų kilti pavojus, jei atskiruose sektoriuose taikytinos procedūros iš esmės skirtųsi; kadangi dėl to pageidautina šias procedūras suvienodinti;

kadangi Tarybos priimtos bendrosios įgyvendinimo taisyklės anksčiau leido numatyti tinkamą konkretesnių taisyklių, būtinų rinkai valdyti, sistemą; kadangi šios Sutarties dėl žemės ūkio įgyvendinimas neturėtų kelti abejonių dėl bendrą žemės ūkio politiką reguliuojančių mechanizmų bei procedūrų;

[1] OL L 197, 1987 7 18, p. 33.
[2] OL L 84, 1987 3 27, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1891/94 (OL L 197, 1994 7 30, p. 42).

kadangi vėlesniame etape bus naudinga panagrinėti tiek šiuo reglamentu nustatytų susitarimų veikimą, tiek patirtį, kurią įgijo trečiosios šalys, kurios ėmėsi priemonių įgyvendinti GATT susitarimus; kadangi dėl to, praėjus dvejiems metams nuo šio reglamento taikymo pradžios, Komisija turėtų pateikti Tarybai ir Europos Parlamentui ataskaitą;

kadangi perėjimas nuo dabartinių nutarimų prie tų, kurie yra GATT susitarimų rezultatas, gali sukelti prisitaikymo sunkumų, nenagrinėjamų šiame reglamente; kadangi, norint išspręsti šią galimą problemą, reikėtų įtraukti bendrą nuostatą, kuri leistų Komisijai priimti tam tikrą laikotarpį reikalingas laikinas priemones;

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Šiame reglamente pateikiami pakeitimai bei laikinos priemonės, kurių reikia imtis žemės ūkio sektoriuje tam, kad būtų įgyvendintos sutartys, priimtos daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde.

2 straipsnis

1 straipsnyje minimi pakeitimai yra išdėstyti šio dokumento prieduose.

3 straipsnis

1. Kai, siekiant palengvinti perėjimą nuo dabartinių susitarimų prie tų, kuriuos nulemia 1 straipsnyje minimų sutarčių reikalavimai, bendra žemės ūkio politika reikalauja laikinų priemonių, tokios priemonės priimamos Reglamento Nr. 136/66/EEB [1] 38 straipsnyje, atitinkamuose kitų reglamentų dėl bendro žemės ūkio rinkų organizavimo straipsniuose arba Reglamente (EB) Nr. 3448/93 [2] nustatyta tvarka.

Priėmus tokias priemones, būtina atsižvelgti į įvairių žemės ūkio sektorių ypatumus tinkamą dėmesį skiriant įsipareigojimams, kylantiems iš 1 straipsnyje minimų sutarčių.

2. 1 dalyje nurodytos priemonės gali būti priimtos per laikotarpį, kuris baigiasi 1996 m. birželio 30 d., ir netaikomos po tos dienos. Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma gali tą laikotarpį pratęsti.

4 straipsnis

1. Jei, atsižvelgiant į ypatingas aplinkybes, kurios turi poveikį žemės ūkio produktui, reikalavimų dėl eksporto paramos, numatytos 1 straipsnyje minimose sutartyse, laikymasis gali būti užtikrinamas priemonėmis, turinčiomis mažesnį poveikį nei tos, kurios tam tikslui buvo numatytos, Komisija tam produktui gali netaikyti nuostatų dėl eksporto grąžinamųjų išmokų, kurioms taikomas šis reglamentas.

2. Nepažeisdama šio reglamento nuostatų, Komisija gali imtis bet kokių priemonių, galinčių apsaugoti Bendrijos rinką nuo žemės ūkio produktų įvežimo iš tų trečiųjų šalių, kurioms Bendrija neturi įsipareigojimų pagal 1 straipsnyje minimas sutartis.

3. 1 ir 2 dalyje minimos priemonės priimamos 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka.

5 straipsnis

Iki 1997 m. birželio 30 d. Komisija pateikia Tarybai ir Europos Parlamentui pranešimą apie tai, kaip veikia susitarimai, kylantys iš šio reglamento, ir apie patirtį, įgytą trečiosioms šalims taikant priemones, padedančias įgyvendinti sutartis, priimtas daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde.

Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka nuspręs dėl pakeitimų, kylančių iš pranešimo rezultatų ir išvadų.

6 straipsnis

1. Šis reglamentas įsigalioja 1995 m. sausio 1 d.

2. Jis taikomas nuo 1995 m. liepos 1 d.

Tačiau:

a) 3 ir 4 straipsniai taikomi nuo 1995 m. sausio 1 d.;

b) prieduose išdėstytos nuostatos dėl importo muitų ir papildomų importo muitų, taikomų XIII ir XVI priede išvardytiems produktams, kuriems taikoma įvežimo kaina, taikomos 1995 m. nuo prekybos metų pradžios 1995 m. aktualiems produktams;

[1] OL 172, 1966 9 30, p. 3025/66.
[2] OL L 318, 1993 12 20, p. 18.

c) nuostatos dėl eksporto grąžinamųjų išmokų taikomos:

— nuo 1995 m. rugsėjo 1 d. – II ir XVI priedai,

— nuo 1995 m. spalio 1 d. – IV priedas,

— nuo 1995 m. lapkričio 1 d. –V priedas;

d) XV priede išdėstytos nuostatos taikomos nuo 1995 m. sausio 1 d.;

e) XVI priedo I skirsnio 2 dalyje išdėstytos nuostatos taikomos nuo 1996 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1994 m. gruodžio 22 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

H. SEEHOFER

PRIEDŲ SĄRAŠAS

I priedas	JAVAI
II priedas	RYŽIAI
III priedas	DŽIOVINTI PAŠARAI
IV priedas	CUKRUS
V priedas	ALIEJUS IR RIEBALAI
VI priedas	LINAI IR KANAPĖS
VII priedas	PIENO PRODUKTAI
VIII priedas	JAUTIENA IR VERŠIENA
IX priedas	AVIENA IR OŽKIENA
X priedas	KIAULIENA
XI priedas	PAUKŠTIENA
XII priedas	KIAUŠINIAI, OVALBUMINAS IR LAKTALBUMINAS
XIII priedas	VAISIAI IR DARŽOVĖS
XIV priedas	PERDIRBTI VAISIAI IR DARŽOVĖS
XV priedas	BANANAI
XVI priedas	VYNAS
XVII priedas	TABAKAS
XVIII priedas	APYNIAI
XIX priedas	AUGANTYS MEDŽIAI IR KITI AUGALAI, SVOGŪNĖLIAI, ŠAKNYS IR KITOS PANAŠIOS AUGALŲ DALYS, SKINTOS GĖLĖS IR DEKORATYVINIAI ŽALUMYNAI
XX priedas	SĖKLOS
XXI priedas	ĮVAIRŪS REGLAMENTAI
XXII priedas:	TOLIMIAUSI REGIONAI.

I PRIEDAS

JAVAI

I. *1992 m. birželio 30 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1766/92 (OL L 181, 1992 7 1, p. 21) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1866/94 (OL L 197, 1994 7 30, p. 1).*

1. 3 straipsnio 2 dalis panaikinama.

2. 3 straipsnio 3 dalis papildoma tokia pastraipa:

„Intervencinė kaina, galiojanti kukurūzams ir grūdiniam sorgui gegužės mėnesį, toliau galioja kitų prekybos metų liepos, rugpjūčio bei rugsėjo mėnesiais."

3. 3 straipsnio 4 dalies antrosios pastraipos pirmas sakinys pakeičiamas taip:

„Visus prekybos metus arba jų dalį intervencinė kaina kas mėnesį didinama."

4. 5 straipsnio pirmoji ir paskutinioji pastraipos dalys panaikinamos.

5. II antraštinė dalis pakeičiama taip:

„II ANTRAŠTINĖ DALIS

9 straipsnis

1. Visi 1 straipsnyje išvardyti produktai įvežami į Bendriją arba išvežami iš jos, pateikus importo arba eksporto licenciją.

Licencijas išduoda valstybės narės bet kuriam pareiškėjui, nepaisydamos jo įsikūrimo Bendrijoje vietos ir nepažeisdamos priemonių, kurių buvo imtasi taikant 12 ir 13 straipsnius.

Eksporto ir importo licencijos galioja visoje Bendrijoje. Tokios licencijos išduodamos pateikus užstatą, garantuojantį, kad produktai bus įvežami ir išvežami licencijos galiojimo laikotarpiu; jei eksportas arba importas per tą laikotarpį nevykdomas arba vykdomas tik iš dalies, visas arba dalis užstato negrąžinama, išskyrus *force majeure* atvejus.

2. Licencijų galiojimo laikas ir kitos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 23 straipsnyje nustatyta tvarka.

10 straipsnis

1. Jei šiame reglamente nenurodyta kitaip, Bendrajame muitų tarife nurodytos muito normos taikomos 1 straipsnyje išvardytiems produktams.

2. Nepaisant 1 dalies, muitas, nustatytas importuojamiems produktams, kurių KN kodai yra ex 1001, išskyrus mesliną (kviečių ir rugių mišinys), 1002, 1003, ex 1005, išskyrus hibridų sėklas, ir ex 1007, išskyrus sodinimui skirtą hibridą, yra lygus intervencinei kainai, galiojančiai tokiems produktams importavimo metu ir padidintai 55 %, atėmus tokioms prekių siuntoms taikomą CIF importo kainą. Tačiau šis muitas neturi viršyti Bendrajame muitų tarife numatytos muito normos.

3. Norint apskaičiuoti importo mokestį, apie kurį kalbama 2 dalyje:

a) 2 dalyje išvardytų tos pačios standartinės kokybės produktų, jei reikia, suskirstytų į keletą rūšių (paprastieji kviečiai: aukšti, vidutiniai, žemi; kietieji kviečiai; kukurūzai; kiti pašariniai grūdai), tipinės importo kainos CIF užregistruojamos remiantis tos kokybės grūdų kainomis pasaulinėje rinkoje.

Tokia tipinė importo kaina CIF nustatoma nuolatos;

b) visos importuojamų prekių siuntos klasifikuojamos atsižvelgiant į artimiausias a punkte minimas standartines savybes.

4. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 23 straipsnyje nustatyta tvarka.

Jose nurodoma:

— rekomenduojamos standartinės savybės,

— skelbiamos kainos, į kurias būtina atsižvelgti,

— importo mokesčio kiekvienai siunčiamai prekių siuntai, klasifikuojamai atsižvelgiant į vieną iš standartinių savybių, aprašytų 3 dalies a punkte, apskaičiavimo būdas,

— galimybė, jei to reikia ypatingais atvejais, suteikti ūkio subjektams progą sužinoti mokestį, taikomą minimoms prekėms kol jos atgabenamos.

11 straipsnis

1. Nepažeidžiant 10 straipsnio 2 dalies nuostatų, siekiant užkirsti kelią arba neutralizuoti neigiamą poveikį Bendrijos rinkai, kuris gali kilti dėl kai kurių 1 straipsnyje išvardytų produktų įvežimo, vienas arba keletas tokių produktų, laikantis 10 straipsnyje nurodytos muito normos, apmokestinami papildomu importo muitu, jei reikalavimai, išdėstyti Sutarties dėl žemės ūkio, kuri buvo priimta remiantis Sutarties 228 straipsniu daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo pagrindu, 5 straipsnyje, yra įvykdyti ir jei nepanašu, kad importas gali pakenkti Bendrijos rinkai, arba jei pastangos nesiderintų su numatytu tikslu.

2. Orientacinės kainos, už kurias žemesnėms gali būti įvedamas papildomas importo muitas, yra tokios, kokias Bendrija pateikia Pasaulio prekybos organizacijai.

Orientaciniai kiekiai, kuriuos būtina viršyti, kad būtų taikomas papildomas importo muitas, nustatomi, *inter alia*, remiantis importu į Bendriją per trejus metus iki tų metų, kuriais kyla arba panašu, jog gali kilti pavojus rinkai, minimas 1 dalyje.

3. Importo kainos, į kurias būtina atsižvelgti skiriant papildomą importo muitą, nustatomos remiantis konkrečios prekių siuntos importo kainomis CIF.

Importo kainos CIF tuo tikslu tikrinamos remiantis tipinėmis konkretaus produkto kainomis pasaulinėje rinkoje arba to produkto importo kaina Bendrijos rinkoje.

4. Komisija priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles remdamasi 23 straipsnyje nustatyta tvarka. Tokiose išsamiose taisyklėse visų pirma apibrėžiami:

a) produktai, kuriems pagal Sutarties dėl žemės ūkio 5 straipsnį gali būti taikomas papildomas muitas;

b) kiti kriterijai, būtini 1 dalies taikymui pagal minėtos Sutarties 5 straipsnį.

12 straipsnis

1. 1 straipsnyje išvardytų produktų tarifinės kvotos, kylančios iš sutarčių, sudarytų derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo pagrindu, atidaromos ir administruojamos vadovaujantis išsamiomis taisyklėmis, priimtomis 23 straipsnyje nustatyta tvarka.

2. Kvotos gali būti administruojamos taikant vieną iš toliau išvardytų metodų arba iš karto kelis:

— metodą, pagrįstą paraiškų padavimo tvarka (taikant „pirmas atėjai, pirmas gavai“ metodą),

— metodą, pagal kurį kvotos skiriamos proporcingai kiekiams, kurių prašoma pateiktose paraiškose (taikant „vienalaikio nagrinėjimo“ metodą),

— metodą, pagrįstą tradiciniais prekybos srautais (taikant „tradicinių/naujų importuotojų“ metodą).

Gali būti taikomi kiti tinkami metodai.

Juos taikant turi būti išvengta bet kokios suinteresuotų ūkio subjektų tarpusavio diskriminacijos.

3. Taikant priimtą administravimo metodą, prireikus tinkamai atsižvelgiama į Bendrijos rinkos pasiūlos reikalavimus bei būtinybę išsaugoti tos rinkos pusiausvyrą, nors tuo pačiu metu galima naudotis metodais, kurie anksčiau galėjo būti naudojami toms kvotoms, kurios minimos 1 dalyje, nepažeidžiant teisių, kurias sukuria Urugvajaus raundo derybų pagrindu sudarytos sutartys.

4. Išsamiose taisyklėse, minimose 1 dalyje, numatomas metinių kvotų atidarymas, jei būtina tinkamai išdėstytas tarpsniais per metus, nustatomas taikytinas administravimo metodas ir, jei tikslinga, įtraukiamos nuostatos dėl:

a) garantijų, susijusių su produkto pobūdžiu, geografine kilmės vieta ir kilme;

b) dokumento, patvirtinančio a punkte minimas garantijas, pripažinimo ir

c) sąlygų, kuriomis išduodamos importo licencijos, ir jų galiojimo laiko.

Tuo atveju, kai nustatoma 2 000 000 tonų kukurūzų ir 300 000 tonų sorgo importo į Ispaniją kvota ir 500 000 tonų kukurūzų importo į Portugaliją kvota, į šias išsamias taisykles taip pat įtraukiamos nuostatos dėl kvota nustatyto importo vykdymo ir prireikus – dėl viešojo saugojimo kiekių, kuriuos importuoja suinteresuotų valstybių narių intervencinės agentūros, ir dėl jų disponavimo tų valstybių narių rinkose.

13 straipsnis

1. Tiek, kiek reikia, kad 1 straipsnyje išvardytus produktus būtų galima eksportuoti toliau jų neperdirbant arba kaip B priede išvardytas prekes, remiantis skelbiamomis tų produktų kainomis arba kainomis pasaulinėje rinkoje ir laikantis apribojimų, nurodytų sutartyse, sudarytose remiantis Sutarties 228 straipsniu, skirtumas tarp tų skelbiamų kainų ir Bendrijos kainų gali būti padengtas eksporto grąžinamosiomis išmokomis.

Eksporto grąžinamosios išmokos už 1 straipsnyje išvardytus produktus, iš kurių pagamintos B priede išvardytos prekės, negali būti didesnės už tas, kurios taikomos už tokius produktus, eksportuojamus jų toliau neperdirbant.

2. Kiekiams, už kuriuos gali būti skiriama eksporto grąžinamoji išmoka, nustatyti turi būti taikomas toks metodas, kuris:

a) geriausiai atitiktų produkto pobūdį ir padėtį aptariamoje rinkoje ir leistų veiksmingiausiai panaudoti turimus išteklius atsižvelgiant į Bendrijos eksporto efektyvumą ir struktūrą, tačiau nesukurtų mažų ir didelių ūkio subjektų tarpusavio diskriminacijos;

b) atsižvelgiant į valdymo reikalavimus, mažiausiai apsunkintų suinteresuotų ūkio subjektų darbą;

c) leistų išvengti suinteresuotų ūkio subjektų tarpusavio diskriminacijos.

3. Grąžinamosios išmokos yra vienodos visoje Bendrijoje. Jos gali skirtis atitinkamai pagal paskyrimo vietą, kai tai lemia padėtis pasaulinėje rinkoje arba tam tikrų rinkų specifiniai reikalavimai.

Grąžinamoji išmoka nustatoma 23 straipsnyje nustatyta tvarka.

Grąžinamosios išmokos gali būti nustatomos:

a) reguliariais laiko tarpais;

b) skelbiant konkursą, produktams, kuriems anksčiau buvo nustatyta tokia tvarka.

Intervencijos laikotarpiu Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva prireikus gali koreguoti reguliariais laiko tarpais nustatomą grąžinamąją išmoką.

4. Grąžinamosios išmokos už produktus, išvardytus 1 straipsnyje ir eksportuojamus jų toliau neperdirbant, suteikiamos pateikus paraišką bei atitinkamą eksporto licenciją.

5. Už 1 straipsnyje išvardytus produktus, eksportuojamus jų toliau neperdirbant, taikoma tokia grąžinamoji išmoka, kokia galioja licencijos paraiškos pateikimo dieną, o tuo atveju, kai grąžinamoji išmoka diferencijuota, – tokia, kokia galioja tą pačią dieną:

a) licencijoje nurodytai paskyrimo vietai arba, tam tikrais atvejais;

b) realiai paskyrimo vietai, jei ji nesutampa su nurodytąja licencijoje. Šiuo atveju taikoma suma neturi viršyti sumos, taikomos licencijoje pažymėtai paskyrimo vietai.

Siekiant užkirsti kelią piktnaudžiavimui šia dalimi dėl jos lankstumo, gali būti imamasi atitinkamų priemonių.

6. 4 ir 5 dalys gali būti taikomos 1 straipsnyje išvardytiems produktams, kurie eksportuojami kaip B priede išvardytos prekės, laikantis Reglamento (EB) Nr. 3448/93 16 straipsnyje nustatytos tvarkos.

7. 4 ir 5 dalių galima atsisakyti, kai kalbama apie 1 straipsnyje išvardytus produktus, už kuriuos grąžinamoji išmoka mokama pagal pagalbos maisto produktais operacijas laikantis 23 straipsnyje nustatytos tvarkos.

8. Jei 23 straipsnyje nustatyta tvarka neprieštarauja, grąžinamoji išmoka už 1 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose išvardytus produktus pagal 5 dalį derinama su mėnesiniu intervencinės kainos padidinimu ir, jei reikia, su tos kainos pasikeitimais.

Orientacinė suma gali būti nustatoma 23 straipsnyje nustatyta tvarka. Tačiau prireikus Komisija gali keisti koreguojamąsias sumas.

Pirmoji ir antroji pastraipos, visiškai arba iš dalies, gali būti taikomos produktams, išvardytiems 1 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose, bei produktams, išvardytiems 1 straipsnyje, kurie eksportuojami kaip B priede išvardytos prekės. Tada pirmojoje pastraipoje aprašytas patikslinimas taisomas atsižvelgiant į koeficiento, išreiškiančio santykį tarp pagrindinio produkto kiekio bei jo kiekio perdirbtame produkte, eksportuojamame arba naudotame eksportuojamose prekėse, mėnesinį padidėjimą.

Pirmuosius tris prekybos metų mėnesius už sandėliuojamo salyklo eksportą ankstesnių prekybos metų pabaigoje arba salyklo, pagaminto iš tuo metu sandėliuojamų miežių, eksportą, taikoma tokia grąžinamoji išmoka, kokia būtų buvusi taikoma pagal minėtą sertifikatą už eksportą per paskutinį praėjusių prekybos metų mėnesį.

9. Tiek, kiek būtina atsižvelgti į kai kuriuos iš grūdų gaminamų spiritinių gėrimų gamybos ypatumus, gali būti priimti eksporto grąžinamųjų išmokų suteikimo kriterijai, kaip numatyta 1 dalyje, ir šią konkrečią padėtį atitinkanti tikrinimo tvarką.

10. Eksporto licencijos, išduodamos jose numatytiems referenciniams laikotarpiams ir taikomos aptariamiems produktams užtikrina, kad bus laikomasi apimčių apribojimų, kylančių iš sutarčių, sudarytų remiantis Sutarties 228 straipsniu. Referencinio laikotarpio pabaiga nedaro poveikio eksporto licencijų galiojimui įsipareigojimų, kylančių iš Sutarties dėl žemės ūkio, laikymosi atžvilgiu.

11. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, taip pat ir nuostatos dėl nepaskirstytų bei nepanaudotų kiekių perskirstymo, o ypač nuostatos dėl priėmimo, numatyto 9 dalyje, priimamos 23 straipsnyje nustatyta tvarka. B priedas taisomas ir papildomas ta pačia tvarka. Tačiau išsamios 6 dalies taikymo taisyklės produktams, nurodytiems 1 straipsnyje, kurie eksportuojami kaip priede nurodytos prekės, priimamos Reglamento (EB) Nr. 3448/93 16 straipsnyje nustatyta tvarka.

14 straipsnis

1. Tiek, kiek reikia, kad javų bendroji rinka tinkamai veiktų, Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos, gali visai arba iš dalies uždrausti taikyti susitarimus dėl laikinojo produktų įvežimo perdirbti:

— tiems 1 straipsnyje išvardytiems produktams, kurie yra skirti 1 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose išvardytų produktų gamybai, ir

— ypatingais atvejais – tiems 1 straipsnyje išvardytiems produktams, kurie yra skirti B priede išvardytų prekių gamybai.

2. Jei padėtis, apie kurią kalbama 1 dalyje, yra ypač neatidėliotina ir Bendrijos rinka yra sutrikdyta arba jai kyla pavojus būti sutrikdytai dėl susitarimų laikinai įvežti produktus perdirbti, Komisija, nukrypdama nuo 1 dalies nuostatų, valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva imasi reikiamų priemonių; Tarybai ir valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios galios ne ilgiau kaip šešis mėnesius ir bus taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, per savaitę nuo jo gavimo dienos, ji priima sprendimą.

3. Apie Komisijos pasirinktas priemones kiekviena valstybė narė praneša Tarybai per savaitę nuo tos dienos, kai jos buvo paskelbtos. Taryba kvalifikuota balsų dauguma gali patvirtinti pakeitimus arba panaikinti Komisijos sprendimą. Jei Taryba per tris mėnesius nepriima jokio sprendimo, Komisijos sprendimas yra panaikinamas.

15 straipsnis

1. Bendrosios kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo taisyklės bei specifinės jos taikymo taisyklės yra skiriamos tų produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, muitų tarifų klasifikacijai; muitų tarifų nomenklatūra, kuri yra šio reglamento taikymo rezultatas, įtraukiama į Bendrąjį muitų tarifą.

2. Jei šis reglamentas arba su juo susijusios nuostatos neprieštarauja, prekiaujant su trečiosiomis šalimis draudžiama:

— apmokestinti bet kokiu mokesčiu, lygiaverčiu muitui,

— taikyti bet kokį kiekybinį apribojimą arba tolygų poveikį turinčią priemonę.

16 straipsnis

1. Kai vieno arba kelių 1 straipsnyje išvardytų produktų skelbiamos kainos arba kainos pasaulinėje rinkoje pasiekia Bendrijos kainų lygį ir kai panašu, jog tokia padėtis užsitęs arba dar pablogės tuo pačiu sutrikdydama arba keldama pavojų sutrikdyti Bendrijos rinką, galima imtis atitinkamų priemonių.

2. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 23 straipsnyje nustatyta tvarka.

17 straipsnis

1. Jei dėl vieno ar kelių 1 straipsnyje išvardytų produktų importo ar eksporto Bendrijos rinka yra sutrikdoma arba jai gresia dideli sutrikimai, galintys sutrukdyti įgyvendinti Sutarties 39 straipsnyje numatytus tikslus, prekybai su trečiosiomis šalimis gali būti taikomos atitinkamos priemonės, kol tokie trikdymai ar jų grėsmė išnyks.

Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, priima bendrąsias šios dalies taikymo taisykles bei nustato atvejus ir ribas, kurių neperžengdamos valstybės narės gali imtis apsaugos priemonių.

2. Jei susidaro 1 dalyje aprašyta padėtis, Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva pasirenka reikiamas priemones; valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios turi būti taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, ji turi priimti sprendimą per tris darbo dienas nuo jo gavimo dienos.

3. Apie Komisijos numatytas priemones bet kuri valstybė narė praneša Tarybai per tris dienas nuo tos dienos, kai jos buvo paskelbtos. Taryba susirenka nedelsiant. Kvalifikuota balsų dauguma ji gali pakeisti arba panaikinti svarstomą priemonę.

4. Šis straipsnis taikomas atsižvelgiant į įsipareigojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų laikantis Sutarties 228 straipsnio 2 dalies.“

6. A priedas papildomas taip:

KN prekės kodas	Aprašymas
2306	Išspaudos ir kitos kietos augalinių riebalų arba aliejų ekstrakcijos liekanos, išskyrus tas, kurių kodai yra 2304 arba 2305, maltos arba nemaltos, granuliuotos arba negranuliuotos:
2306 90	– Kitos: – – Kitos:
2306 90 91	– – – Kukurūzų gemalų

II. *1975 m. spalio 29 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2729/75 (OL L 281, 1975 11 1, p. 18).*

Terminai „mokestis“ arba „mokesčiai“ atitinkamai keičiami į „muitas“ arba „muitai“.

III. *1993 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3670/93 (OL L 338, 1993 12 31, p. 35).*

Pirmiau minėtas reglamentas panaikinamas.

II PRIEDAS

RYŽIAI

I. *1976 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1418/76 (OL L 166, 1976 6 25) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1869/94 (OL L 197, 1994 7 30).*

1. 4 straipsnio 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Toliau išvardyti dalykai nustatomi 27 straipsnyje nustatyta tvarka:

a) 4 dalyje minimi intervenciniai centrai, pasitarus su suinteresuotomis valstybėmis narėmis;

b) lukštentų ryžių pakeitimo į žaliavinius ryžius ir atvirkščiai norma;

c) lukštentų ryžių pakeitimo į visiškai nulukštentus arba iš dalies nulukštentus ryžius ir atvirkščiai norma; ir

d) perdirbimo išlaidos ir šalutinių produktų vertė, į kuriuos reikia atsižvelgti taikant 3 dalį.“

2. II antraštinė dalis pakeičiama taip:

„II ANTRAŠTINĖ DALIS

Prekyba su trečiosiomis šalimis

10 straipsnis

1. 1 straipsnyje išvardyti produktai įvežami į Bendriją ir išvežami iš jos pateikus importo arba eksporto licenciją.

Licencijas išduoda valstybės narės bet kuriam pareiškėjui, nepaisydamos jo įsikūrimo Bendrijoje vietos ir nepažeisdamos priemonių, kurių buvo imtasi taikant 14 ir 15 straipsnius.

Eksporto ir importo licencijos galioja visoje Bendrijoje. Tokios licencijos išduodamos pateikus užstatą, garantuojantį, kad produktai bus įvežami ir išvežami licencijos galiojimo laikotarpiu; jei eksportas ar importas per tą laikotarpį nevykdomas arba vykdomas tik iš dalies, visas arba dalis užstato negrąžinama, išskyrus *force majeure* atvejus.

2. Licencijų galiojimo laikas ir kitos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimami 27 straipsnyje nustatyta tvarka.

11 straipsnis

1. Už prekių, skirtų naudoti vietoje, atgabentų iš valstybių narių ir atitinkančių vieną iš Sutarties 9 straipsnio 2 dalyje nurodytų situacijų, siuntas į Prancūzijos Réuniono salos užjūrio departamentą, susidedančias iš produktų, kurių kodas yra KN 1006 (išskyrus 1006 10 10 kodą), gali būti nustatyta subsidija.

Subsidija nustatoma atsižvelgiant į Réuniono rinkos pasiūlos reikalavimus ir remiantis skirtumu tarp atitinkamų produktų skelbiamų kainų arba kainų pasaulinėje rinkoje ir Bendrijoje ir, jei būtina, į Réunioną pristatytų produktų kainą.

Subsidijos suteikiamos suinteresuotai šaliai pateikus paraišką. Subsidija prireikus gali būti nustatyta konkurso tvarka. Į konkurso procedūrą įeina ir subsidijos dydžio nustatymas.

Subsidija nustatoma periodiškai 27 straipsnyje nustatyta tvarka. Tačiau, iškilus būtinybei, Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva kartkartėmis gali subsidiją pakoreguoti.

2. 1 dalyje numatytai subsidijai taikomos bendros žemės ūkio politikos finansavimo taisyklės.

3. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 27 straipsnyje nustatyta tvarka.

12 straipsnis

1. Jei šiame reglamente nenurodyta kitaip, 1 straipsnyje išvardytiems produktams taikoma Bendrojo muitų tarifo muito norma.

2. Nepaisant 1 dalies, importo muitas:

a) už lukštentus ryžius, kurių kodas KN – 1006 20, yra lygus intervencinei kainai, galiojančiai indiškiems ir japoniškiems ryžiams įvežimo metu, padaugintai iš:

   — 80 % – indiškiems ryžiams ir

   — 88 % – japoniškiems ryžiams,

   atėmus importo kainą; ir

b) už visiškai nulukštentus ryžius, kurių kodas KN – 1006 30, yra lygus intervencinei kainai, kuri galioja įvežimo metu, pridėjus apskaičiuotą procentą bei atėmus importo kainą.

Tačiau šis muitas neturi viršyti Bendrojo muitų tarifo muitų normos.

b punkte minimas procentas apskaičiuojamas taikant atitinkamą procentą, nurodytą a punkte, atsižvelgiant į perskaičiavimo kursą, perdirbimo išlaidas ir šalutinių produktų vertę bei pridedant pramonės apsaugai skirtą sumą.

3. Nepaisant 1 dalies:

a) produktai, kurių KN kodas yra 1006 10, 1006 20 arba 1006 40 00 ir kurie yra importuojami į Prancūzijos Réuniono salos užjūrio departamentą ten suvartoti, neapmuitinami;

b) muitas, nustatytas produktams, kurių KN kodas – 1006 30, įvežamiems į Prancūzijos Réuniono salos užjūrio departamentą ten suvartoti, dalinamas iš koeficiento 0,30.

4. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 27 straipsnyje nustatyta tvarka. Tokios išsamios taisyklės visų pirma numato kriterijus 2 dalyje nurodytų importuojamų ryžių rūšims nustatyti, nustato sumą, skirtą pramonės apsaugai, bei apima nuostatas dėl importo kainų nustatymo ir apskaičiavimo bei jų tikrumo patikrinimo.

13 straipsnis

1. Nepažeidžiant 12 straipsnio 2 dalies nuostatų, siekiant užkirsti kelią arba neutralizuoti neigiamą poveikį Bendrijos rinkai, kuris gali kilti dėl kai kurių 1 straipsnyje išvardytų produktų įvežimo, vienas arba keletas tokių produktų, laikantis 10 straipsnyje nurodytos muito normos, apmokestinami papildomu importo muitu, jei reikalavimai, išdėstyti Sutarties dėl žemės ūkio, kuri buvo priimta remiantis Sutarties 228 straipsniu daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo pagrindu, 5 straipsnyje, yra įvykdyti ir jei nepanašu, kad importas galėtų pakenkti Bendrijos rinkai, arba jei pastangos nesiderintų su numatytu tikslu.

2. Orientacinės kainos, už kurias žemesnėms gali būti įvedamas papildomas importo muitas, yra tokios, kokias Bendrija pateikia Pasaulio prekybos organizacijai.

Orientaciniai kiekiai, kuriuos būtina viršyti, kad būtų taikomas papildomas importo muitas, nustatomi, *inter alia*, remiantis importu į Bendriją per trejus metus iki tų metų, kuriais kyla arba panašu, jog gali kilti pavojus rinkai, minimas 1 dalyje.

3. Importo kainos, į kurias būtina atsižvelgti taikant papildomą importo muitą, nustatomos remiantis konkrečios prekių siuntos importo kainomis CIF.

Importo kainos CIF tuo tikslu tikrinamos remiantis to produkto tipinėmis kainomis pasaulinėje rinkoje arba to produkto kaina Bendrijos importo rinkoje.

4. Komisija priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles remdamasi 23 straipsnyje nustatyta tvarka. Tokiose išsamiose taisyklėse visų pirma apibrėžiami:

a) produktai, kuriems pagal Sutarties dėl žemės ūkio 5 straipsnį gali būti taikomas papildomas muitas;

b) kiti kriterijai, būtini 1 dalies taikymui pagal Sutarties dėl žemės ūkio 5 straipsnį.

14 straipsnis

1. Tiek, kiek reikia, kad 1 straipsnyje išvardytus produktus būtų galima eksportuoti toliau jų neperdirbant arba kaip B priede išvardytas prekes, remiantis skelbiamomis tų produktų kainomis arba kainomis pasaulinėje rinkoje ir laikantis apribojimų, nurodytų sutartyse, sudarytose remiantis Sutarties 228 straipsniu, skirtumas tarp tų skelbiamų kainų ir Bendrijos kainų gali būti padengtas eksporto grąžinamosiomis išmokomis.

Eksporto grąžinamosios išmokos už 1 straipsnyje išvardytus produktus, iš kurių pagamintos B priede išvardytos prekės, negali būti didesnės už tas, kurios taikomos už tokius produktus, eksportuojamus jų toliau neperdirbant.

2. Kiekiams, už kuriuos gali būti skiriama eksporto grąžinamoji išmoka, nustatyti turi būti taikomas toks metodas, kuris:

a) geriausiai atitiktų produkto pobūdį ir padėtį konkrečioje rinkoje ir leistų veiksmingiausiai panaudoti turimus išteklius atsižvelgiant į Bendrijos eksporto efektyvumą ir struktūrą, tačiau nesukurtų mažų ir didelių ūkio subjektų tarpusavio diskriminacijos;

b) atsižvelgiant į valdymo reikalavimus, mažiausiai apsunkintų suinteresuotų ūkio subjektų darbą;

c) leistų išvengti suinteresuotų ūkio subjektų tarpusavio diskriminacijos.

3. Grąžinamosios išmokos yra vienodos visoje Bendrijoje. Jos gali skirtis atitinkamai pagal paskyrimo vietą, kai tai lemia padėtis pasaulinėje rinkoje arba tam tikrų rinkų specifiniai reikalavimai.

Grąžinamosios išmokos nustatomos 27 straipsnyje nustatyta tvarka.

Grąžinamosios išmokos gali būti nustatomos:

a) reguliariais laiko tarpais;

b) skelbiant konkursą, produktams, kuriems anksčiau buvo nustatyta tokia tvarka.

Intervencijos laikotarpiu Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva prireikus gali koreguoti reguliariais laiko tarpais nustatomas grąžinamąsias išmokas.

Grąžinamosios išmokos, reguliariais laiko tarpais nustatomos 1 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose išvardytiems produktams, reguliarumas – bent vienas kartas per mėnesį.

4. Nustatant grąžinamąsias išmokas būtina atsižvelgti į:

a) dabartinę padėtį ir ateities tendencijas, kiek tai susiję su:

— ryžių ir skaldytų ryžių kainomis ir galimybe juos įsigyti Bendrijos rinkoje,

— ryžių ir skaldytų ryžių kainomis pasaulinėje rinkoje;

b) bendro ryžių rinkos organizavimo tikslus, kuriuos įgyvendinus būtų užtikrintos kainų ir prekybos šioje rinkoje pusiausvyra bei natūrali plėtra;

c) apribojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų pagal Sutarties 228 straipsnį;

d) poreikį išvengti Bendrijos rinkos trikdymų;

e) siūlomo eksporto ekonominį aspektą.

Nustatant grąžinamosios išmokos dydį visų pirma atsižvelgiama į būtinybę pasiekti pusiausvyrą tarp pagrindinių Bendrijos žemės ūkio produktų naudojimo į trečiąsias šalis eksportuojamų prekių gamybai ir tarp pagrindinių žemės ūkio produktų iš tų šalių, laikinai įvežtų perdirbti, naudojimo.

5. Grąžinamosios išmokos už 1 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytus produktus nustatomos atsižvelgiant į šiuos konkrečius kriterijus:

a) šių produktų kainas, pasiektas įvairiose tipinėse Bendrijos eksporto rinkose;

b) pačias palankiausias skelbiamas kainas, užregistruotas įvairiose importuojančių trečiųjų šalių rinkose; ir

c) prekybos išlaidas ir pačias palankiausias transporto išlaidas Bendrijos rinkose, nurodytose a punkte, į uostus arba kitus eksportavimo į Bendriją punktus, aptarnaujančius tas rinkas, bei prekių realizavimo pasaulinėje rinkoje išlaidas.

6. Kai grąžinamosios išmokos nustatomos konkurso tvarka, į šią procedūrą įeina ir grąžinamosios išmokos dydžio nustatymas.

7. Grąžinamosios išmokos už 1 straipsnyje išvardytus produktus, eksportuojamus jų toliau neperdirbant, suteikiamos pateikus paraišką bei atitinkamą eksporto licenciją.

8. Už 1 straipsnyje išvardytus produktus, eksportuojamus toliau jų neperdirbant, taikoma tokia grąžinamoji išmoka, kokia galioja licencijos paraiškos pateikimo dieną, o tuo atveju, kai grąžinamoji išmoka diferencijuota, – tokia, kokia galioja tą pačią dieną:

a) licencijoje nurodytai paskyrimo vietai arba

b) realiai paskyrimo vietai, jei ji nesutampa su nurodytąja licencijoje. Šiuo atveju taikytina suma neturi viršyti sumos, taikomos licencijoje pažymėtai paskyrimo vietai.

Siekiant užkirsti kelią piktnaudžiavimui šia straipsnio dalimi dėl jos lankstumo, gali būti imamasi atitinkamų priemonių.

9. 7 ir 8 dalys gali būti taikomos 1 straipsnyje išvardytiems produktams, kurie eksportuojami kaip B priede išvardytos prekės, laikantis Reglamento (EB) Nr. 3448/93 16 straipsnyje nustatytos tvarkos.

10. 7 ir 8 dalių galima atsisakyti, kai kalbama apie 1 straipsnyje išvardytus produktus, už kuriuos grąžinamoji išmoka mokama pagal pagalbos maisto produktais operacijas laikantis 23 straipsnyje nustatytos tvarkos.

11. Jei 27 straipsnyje nustatyta tvarka neprieštarauja, grąžinamoji išmoka už 1 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose išvardytus produktus pagal 5 dalį derinama su mėnesiniu intervencinės kainos padidinimu ir, jei reikia, su tos kainos svyravimais pagal perdirbimo laipsnį ir taikomą perskaičiavimo kursą.

Orientacinė suma gali būti nustatoma 27 straipsnyje nustatyta tvarka. Tačiau prireikus Komisija gali keisti koreguojamąsias sumas.

Pirmoji ir antroji pastraipos, visiškai arba iš dalies, gali būti taikomos produktams, išvardytiems 1 straipsnio 1 dalies c punkte, bei produktams, išvardytiems 1 straipsnyje, kurie eksportuojami kaip B priede išvardytos prekės. Tuo atveju pirmojoje pastraipoje aprašytas patikslinimas taisomas atsižvelgiant į koeficiento, išreiškiančio santykį tarp pagrindinio produkto kiekio bei jo kiekio perdirbtame produkte, eksportuojamame arba naudotame eksportuojamose prekėse, mėnesinį padidėjimą.

12. Grąžinamoji išmoka už Bendrijoje išaugintas žaliavinių ryžių atsargas ir iš jų gautus lukštentus ryžius, turimus prekybos metų pabaigoje ir sudarančius tų metų derliaus dalį, kurie yra eksportuojami toliau jų neapdorojant, visiškai nulukštenti ar iš dalies nulukštenti, laikotarpiu tarp būsimųjų prekybos metų pradžios ir tos datos, kuri dar turi būti nustatyta, gali būti padidinta kompensacine suma. Kasmet iki liepos 1 d. Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu, kvalifikuota balsų dauguma, jeigu reikia, nustato produktus, kuriems bus taikomos pirmesnės pastraipos nuostatos.

Grąžinamosios išmokos suma:

— už lukštentus ryžius yra lygi skirtumui tarp nustatytos tikslinės kainos, galiojančios paskutinį prekybos metų mėnesį, ir tos, kuri galioja pirmąjį naujų prekybos metų mėnesį,

— už žaliavinius ryžius yra lygi tam skirtumui, suderintam su konversijos norma.

Tačiau, remiantis 8 straipsniu, ši suma sumažinama tokiu dydžiu, kuris atitinka sumokėtą mokestį.

Grąžinamosios išmokos suma skiriama tik tuo atveju, jei atsargos yra minimalios.

13. Grąžinamoji išmoka už 1 straipsnio a ir b punktuose minimus produktus išmokama pateikus įrodymą, kad:

— produktai, šiuo atveju žaliaviniai ryžiai ir lukštenti ryžiai, yra Bendrijos kilmės, išskyrus tuos atvejus, kai taikoma 14 dalis,

— produktai buvo išvežti iš Bendrijos, ir

— tuo atveju, kai grąžinamoji išmoka diferencijuota – produktai pasiekė licencijoje nurodytą paskyrimo vietą arba kurią nors kitą paskyrimo vietą, kuriai grąžinamoji išmoka buvo nustatyta nepažeidžiant 8 dalies b punkto nuostatos. 27 straipsnyje nustatyta tvarka išimtis iš šios taisyklės galima, jei yra nustatytos lygiavertes garantijas suteikiančios sąlygos.

Papildomos nuostatos gali būti priimtos 27 straipsnyje nustatyta tvarka.

14. Už žaliavinius bei lukštentus ryžius, įvežamus iš trečiųjų šalių ir po to išvežamus į trečiąsias šalis, nesuteikiamos jokios eksporto grąžinamosios išmokos, nebent eksportuotojas įrodo, kad:

— eksportuojamas produktas yra tas pats produktas, kuris anksčiau buvo įvežtas, ir

— kad įvežant buvo paimtas mokestis.

Tokiais atvejais grąžinamoji išmoka už kiekvieną produktą yra lygi muitui, paimtam įvežimo metu, ir kai tas muitas yra mažesnis už skiriamą grąžinamąją išmoką; kai įvežimo metu paimtas muito mokestis yra didesnis negu grąžinamoji išmoka, taikoma pastaroji.

15. Eksporto licencijos, išduodamos jose numatytiems referenciniams laikotarpiams ir taikomos aptariamiems produktams užtikrina, kad bus laikomasi apimčių apribojimų, kylančių iš sutarčių, sudarytų remiantis Sutarties 228 straipsniu. Referencinio laikotarpio pabaiga nedaro poveikio eksporto licencijų galiojimui įsipareigojimų, kylančių iš Sutarties dėl žemės ūkio, laikymosi atžvilgiu.

16. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, taip pat ir nuostatos dėl nepaskirstytų bei nepanaudotų eksportuotų kiekių perskirstymo, ypač susijusios su 11 dalyje minimu patikslinimu, priimamos 27 straipsnyje nustatyta tvarka. B priedas taisomas ta pačia tvarka. Tačiau išsamios 7 dalies taikymo taisyklės produktams, nurodytiems 1 straipsnyje, kurie eksportuojami kaip priede nurodytos prekės, priimamos Reglamento (EB) Nr. 3448/93 16 straipsnyje nustatyta tvarka.

15 straipsnis

1. Tiek, kiek reikia, kad ryžių bendroji rinka tinkamai veiktų, Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos, ypatingais atvejais gali visai arba iš dalies uždrausti taikyti 1 straipsnyje išvardytiems produktams susitarimus dėl laikinojo produktų įvežimo arba išvežimo perdirbti.

2. Jei padėtis, apie kurią kalbama 1 dalyje, yra ypač neatidėliotina ir Bendrijos rinka yra sutrikdyta arba jai kyla pavojus būti sutrikdytai dėl susitarimų laikinai įvežti arba išvežti produktus perdirbti, Komisija, nukrypdama nuo 1 dalies nuostatų, valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva imasi reikiamų priemonių; Tarybai ir valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios galios ne ilgiau kaip šešis mėnesius ir bus taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, per savaitę nuo jo gavimo dienos, ji priima sprendimą.

3. Apie Komisijos pasirinktas priemones visos valstybės narės praneša Tarybai per savaitę nuo tos dienos, kai jos buvo paskelbtos. Taryba kvalifikuota balsų dauguma gali patvirtinti pakeitimus arba panaikinti Komisijos sprendimą. Jei Taryba per tris mėnesius nepriima jokio sprendimo, Komisijos sprendimas yra panaikinamas.

16 straipsnis

1. Bendrosios kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo taisyklės bei specifinės jos taikymo taisyklės yra skiriamos tų produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, muitų tarifų klasifikacijai; muitų tarifų nomenklatūra, kuri yra šio reglamento taikymo rezultatas, neišskiriant A priede pateiktų apibrėžimų, įtraukiama į Bendrąjį muitų tarifą.

2. Jei šis reglamentas arba su juo susijusios nuostatos neprieštarauja, draudžiama:

— apmokestinti bet kokiu mokesčiu, lygiaverčiu muitui,

— taikyti bet kokį kiekybinį apribojimą arba tolygų poveikį turinčią priemonę.

17 straipsnis

1. Kai vieno arba kelių 1 straipsnio a ir b punktuose išvardytų produktų skelbiamos kainos arba kainos pasaulinėje rinkoje pasiekia Bendrijos kainų lygį ir kai panašu, jog tokia padėtis užsitęs ar dar pablogės tuo pačiu sutrikdydama arba keldama pavojų sutrikdyti Bendrijos rinką, galima imtis atitinkamų priemonių.

2. Skelbiamos kainos arba kainos pasaulinėje rinkoje laikomos pasiekusiomis Bendrijos kainų lygį tada, kai jos priartėja arba viršija indiškų ir japoniškų ryžių supirkimo kainą, padaugintą iš:

— 80 % – indiškiems ryžiams ir

— 88 % – japoniškiems ryžiams.

3. 1 dalyje aprašyta padėtis vertinama kaip pastovi arba blogėjanti, jei nėra pusiausvyros tarp pasiūlos ir paklausos ir kai, sprendžiant iš numatomos gamybos bei rinkos kainų tendencijų, panašu, jog šis pusiausvyros sutrikimas išsilaikys ilgiau.

4. Galima tvirtinti, kad Bendrijos rinka yra trikdoma arba jai gresia sutrikimo pavojus dėl ankstesnėse šio straipsnio dalyse nurodytos padėties, kai tarptautinės prekybos kainos yra tokios didelės, jog stabdo 1 straipsnyje išvardytų produktų įvežimą į Bendriją arba sudaro priverstines jų išvežimo iš Bendrijos sąlygas ir taip kelia pavojų rinkos stabilumui bei tiekimo pastovumui.

5. Kai vykdomi šiame straipsnyje nurodyti reikalavimai, galima imtis tokių priemonių:

— taikyti eksporto mokestį; be to, konkurso tvarka konkrečiam kiekiui gali būti nustatomas specialus eksporto mokestis,

— nustatyti eksporto licencijų išdavimo terminą,

— visai arba iš dalies sustabdyti eksporto licencijas,

— visai arba iš dalies atmesti dar nepatenkintas eksporto licencijos paraiškas.

Vėliausiai šios priemonės atšaukiamos tada, kai nustatoma, jog iš eilės tris paskutiniąsias savaites 2 dalyje nurodyti reikalavimai nevykdomi.

6. Nustatant eksporto mokestį už 1 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose išvardytus produktus, būtina atsižvelgti į:

a) dabartinę padėtį ir ateities tendencijas, kiek tai susiję su:

   — kainomis ir ryžių įsigijimo Bendrijos rinkoje galimybe,

   — ryžių ir kitų perdirbtų ryžių produktų kainomis pasaulinėje rinkoje;

b) bendro rinkų organizavimo ryžių sektoriuje tikslus, kurie užtikrintų pusiausvyrą tarp pasiūlos ir pardavimo;

c) poreikį išvengti Bendrijos rinkos trikdymų;

d) ekonominį eksportavimo aspektą.

7. Nustatant eksporto mokestį už 1 straipsnio 1 dalies c punkte išvardytus produktus, taikomi 6 dalyje išvardyti veiksniai. Be to, būtina atsižvelgti ir į šiuos specifinius veiksnius:

a) skaldytų ryžių kainas, pasiektas įvairiose Bendrijos rinkose;

b) skaldytų ryžių kiekį, reikalingą aptariamiems produktams pagaminti, ir prireikus – šalutinių produktų vertę;

c) šių produktų pardavimo pasaulinėje rinkoje galimybes ir sąlygas.

8. Kai to reikalauja padėtis pasaulinėje rinkoje ir specifiniai tam tikrų rinkų reikalavimai, eksporto mokestis gali būti diferencijuotas.

9. Nustatomas toks eksporto mokestis, koks galioja eksporto dieną. Tačiau mokestis, galiojantis licencijos paraiškos pateikimo dieną, taikomas tada, jei pareiškėjas šito paprašo kreipdamasis dėl licencijos eksportui, kuris turi būti vykdomas licencijos galiojimo laikotarpiu.

10. Pagal 25 straipsnį vykdant susitarimus dėl pagalbos maisto produktais šis eksportas gali būti neapmokestinamas.

11. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 27 straipsnyje nustatyta tvarka.

Vadovaujantis ta pačia tvarka dėl kiekvieno produkto:

— priimamas sprendimas priimti 5 dalyje išvardytas priemones ir panaikinti priemones, išdėstytas tos straipsnio dalies antrajame ir trečiajame punkte,

— periodiškai nustatomas eksporto mokestis.

Prireikus Komisija gali nustatyti arba pakeisti eksporto mokestį.

12. Kai atvejis yra skubus, Komisija gali imtis 5 dalies trečiajame ir ketvirtajame punkte nurodytų priemonių. Apie savo sprendimą ji praneša valstybėms narėms ir pakabina jį savo būstinės skelbimų lentose. Remiantis šiuo sprendimu, priemonės atitinkamiems produktams taikomos nuo tuo tikslu nustatytos datos; ta diena turi būti vėlesnė negu paskelbimo data. Sprendimas dėl priemonių, minimų 5 dalies trečiajame punkte, galioja ne ilgiau kaip septynias dienas.

18 straipsnis

1. Jei dėl vieno arba kelių 1 straipsnyje išvardytų produktų importo ar eksporto Bendrijos rinka yra sutrikdoma arba jai gresia dideli sutrikimai, galintys sutrukdyti įgyvendinti Sutarties 39 straipsnyje numatytus tikslus, prekybai su trečiosiomis šalimis gali būti taikomos atitinkamos priemonės, kol tokie trikdymai ar jų grėsmė išnyks.

Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, priima bendrąsias šios dalies taikymo taisykles bei nustato atvejus ir ribas, kurių neperžengdamos valstybės narės gali imtis apsaugos priemonių.

2. Jei susidaro 1 dalyje aprašyta padėtis, Komisija valstybės narės prašymu arba savo nuožiūra pasirenka reikiamas priemones; valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios turi būti taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, ji priima sprendimą per tris darbo dienas nuo jo gavimo.

3. Apie Komisijos numatytas priemones bet kuri valstybė narė gali pranešti Tarybai per tris dienas nuo tos dienos, kai jos buvo paskelbtos. Taryba susirenka nedelsiant. Kvalifikuota balsų dauguma ji gali pakeisti arba panaikinti svarstomą priemonę.

4. Šis straipsnis taikomas atsižvelgiant į įsipareigojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų laikantis Sutarties 228 straipsnio 2 dalies.“

II. *1976 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1423/76 (OL L 166, 1976 6 25, p. 20).*

3 straipsnis panaikinamas.

III. *1976 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1428/76 (OL L 166, 1976 6 25, p. 30).*

1976 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1431/76 (OL L 166, 1976 6 25, p. 36).

1976 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1432/76 (OL L 166, 1976 6 25, p. 39).

1976 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1433/76 (OL L 166, 1976 6 25, p. 42).

1978 m. birželio 12 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1263/78 (OL L 156, 1978 6 14, p. 14).

Pirmiau minėti reglamentai panaikinami.

III PRIEDAS

DŽIOVINTI PAŠARAI

1978 m. gegužės 22 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1117/78 (OL L 142, 1978 5 30, p. 2) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 3496/93 (OL L 319, 1993 12 21, p. 17)

1. II antraštinėje dalyje prieš 7 straipsnį įterpiamas toliau nurodytas straipsnis.

„6a straipsnis

Jei šiame reglamente nenurodyta kitaip, Bendrojo muitų tarifo muitų normos taikomos produktams, išvardytiems 1 straipsnyje.“

2. 7 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Jei šis reglamentas arba su juo susijusios nuostatos neprieštarauja, prekiaujant su trečiosiomis šalimis draudžiama:

— apmokestinti bet kokiu mokesčiu, lygiaverčiu muitui,

— taikyti bet kokį kiekybinį apribojimą arba tolygų poveikį turinčią priemonę.“

3. 8 straipsnis keičiamas taip:

„8 straipsnis

1. Jei dėl vieno ar kelių 1 straipsnyje išvardytų produktų importo ar eksporto Bendrijos rinka yra sutrikdoma arba jai gresia dideli sutrikimai, galintys sutrukdyti įgyvendinti Sutarties 39 straipsnyje numatytus tikslus, prekybai su trečiosiomis šalimis gali būti taikomos atitinkamos priemonės, kol tokie trikdymai ar jų grėsmė išnyks.

Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, priima bendrąsias šios dalies taikymo taisykles bei nustato atvejus ir ribas, kurių neperžengdamos valstybės narės gali imtis apsaugos priemonių.

2. Jei susidaro 1 dalyje aprašyta padėtis, Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva pasirenka reikiamas priemones; valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios turi būti taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, ji turi priimti sprendimą per tris darbo dienas nuo jo gavimo dienos.

3. Apie Komisijos numatytas priemones visos valstybė narė praneša Tarybai per tris dienas nuo tos dienos, kai jos buvo paskelbtos. Taryba susirenka nedelsiant. Kvalifikuota balsų dauguma ji gali pakeisti arba panaikinti svarstomą priemonę.

4. Šis straipsnis taikomas atsižvelgiant į įsipareigojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų laikantis Sutarties 228 straipsnio 2 dalies.“

IV PRIEDAS

CUKRUS

I. *1981 m. birželio 30 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1785/81 (OL L 177, 1981 7 1, p. 4) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 133/94 (OL L 22, 1994 1 27, p. 7).*

1. II antraštinė dalis pakeičiama taip:

„II ANTRAŠTINĖ DALIS

Prekyba su trečiosiomis šalimis

13 straipsnis

1. Įvežant į Bendriją arba išvežant iš jos visus 1 straipsnio 1 dalies a, b, c, d, f, g ir h punktuose išvardytus produktus, būtina pateikti importo ir eksporto licenciją.

Licencijas išduoda valstybės narės bet kuriam pareiškėjui, nepaisydamos jo įsikūrimo Bendrijoje vietos ir nepažeisdamos priemonių, kurių buvo imtasi taikant 16 ir 17 straipsnius.

Eksporto ir importo licencijos galioja visoje Bendrijoje. Tokios licencijos išduodamos pateikus užstatą, garantuojantį, kad produktai bus įvežami ir išvežami licencijos galiojimo laikotarpiu; jei eksportas ar importas per tą laikotarpį nevykdomas arba vykdomas tik iš dalies, visas arba dalis užstato negrąžinama, išskyrus *force majeure* atvejus.

2. 41 straipsnyje nustatyta tvarka:

a) šiame straipsnyje numatytas projektas gali būti išplėstas, įtraukiant ir 1 straipsnio 1 dalies e punkte išvardytus produktus;

b) nustatomas licencijų galiojimo laikas ir priimamos kitos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, kurios visų pirma nustatytų licencijų išdavimo terminus.

14 straipsnis

1. Jei šiame reglamente nenurodyta kitaip, Bendrajame muitų tarife nurodytos muitų normos taikomos produktams, išvardytiems 1 straipsnyje.

2. Siekiant užtikrinti pakankamą Bendrijos rinkos aprūpinimą 1 straipsnio 1 dalies a punkte išvardytais produktais (žaliavinis cukrus, skirtas rafinuoti, kurio kodai 1701 11 10 ir 1701 12 10 KN) ir 1 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytais produktais (melasa), įvežamais iš trečiųjų šalių, Komisija, nepaisydama 1 dalies nuostatų, 41 straipsnyje nustatyta tvarka gali visai arba iš dalies sustabdyti importo muito taikymą šiems produktams ir nustatyti kiekvieno tokio sustabdymo priemones.

Sustabdoma tokį laikotarpį, per kurį kaina pasaulinėje rinkoje kartu su muito mokesčiu, nurodytu Bendrajame muitų tarife:

— viršija šio produkto intervencinę kainą, kai kalbama apie žaliavas,

— kai kalbama apie melasą – viršija kainų lygį, atitinkantį kainą melasos, kuri aptariamais prekybos metais laikoma pagrindu nustatant pajamas, gautas pardavus melasą, kaip skelbia 4 straipsnio 2 dalies nuostatos.

15 straipsnis

1. Siekiant užkirsti kelią arba neutralizuoti neigiamą poveikį Bendrijos rinkai, kuris gali kilti dėl kai kurių 1 straipsnyje išvardytų produktų įvežimo, vienas arba keletas tokių produktų, laikantis Bendrajame muitų tarife nustatytos muito normos, apmokestinami papildomu importo muitu, jei reikalavimai, išdėstyti Sutarties dėl žemės ūkio, kuri buvo sudaryta remiantis Sutarties 228 straipsniu daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo pagrindu, 5 straipsnyje, yra įvykdyti ir jei nepanašu, kad importas galėtų pakenkti Bendrijos rinkai, arba jei pastangos nesiderintų su numatytu tikslu.

2. Orientacinės kainos, už kurias žemesnėms gali būti įvedamas papildomas importo muitas, yra tokios, kokias Bendrija pateikia Pasaulio prekybos organizacijai.

Orientaciniai kiekiai, kuriuos būtina viršyti, kad būtų taikomas papildomas importo muitas, nustatomi, *inter alia*, remiantis importu į Bendriją per trejus metus iki tų metų, kuriais kyla arba panašu, jog gali kilti pavojus rinkai, minimas 1 dalyje.

3. Importo kainos, į kurias būtina atsižvelgti taikant papildomą importo muitą, nustatomos remiantis konkrečios prekių siuntos importo kainomis CIF.

Importo kainos CIF tuo tikslu tikrinamos remiantis tipinėmis konkretaus produkto kainomis pasaulinėje rinkoje arba to produkto kaina Bendrijos importo rinkoje.

4. Komisija priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles remdamasi 41 straipsnyje nustatyta tvarka. Tokiose išsamiose taisyklėse visų pirma apibrėžiami:

a) produktai, kuriems pagal Sutarties dėl žemės ūkio 5 straipsnį gali būti taikomas papildomas muitas;

b) kiti kriterijai, būtini užtikrinti 1 dalies taikymą pagal Sutarties dėl žemės ūkio 5 straipsnį.

15a straipsnis

Melasa:

— 14 straipsnio 2 dalyje nurodyta pasaulinės rinkos kaina ir

— 15 straipsnio 3 dalyje nurodyta tipinė kaina,

taikoma standartinei kokybei.

Standartinė kokybė gali būti nustatyta 41 straipsnyje nurodyta tvarka.

16 straipsnis

1. 1 straipsnyje išvardytų produktų tarifinės kvotos, kylančios iš sutarčių, sudarytų derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo pagrindu, atidaromos ir administruojamos vadovaujantis išsamiomis taisyklėmis, priimtomis 41 straipsnyje nustatyta tvarka.

2. Kvotos administruojamos taikant vieną iš toliau išvardytų metodų arba iš karto kelis:

— metodą, pagrįstą paraiškų padavimo tvarka (taikant „pirmas atėjai, pirmas gavai“ metodą),

— metodą, pagal kurį kvotos skiriamos proporcingai kiekiams, kurių prašoma pateiktose paraiškose (taikant „vienalaikio nagrinėjimo“ metodą),

— metodą, pagrįstą tradiciniais prekybos srautais (taikant „tradicinių/naujų importuotojų“ metodą).

Gali būti taikomi ir kiti tinkami metodai.

Juos taikant turi būti išvengta bet kokios suinteresuotų ūkio subjektų tarpusavio diskriminacijos.

3. Taikant priimtą administravimo metodą, prireikus tinkamai atsižvelgiama į Bendrijos rinkos pasiūlos reikalavimus bei būtinybę išsaugoti tos rinkos pusiausvyrą, nors tuo pačiu metu galima naudotis metodais, kurie anksčiau galėjo būti naudojami toms kvotoms, kurios minimos 1 dalyje, nepažeidžiant teisių, kurias sukuria Urugvajaus raundo derybų pagrindu sudarytos sutartys.

4. Išsamiose taisyklėse, minimose 1 dalyje, numatomas metinių kvotų atidarymas, jei būtina tinkamai išdėstytas tarpsniais per metus, nustatomas taikytinas administravimo metodas ir, jei tikslinga, įtraukiamos nuostatos dėl:

a) garantijų, susijusių su produkto pobūdžiu, geografine kilmės vieta ir kilme;

b) dokumento, patvirtinančio a punkte minimas garantijas, pripažinimo ir

c) sąlygų, kuriomis išduodamos importo licencijos, bei jų galiojimo laiko.

17 straipsnis

1. Tiek, kiek reikia, kad 1 straipsnio 1 dalies a, c ir d punktuose išvardytus produktus būtų galima eksportuoti toliau jų neperdirbant arba kaip I priede išvardytas prekes remiantis skelbiamomis tų produktų, išvardytų 1 straipsnio 1 dalies a ir c punktuose, kainomis arba kainomis pasaulinėje rinkoje ir laikantis apribojimų, nurodytų sutartyse, sudarytose remiantis Sutarties 228 straipsniu, skirtumas tarp tų skelbiamų kainų ir Bendrijos kainų gali būti padengtas eksporto grąžinamosiomis išmokomis.

Eksporto grąžinamoji išmoka už žaliavinį cukrų negali viršyti grąžinamosios išmokos už baltąjį cukrų.

2. Gali būti numatyta eksporto grąžinamoji išmoka už produktus, išvardytus 1 straipsnio 1 dalies f, g ir h punktuose ir eksportuojamus toliau jų neperdirbant arba kaip I priede nurodytas prekes.

Nustatant grąžinamosios išmokos dydį už kiekvieną 100 kg sausos medžiagos visų pirma atsižvelgiama į:

a) grąžinamąją išmoką, taikoma už tuos eksportuojamus produktus, kurių Kombinuotosios nomenklatūros kodas 1702 30 91;

b) grąžinamąją išmoką, taikomą už 1 straipsnio 1 dalies d punkte minimus eksportuojamus produktus;

c) numatomo eksporto ekonominį aspektą.

3. Grąžinamoji išmoka už 1 straipsnyje išvardytus produktus, kurie eksportuojami kaip I priede išvardytos prekės, negali būti didesnė už tą, kuri taikoma už tokius produktus, eksportuojamus jų toliau neperdirbant.

4. Kiekiams, už kuriuos gali būti skiriama eksporto grąžinamoji išmoka, nustatyti turi būti taikomas toks metodas, kuris:

a) geriausiai atitiktų produkto pobūdį ir padėtį aptariamoje rinkoje, ir leistų veiksmingiausiai panaudoti turimus išteklius atsižvelgiant į Bendrijos eksporto efektyvumą ir struktūrą, tačiau nesukurtų mažų ir didelių ūkio subjektų tarpusavio diskriminacijos;

b) atsižvelgiant į valdymo reikalavimus, mažiausiai apsunkintų suinteresuotų ūkio subjektų darbą;

c) leistų išvengti suinteresuotų ūkio subjektų tarpusavio diskriminacijos.

5. Grąžinamosios išmokos yra vienodos visoje Bendrijoje. Jos gali skirtis atitinkamai pagal paskyrimo vietą, kai tai lemia padėtis pasaulinėje rinkoje arba tam tikrų rinkų specifiniai reikalavimai.

Grąžinamosios išmokos nustatomos 41 straipsnyje nustatyta tvarka.Grąžinamosios išmokos gali būti nustatomos:

a) reguliariais laiko tarpais;

b) skelbiant konkursą, produktams, kuriems anksčiau buvo nustatyta tokia tvarka.

Intervencijos laikotarpiu Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva prireikus gali koreguoti vienodais laiko tarpais nustatytą grąžinamąją išmoką.

Paraiškos, pateiktos paskelbus konkursą, nesvarstomos, jei nepateikiamas užstatas. Jei konkurso dalyviai neįvykdė arba tik iš dalies įvykdė jiems pavestus įsipareigojimus, visas arba dalis užstato negrąžinama, išskyrus *force majeure* atvejus.

1 straipsnio 1 dalies a, c ir d punktuose nurodytiems nedenatūruotiems produktams, eksportuojamiems jų toliau neperdirbant, papildomai taikomos 17a, 17b ir 17c straipsnių nuostatos.

6. Nustatant grąžinamosios išmokos dydį visų pirma atsižvelgiama į būtinybę pasiekti pusiausvyrą tarp pagrindinių Bendrijos žemės ūkio produktų naudojimo į trečiąsias šalis eksportuojamų prekių gamybai ir tarp produktų iš tų trečiųjų šalių, laikinai įvežtų pagal perdirbimo susitarimus, naudojimo.

7. Grąžinamosios išmokos už 1 straipsnyje išvardytus produktus, eksportuojamus jų toliau neperdirbant, suteikiamos pateikus paraišką bei atitinkamą eksporto licenciją.

8. Už 1 straipsnyje išvardytus produktus, eksportuojamus toliau jų neperdirbant, taikoma tokia grąžinamoji išmoka, kokia galioja licencijos paraiškos pateikimo dieną, o tuo atveju, kai grąžinamoji išmoka diferencijuota – tokia, kokia galioja tą pačią dieną:

a) licencijoje nurodytai paskyrimo vietai arba

b) realiai paskyrimo vietai, jei ji nesutampa su nurodytąja licencijoje. Šiuo atveju taikoma suma neturi viršyti sumos, taikomos licencijoje pažymėtai paskyrimo vietai.

Siekiant užkirsti kelią piktnaudžiavimui šia dalimi dėl jos lankstumo, gali būti imamasi atitinkamų priemonių.

9. 5 ir 6 dalys gali būti taikomos 1 straipsnyje išvardytiems produktams, kurie eksportuojami kaip B priede išvardytos prekės, laikantis Reglamento (EB) Nr. 3448/93 16 straipsnyje nustatytos tvarkos.

10. 5 ir 6 dalių galima atsisakyti, kai kalbama apie 1 straipsnyje išvardytus produktus, už kuriuos grąžinamosios išmokos yra mokamos pagal pagalbos maisto produktais operacijas laikantis 41 straipsnyje nustatytos tvarkos.

11. Grąžinamoji išmoka mokama įrodžius, kad, nepažeidžiant 6 dalies b punkto nuostatų:

— produktai yra išvežti iš Bendrijos, ir

— tuo atveju, kai grąžinamoji išmoka diferencijuota – produktai pasiekė licencijoje nurodytą paskyrimo vietą arba kitą vietą, kuriai buvo nustatyta grąžinamoji išmoka. Tačiau, laikantis 41 straipsnyje nurodytos tvarkos, išimtys iš šios taisyklės gali būti leidžiamos, jei yra nustatytos lygiavertes garantijas suteikiančios sąlygos.

Papildomos nuostatos gali būti nustatytos 41 straipsnyje nurodyta tvarka.

12. Grąžinamoji išmoka nesuteikiama eksportuojant neperdirbtus nedenatūruotus produktus, nurodytus 1 straipsnio 1 dalies a punkte, nebent, atsižvelgiant į konkretų atvejį, jie buvo:

a) pagaminti iš Bendrijoje išaugintų cukrinių runkelių arba cukranendrių;

b) įvežti į Bendriją pagal 33 straipsnį;

c) pagaminti iš vieno iš produktų, įvežamų pagal b punkto nuostatas.

13. Už neperdirbtus nedenatūruotus eksportuojamus produktus, nurodytus 1 straipsnio c ir d punktuose, kurie yra ne Bendrijos kilmės arba kurie nėra pagaminti iš cukraus, įvežto į Bendriją laikantis 12 dalies b punkto nuostatų arba iš produktų, nurodytų 12 dalies c punkte, grąžinamoji išmoka neskiriama.

14. Eksporto licencijos, išduodamos numatytiems referenciniams laikotarpiams ir taikomos aptariamiems produktams užtikrina, kad bus laikomasi apimčių apribojimų, kylančių iš sutarčių, sudarytų remiantis Sutarties 228 straipsniu.

15. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, įskaitant ir nuostatas dėl nepaskirstytų bei nepanaudotų eksportuojamų kiekių perskirstymo, ir I priedo pakeitimai priimami 41 straipsnyje nustatyta tvarka. Tačiau 6 dalies taikymo taisyklės 1 straipsnyje nurodytiems produktams, kurie eksportuojami kaip priede nurodytos prekės, priimamos Reglamento (EB) Nr. 3448/93 16 straipsnyje nustatyta tvarka.

17a straipsnis

1. Šis straipsnis taikomas nustatant grąžinamąją išmoką nedenatūruotiems produktams, kurie yra eksportuojami neperdirbti, kaip nurodyta 1 straipsnio 1 dalies a punkte.

2. Tuo atveju, kai už 1 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytus produktus grąžinamosios išmokos nustatomos periodiškai:

a) grąžinamosios išmokos nustatomos kas antrą savaitę.

Tačiau, toks nustatymas gali būti nutrauktas 41 straipsnyje nurodyta tvarka, jei nustatoma, kad Bendrijoje nėra cukraus pertekliaus, kurį būtų galima eksportuoti pasaulinės rinkos kainomis. Tokiu atveju grąžinamoji išmoka neskiriama;

b) nustatant grąžinamąją išmoką atsižvelgiama į padėtį Bendrijos ir pasaulinėje rinkoje, o konkrečiai į:

— baltojo cukraus intervencinę kainą Bendrijos teritorijoje su didžiausiu pertekliumi arba žaliavinio cukraus intervencinę kainą toje Bendrijos teritorijoje, kuri, manoma, yra tipinė už šios rūšies eksportuojamą cukrų,

— cukraus vežimo iš pirmoje įtraukoje nurodytų teritorijų į uostus arba kitus eksporto punktus Bendrijoje išlaidas,

— prekybos išlaidas bei visas perkrovimo iš vieno laivo į kitą, vežimo ir pakavimo išlaidas, susidarančias parduodant cukrų pasaulinėje rinkoje,

— skelbiamas cukraus kainas arba kainas, užregistruotos pasaulinėje rinkoje, ir

— siūlomo eksporto ekonominį aspektą.

3. Kai grąžinamoji išmoka už 1 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytus produktus nustatoma konkurso tvarka:

a) konkurso tikslas —nustatyti grąžinamosios išmokos dydį;

b) valstybių narių atsakingosios institucijos skelbia konkursus remdamosi dokumentais, teisiškai įpareigojančiais visas valstybes nares. Šiame dokumente nustatomos konkurso sąlygos. Tos sąlygos privalo užtikrinti vienodą visų Bendrijoje įsikūrusių asmenų teisę dalyvauti konkurse;

c) konkurso sąlygos apima ir paraiškų padavimo terminą. Maksimali aptariamo konkurso grąžinamoji išmoka nustatoma 41 straipsnyje nurodyta tvarka per tris darbo dienas nuo termino pabaigos ir atsižvelgiant į gautas paraiškas. Apskaičiuojant maksimalią suma, būtina atsižvelgti į pasiūlą ir kainas Bendrijoje, kainas pasaulinėje rinkoje ir galimas pasaulines realizavimo rinkas bei cukraus eksportavimo išlaidas.

Maksimalus kiekis tonomis gali būti nustatomas ta pačia tvarka;

d) kai eksportas gali būti vykdomas gaunant grąžinamąją išmoką, kuri yra mažesnė už tą, kuri nustatoma atsižvelgiant į skirtumą tarp kainų Bendrijoje ir pasaulinėje rinkoje, ir kai eksportuojama į konkrečią paskyrimo vietą, valstybių narių atsakingųjų institucijų gali būti pareikalauta paskelbti specialų konkursą, kurio sąlygose būtų numatyta:

— galimybė pateikti paraišką bet kuriuo metu, kol konkursas dar nesibaigė, ir

— maksimalus grąžinamosios išmokos dydis, apskaičiuojamas atsižvelgiant į tokiam eksportui taikomus reikalavimus;

e) jeigu paraiškoje nurodytas grąžinamosios išmokos dydis:

— viršija maksimalų nustatytą, valstybių narių atsakingosios institucijos paraišką atmeta;

— neviršija maksimalaus dydžio, šios institucijos nustato tokį dydį, kuris yra nurodytas šioje paraiškoje.

4. Grąžinamoji išmoka už žaliavinį cukrų:

a) nustatoma pagal standartinę kokybę, apibrėžtą Reglamento (EEB) Nr. 431/68 1 straipsnyje;

b) nustatoma periodiškai pagal 2 dalies a punktą:

— negali viršyti 92 % baltajam cukrui nustatytos grąžinamosios išmokos už tą patį laikotarpį. Tačiau šis apribojimas netaikomas grąžinamajai išmokai, kuri turi būti nustatyta karameliniam cukrui,

— vykdant kiekvieną eksporto operaciją, dauginama iš konversijos koeficiento, kuris gaunamas eksportuojamo žaliavinio cukraus išeigą, apskaičiuojamą remiantis Reglamento (EEB) Nr. 431/68 1 straipsnio nuostatomis, dalijant iš 92;

c) maksimali suma, nustatyta konkurse remiantis 3 dalies c punktu, negali viršyti 92 % to maksimalaus dydžio, kuris tuo pačiu metu pagal tą pačią dalį buvo nustatytas už baltąjį cukrų.

17b straipsnis

1. Grąžinamoji išmoka už nedenatūruotus produktus, kurie yra eksportuojami neperdirbti, kaip nurodyta 1 straipsnio 1 dalies c punkte, nustatoma kiekvieną mėnesį atsižvelgiant į:

a) melasos kainą, pagal kurią nustatomos įplaukos, gaunamos parduodant melasą aptariamaisiais cukraus metais, pagal 4 straipsnio 2 dalį;

b) kainas ir galimas melasos realizavimo rinkas Bendrijos rinkoje;

c) skelbiamas melasos kainas arba kainas, užregistruotas pasaulinėje rinkoje; ir

d) siūlomo eksporto ekonominį aspektą.

Tačiau toks grąžinamosios išmokos nustatymas gali būti nutrauktas 41 straipsnyje nurodyta tvarka, jei nustatoma, kad Bendrijoje nėra melasos pertekliaus, kurį būtų galima eksportuoti pasaulinės rinkos kainomis. Tokiu atveju grąžinamoji išmoka neskiriama.

2. Ypatingomis aplinkybėmis grąžinamosios išmokos dydis gali būti nustatomas konkurso tvarka už konkrečius kiekius ir konkrečioms Bendrijos teritorijoms. Konkurso tikslas – nustatyti grąžinamosios išmokos dydį.

Suinteresuotos valstybės narės atsakingosios institucijos skelbia konkursą remdamosi leidimu, kuriame nurodytos konkurso paskelbimo sąlygos. Tos sąlygos privalo užtikrinti vienodas visų Bendrijoje įsikūrusių asmenų dalyvavimo galimybes.

17c straipsnis

1. Grąžinamosios išmokos už nedenatūruotus produktus, kurie yra eksportuojami neperdirbti, kaip nurodyta 1 straipsnio 1 dalies d punkte, bazinė suma nustatoma kiekvieną mėnesį.

Tačiau toks periodiškas nustatymas gali būti nutrauktas 41 straipsnyje nurodyta tvarka, jei sustabdomas periodiškas grąžinamosios išmokos nustatymas už baltąjį cukrų, kuris toliau neperdirbamas. Tokiu atveju grąžinamoji išmoka neskiriama.

2. Grąžinamosios išmokos, skiriamos už 1 dalyje nurodytus produktus, išskyrus sorbozę, bazinė suma sudaro vieną šimtąją sumos, gautos atsižvelgiant į:

a) skirtumą tarp baltojo cukraus intervencinės kainos Bendrijos teritorijoje su didžiausiu pertekliumi už tą mėnesį, už kurį nustatoma bazinė suma, ir skelbiamų baltojo cukraus kainų arba kainų, užregistruotų pasaulinėje rinkoje;

b) būtinybę pasiekti pusiausvyrą tarp:

— Bendrijos pagrindinių produktų naudojimo perdirbtų prekių, skirtų eksportuoti į trečiąsias šalis, gamybai, ir

— trečiųjų šalių produktų, laikinai įvežtų pagal perdirbimo susitarimus, naudojimo.

3. Už sorbozę nustatoma grąžinamosios išmokos suma yra lygi bazinei grąžinamosios išmokos sumai atėmus vieną šimtąją gamybos grąžinamosios išmokos, pagal Reglamentą (EEB) Nr. 1010/86 galiojančios produktams, išvardytiems šio reglamento I priede.

4. Grąžinamosios išmokos bazinės sumos taikymas gali būti apribotas paliekant tik kai kuriuos 1 straipsnio 1 dalies d punkte išvardytus produktus.

18 straipsnis

1. Tiek, kiek reikia, kad cukraus bendroji rinka tinkamai veiktų, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, ypatingais atvejais gali visai arba iš dalies uždrausti taikyti susitarimus dėl laikinojo produktų įvežimo arba išvežimo perdirbti:

— 1 straipsnio 1 dalies a ir d punktuose išvardytiems produktams, ir

— ypatingais atvejais – 1 straipsnio 1 dalyje išvardytiems produktams, kurie yra skirti I priede išvardytų prekių gamybai.

2. Jei padėtis, apie kurią kalbama 1 dalyje, yra ypač neatidėliotina ir Bendrijos rinka yra sutrikdyta arba jai kyla pavojus būti sutrikdytai dėl susitarimų laikinai įvežti produktus perdirbti, Komisija, nukrypdama nuo 1 dalies nuostatų, valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva imasi reikiamų priemonių; Tarybai ir valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios galios ne ilgiau kaip šešis mėnesius ir bus taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, per savaitę nuo jo gavimo dienos, ji priima sprendimą.

3. Apie Komisijos pasirinktas priemones kiekviena valstybė narė praneša Tarybai per savaitę nuo tos dienos, kai jos buvo paskelbtos. Taryba kvalifikuota balsų dauguma gali patvirtinti pakeitimus arba panaikinti Komisijos sprendimą. Jei Taryba per tris mėnesius nepriima jokio sprendimo, Komisijos sprendimas laikomas panaikintu.

19 straipsnis

1. Bendrosios kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo taisyklės bei specifinės jos taikymo taisyklės yra skiriamos tų produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, muitų tarifų klasifikacijai; muitų tarifų nomenklatūra, kuri yra šio reglamento taikymo rezultatas, neišskiriant A priede išvardytų apibūdinimų, įtraukiama į Bendrąjį muitų tarifą.

2. Jei šis reglamentas arba su ja susijusios nuostatos neprieštarauja, prekiaujant su trečiosiomis šalimis draudžiama:

a) apmokestinti bet kokiu mokesčiu, kuris yra lygiavertis muitui;

b) taikyti bet kokį kiekybinį apribojimą arba tolygų poveikį turinčias priemones.

20 straipsnis

1. Kai cukraus kaina pasaulinėje rinkoje viršija intervencinę kainą, gali būti priimta nuostata taikyti šiam cukrui eksporto mokestį. Šis mokestis turi būti taikomas tada, kai baltojo arba žaliavinio cukraus kaina CIF yra didesnė už intervencinę kainą, pridėjus prie jos dydį, lygų 10 % intervencinės kainos ir saugojimo mokesčio, taikomo tais prekybos metais, sumos.

Eksporto mokestis gali būti nustatomas konkurso būdu. Išskyrus konkursą, visais kitais atvejais mokestis, kurį reikia nustatyti, yra toks, koks taikomas eksporto dieną.

2. Kai baltojo arba žaliavinio cukraus kaina CIF yra didesnė už intervencinę, prie kurios pridedamas dydis, gautas sudėjus 10 % intervencinės kainos ir saugojimo mokesčio, taikomo tais prekybos metais, Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu bei laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, gali nuspręsti suteikti už aptariamą produktą importo subsidiją.

Kai nustatoma, kad:

a) Bendrijos atsargų nepakanka pačiai Bendrijai arba

b) daugiau suvartojantiems Bendrijos regionams aprūpinti;

Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu bei laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, priima sprendimą suteikti importo subsidiją ir nustatyti jos taikymo sąlygas. Tos sąlygos apima subsidijuojamo baltojo ir žaliavinio cukraus kiekį, subsidijos trukmę ir prireikus – importuojančius regionus.

3. Laikantis 41 straipsnyje nustatytos tvarkos nustatoma:

a) kainos CIF, apie kurias kalbama 1 ir 2 dalyse;

b) kitos šio straipsnio įgyvendinimo nuostatos.

Nuostatos, panašios į nurodytąsias 1 ir 2 dalyse, 1 straipsnio 1 dalies b, c, d, f, g ir h punktuose nurodytiems produktams gali būti priimamos 41 straipsnyje nustatyta tvarka.

4. Kitus dydžius, atsirandančius taikant šį straipsnį, nustato Komisija. Tačiau konkurso tvarka nustatyti eksporto mokesčiai nustatomi pagal 41 straipsnį.

21 straipsnis

1. Jei dėl vieno ar kelių 1 straipsnyje išvardytų produktų importo arba eksporto Bendrijos rinka yra sutrikdoma ar jai gresia dideli sutrikimai, galintys sutrukdyti įgyvendinti Sutarties 39 straipsnyje numatytus tikslus, prekybai su trečiosiomis šalimis gali būti taikomos atitinkamos priemonės, kol tokie trikdymai ar jų grėsmė išnyks.

Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, priima bendrąsias šios dalies taikymo taisykles bei nustato atvejus ir ribas, kurių neperžengdamos valstybės narės gali imtis apsaugos priemonių.

2. Jei susidaro 1 dalyje aprašyta padėtis, Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva pasirenka reikiamas priemones; valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios turi būti taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, ji turi priimti sprendimą per tris darbo dienas nuo jo gavimo dienos.

3. Apie Komisijos numatytas priemones bet kuri valstybė narė praneša Tarybai per tris dienas nuo tos dienos, kai jos buvo paskelbtos. Taryba susirenka nedelsdama. Kvalifikuota balsų dauguma ji gali pakeisti arba panaikinti svarstomą priemonę.

4. Šis straipsnis taikomas atsižvelgiant į įsipareigojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų laikantis Sutarties 228 straipsnio 2 dalies.“

2. 26 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies paskutinis sakinys pakeičiamas taip:

„8, 9, 17 ir 20 straipsniai tokiam cukrui netaikomi, o 9, 17 ir 20 straipsniai – netaikomi tokiai izogliukozei ir insulino sirupui“;

b) 2 dalyje minima nuoroda į „18 straipsnį“ pakeičiama nuoroda į „20 straipsnį“.

3. 35 straipsnio 1 dalis keičiama taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Importuojamam lengvatiniam cukrui importo muitas netaikomas.“

b) 2 dalyje „kaip nurodyta 21 straipsnio 2 dalyje“ pakeičiama į „kaip nurodyta 19 straipsnio 2 dalyje“.

II. *1968 m. balandžio 9 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 431/68 (OL L 89, 1968 4 10, p. 3).*

2 straipsnis panaikinamas.

III. *1968 m. birželio 18 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 766/68 (OL L 143, 1968 6 25, p. 6 su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1489/76 (OL L 167, 1976 6 26, p. 13).*

1968 m. birželio 18 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 770/68 (OL L 143, 1968 6 25, p. 16).

1972 m. sausio 31 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 226/72 (OL L 28, 1972 2 1, p. 3).

1972 m. kovo 23 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 608/72 (OL L 75, 1972 3 28, p. 5).

Pirmiau išvardyti reglamentai panaikinami.

V PRIEDAS

ALIEJUS IR RIEBALAI

I. *1966 m. rugsėjo 22 d. Tarybos reglamentas Nr. 136/66/EEB (OL L 172, 1966 9 30, p. 3025) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 3179/93 (OL L 285, 1993 11 20, p. 9).*

1. I antraštinė dalis pakeičiama šitaip:

„I ANTRAŠTINĖ DALIS

Prekyba

2 straipsnis

1. Visi 1 straipsnio 2 dalies c punkte išvardyti produktai arba produktai, kurių KN kodai yra 0709 90 39, 0711 20 90, 2306 90 19, 1522 00 31 , 1522 00 39, įvežami į Bendriją pateikus importo licenciją.

Išvežant iš Bendrijos alyvų aliejų, būtina pateikti eksporto licenciją.

Išvežant iš Bendrijos kitus 1 straipsnio 2 dalyje nurodytus produktus, gali reikėti pateikti eksporto licenciją.

Licencijas išduoda valstybės narės bet kuriam pareiškėjui, nepaisydamos jo įsikūrimo Bendrijoje vietos ir nepažeisdamos priemonių, kurių buvo imtasi taikant 3 straipsnį.

Eksporto ir importo licencijos galioja visoje Bendrijoje. Tokios licencijos išduodamos pateikus užstatą, garantuojantį, kad produktai bus įvežami ir išvežami licencijos galiojimo laikotarpiu; jei eksportas ar importas per tą laikotarpį nevykdomas arba vykdomas tik iš dalies, visas arba dalis užstato negrąžinama, išskyrus *force majeure* atvejus.

2. Licencijų galiojimo laikas ir kitos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimami 38 straipsnyje nustatyta tvarka.

2a straipsnis

Jei šiame reglamente nenustatyta kitaip, bendrajame muitų tarife nurodytos muito normos taikomos 1 straipsnio 2 dalyje išvardytiems produktams.

2b straipsnis

1. Nepažeidžiant 10 straipsnio 2 dalies nuostatų, siekiant užkirsti kelią arba neutralizuoti neigiamą poveikį Bendrijos rinkai, kuris gali kilti dėl kai kurių 1 straipsnyje išvardytų produktų įvežimo, vienas arba keletas tokių produktų, laikantis 10 straipsnyje nurodytos muito normos, apmokestinami papildomu importo muitu, jei reikalavimai, išdėstyti Sutarties dėl žemės ūkio, kuri buvo sudaryta remiantis Sutarties 228 straipsniu daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo pagrindu, 5 straipsnyje, yra įvykdyti ir jei nepanašu, kad importas galėtų pakenkti Bendrijos rinkai, arba jei pastangos nesiderintų su numatytu tikslu.

2. Orientacinės kainos, už kurias žemesnėms gali būti įvedamas papildomas importo muitas, yra tokios, kokias Bendrija pateikia Pasaulio prekybos organizacijai.

Orientaciniai kiekiai, kuriuos būtina viršyti, kad būtų taikomas papildomas importo muitas, nustatomi remiantis importu į Bendriją per trejus metus iki tų metų, kuriais kyla arba panašu, jog gali kilti, pavojus rinkai, minimas 1 dalyje.

3. Importo kainos, į kurias būtina atsižvelgti taikant papildomą importo muitą, nustatomos remiantis konkretaus krovinio importo kainomis CIF.

Importo kainos CIF tuo tikslu tikrinamos remiantis tipinėmis konkretaus produkto kainomis pasaulinėje rinkoje arba to produkto kaina Bendrijos importo rinkoje.

4. Komisija priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles remdamasi 38 straipsnyje nustatyta tvarka. Tokios išsamios taisyklės pirmiausia nurodo:

a) produktus, už kuriuos gali būti taikomas papildomas muitas pagal Sutarties dėl žemės ūkio 5 straipsnį;

b) kitus kriterijus, būtinus taikant 1 dalį pagal minėtos Sutarties 5 straipsnio reikalavimus.

3 straipsnis

1. Tiek, kiek reikia, kad alyvų aliejus, rapsas ir rapso arba rapsuko sėklos, išaugintos Bendrijoje, būtų eksportuojami remiantis skelbiamomis tų produktų kainomis arba kainomis pasaulinėje rinkoje ir laikantis apribojimų, nurodytų sutartyse, sudarytose remiantis Sutarties 228 straipsniu, skirtumas tarp tų skelbiamų kainų arba kainų bei Bendrijos kainų gali būti padengtas eksporto grąžinamosiomis išmokomis.

2. Kiekiams, už kuriuos gali būti skiriama eksporto grąžinamoji išmoka, nustatyti taikomas toks metodas, kuris:

a) geriausiai atitiktų produkto pobūdį ir padėtį aptariamoje rinkoje ir leistų veiksmingiausiai panaudoti turimus išteklius atsižvelgiant į Bendrijos importo efektyvumą ir struktūrą, tačiau nesukurtų mažų ir didelių ūkio subjektų tarpusavio diskriminacijos;

b) atsižvelgiant į valdymo reikalavimus, mažiausiai apsunkintų suinteresuotų ūkio subjektų darbą;

c) leistų išvengti suinteresuotų ūkio subjektų tarpusavio diskriminacijos.

3. Grąžinamosios išmokos visoje Bendrijoje yra vienodos.

Jos gali skirtis atitinkamai pagal paskyrimo vietą, kai tai lemia padėtis pasaulinėje rinkoje arba tam tikrų rinkų specifiniai reikalavimai. Atsižvelgiant į kokybę ir pateikimą, alyvų aliejui taip pat gali būti nustatoma nevienoda grąžinamoji išmoka, jei tai lemia padėtis pasaulinėje rinkoje arba tam tikrų rinkų specifiniai reikalavimai.

Grąžinamoji išmoka nustatoma 38 straipsnyje nustatyta tvarka. Alyvų aliejui grąžinamoji išmoka gali būti nustatoma:

a) reguliariais laiko tarpais;

b) skelbiant konkursą, jei tai pateisina padėtis rinkoje. Konkurse dėl alyvų aliejaus gali būti apsiribojama tam tikromis paskyrimo šalimis tam tikrais kiekiais ir kokybe bei pateikimu.

Išskyrus konkurso tvarką, grąžinamosios išmokos dydis nustatomas mažiausiai vieną kartą per mėnesį. Prireikus intervencinio laikotarpio metu Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva grąžinamąją išmoką gali koreguoti.

4. Grąžinamoji išmoka už alyvų aliejų nustatoma atsižvelgiant į:

a) padėtį ir numanomas tendencijas:

— Bendrijos rinkoje, kiek jos siejasi su alyvų aliejaus kainomis bei atsargomis,

— pasaulinėje rinkoje, kiek jos siejasi su alyvų aliejaus kainomis;

b) apribojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų remiantis Sutarties 228 straipsniu.

Tačiau, kai padėtis pasaulinėje rinkoje neleidžia nustatyti pačių palankiausių alyvų aliejaus kainų, galima atsižvelgti į pagrindinių konkuruojančių augalinių aliejų kainą toje rinkoje ir tos kainos ir alyvų aliejaus kainos skirtumą, užregistruotą kontroliniu laikotarpiu.

Grąžinamosios išmokos suma negali viršyti alyvų aliejaus kainos Bendrijoje ir pasaulinėje rinkoje skirtumo ir prireikus koreguojama atsižvelgiant į produktų eksportavimo į tą rinką išlaidas.

5. Grąžinamoji išmoka už rapsukų ir rapsų sėklas nustatoma atsižvelgiant į:

a) kainas, pasiektas skirtingose Bendrijos rinkose už perdirbimą ir eksportą, bei į rapsukų ir rapsų sėklų rinkos kainų lygį Bendrijoje ir numanomas šių kainų tendencijas;

b) šių produktų pasiūlos ir paklausos padėtį Bendrijoje;

c) palankiausias kainas, užregistruotas įvairiose importuojančių trečiųjų šalių rinkose;

d) vežimo išlaidas pasaulinėje rinkoje;

e) siūlomo eksporto ekonominę pusę;

f) apribojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų remiantis Sutarties 228 straipsniu.

6. Grąžinamosios išmokos suteikiamos tik pateikus prašymą bei atitinkamą eksporto licenciją.

7. Už eksportuojamą alyvų aliejų, rapsukų ir rapsų sėklas taikoma tokia grąžinamoji išmoka, kokia galioja licencijos paraiškos pateikimo dieną, o tuo atveju, jei grąžinamoji išmoka diferencijuota – tokia, kokia galioja tą pačią dieną:

a) licencijoje nurodytai paskyrimo vietai arba, tam tikrais atvejais;

b) realiai paskyrimo vietai, jei ji nesutampa su nurodytąja licencijoje. Tuo atveju, ši suma neturi viršyti sumos, taikomos licencijoje pažymėtai paskyrimo vietai.

Siekiant užkirsti kelią piktnaudžiavimui šia dalimi dėl jos lankstumo, gali būti imamasi atitinkamų priemonių.

8. 6 ir 7 dalių galima atsisakyti, kai grąžinamoji išmoka už alyvų aliejų, rapsukų (kolzos) ir rapsų sėklas mokama pagal pagalbos maisto produktais operacijas laikantis 38 straipsnyje nustatytos tvarkos.

9. Eksporto licencijos, išduodamos jose numatytiems referenciniams laikotarpiams ir taikomos aptariamiems produktams užtikrina, kad bus laikomasi apimčių apribojimų, kylančių iš sutarčių, sudarytų remiantis Sutarties 228 straipsniu. Referencinio laikotarpio pabaiga nedaro poveikio eksporto licencijų galiojimui įsipareigojimų, kylančių iš Sutarties dėl žemės ūkio, laikymosi atžvilgiu.

10. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, taip pat ir nuostatos dėl nepaskirstytų bei nepanaudotų kiekių perskirstymo priimamos 38 straipsnyje nustatyta tvarka.

3a straipsnis

1. Bendrosios kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo taisyklės bei specifinės jos taikymo taisyklės yra skiriamos tų produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, muitų tarifų klasifikacijai; muitų tarifų nomenklatūra, kuri yra šio reglamento taikymo rezultatas, įtraukiama į Bendrąjį muitų tarifą.

2. Jei šis reglamentas arba su juo susijusios nuostatos neprieštarauja, prekiaujant su trečiosiomis šalimis draudžiama:

— apmokestinti bet kokiu mokesčiu, kuris yra lygiavertis muitui,

— taikyti bet kokį kiekybinį apribojimą arba tolygų poveikį turinčias priemones.

3b straipsnis

1. Jei dėl vieno ar kelių 1 straipsnio 2 dalyje išvardytų produktų importo arba eksporto Bendrijos rinka yra sutrikdoma arba jai gresia dideli sutrikimai, galintys sutrukdyti įgyvendinti Sutarties 39 straipsnyje numatytus tikslus, prekybai su trečiosiomis šalimis gali būti taikomos atitinkamos priemonės, kol tokie trikdymai ar jų grėsmė išnyks.

Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, priima bendrąsias šios dalies taikymo taisykles bei nustato atvejus ir ribas, kurių neperžengdamos valstybės narės gali imtis apsaugos priemonių.

2. Jei susidaro 1 dalyje aprašyta padėtis, Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva pasirenka reikiamas priemones; valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios turi būti taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, ji turi priimti sprendimą per tris darbo dienas nuo jo gavimo dienos.

3. Apie Komisijos numatytas priemones bet kuri valstybė narė praneša Tarybai per tris dienas nuo tos dienos, kai jos buvo paskelbtos. Taryba susirenka nedelsiant. Kvalifikuota balsų dauguma ji gali pakeisti arba panaikinti svarstomą priemonę.

4. Šis straipsnis taikomas atsižvelgiant į įsipareigojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų laikantis Sutarties 228 straipsnio 2 dalies."

2. 4 straipsnis pakeičiamas taip:

„1. Alyvų aliejaus gamybos tikslinė kaina, intervencinė kaina ir tipinė rinkos kaina Bendrijai nustatoma kasmet.

Tačiau kai per prekybos metus kriterijai, naudojami alyvų aliejaus tipinei rinkos kainai nustatyti, pakinta ir tie pokyčiai, remiantis 38 straipsnyje nustatyta tokių kriterijų nustatymo tvarka, gali būti vertinami kaip esminiai, minėta tvarka priimamas sprendimas reguliuoti tipinę rinkos kainą per prekybos metus.

Tokiais atvejais suvartojimo pagalbos lygis, apie kurį kalbama 11 straipsnio 5 ir 6 dalyse, gali būti derinamas ta pačia tvarka."

3. 9, 14 15, 16, 17, 18 ir 19 straipsniai panaikinami.

4. 20 straipsnis pakeičiamas taip:

„20 straipsnis

1. Kai alyvų aliejus yra eksportuojamas į trečiąsias šalis, ir pasaulinės kainos yra didesnės už Bendrijos kainą, šiam skirtumui padengti gali būti imamas mokestis.

2. Mokesčio už nerafinuotą alyvų aliejų suma negali viršyti alyvų aliejaus kainos CIF, atėmus iš jos tipinę rinkos kainą, nustatytą pagal 4 ir 6 straipsnį. Kaina CIF nustatoma remiantis palankiausiomis įsigijimo galimybėmis pasaulinėje rinkoje kainas koreguojant pagal konkrečių produktų pavadinimą ir kokybės skirtumus.

Mokesčio už rafinuotą alyvų aliejų suma negali viršyti kainos CIF, minimos pirmoje pastraipoje, atėmus tipinę rinkos kainą ir skirtumą perskaičiuojant, kaip reikalaujama, pagal koeficientą 111, išreiškiantį pirmo spaudimo alyvų aliejaus kiekį, reikalingą pagaminti 100 kg rafinuoto alyvų aliejaus, arba taikant koeficientą 149, išreiškiantį žaliavinių alyvų išspaudų aliejaus kiekį, reikalingą pagaminti 100 kg rafinuoto alyvų išspaudų aliejaus.

3. Eksporto mokestį nustato Komisija.

4. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos remiantis 38 straipsnyje nustatyta tvarka."

5. 20a straipsnis pakeičiamas taip:

„20a straipsnis

1. Alyvų aliejui, naudojamam gaminant žuvies konservus, kurių KN kodas 1604, išskyrus kodą 1604 30, vėžiagyvių ir moliuskų konservus, kurių KN kodas 1605, ir daržovių konservus, kurių KN kodai 2001, 2002, 2003, 2004 ir 2005, taikomas gamybos grąžinamųjų išmokų mechanizmas.

2. Grąžinamosios išmokos dydis nustatomas remiantis pasaulinėje rinkoje ir Bendrijos rinkoje pasiektų kainų skirtumu. Tuo tikslu būtina atsižvelgti į:

— importo mokestį, ataskaitiniu laikotarpiu taikomą alyvų aliejui, kurio KN kodas 1509 90 00,

— kriterijus, kuriais remiantis nustatomos eksporto grąžinamosios išmokos, referenciniu laikotarpiu taikomos alyvų aliejui, kurio KN kodas 1509 90 00.

Tačiau ten, kur konservavimui naudojamas alyvų aliejus buvo pagamintas Bendrijoje, grąžinamosios išmokos suma yra lygi pirmesnėje pastraipoje nurodytai sumai, pridėjus prie jos sumą, lygią suvartojimo pagalbai, galiojančiai grąžinamosios išmokos taikymo dieną.

3. Anksčiau nustatyta grąžinamoji išmoka paliekama tuo atveju, kai skirtumas tarp jos ir naujosios grąžinamosios išmokos neviršija sumos, kuri turi būti nustatyta.

4. Jei grąžinamosios išmokos taikymo laikotarpio pradžioje tipinė rinkos kaina smarkiai pakinta, nustatant grąžinamąją išmoką galima atsižvelgti ir į skirtumą tarp naujos tipinės rinkos kainos ir tos, kuri galiojo anksčiau.

5. Teisė į grąžinamąją išmoką įgyjama tuo metu, kai aliejus yra naudojamas konservų gamybai. Valstybės narės kontrolės priemonėmis užtikrina, kad grąžinamoji išmoka būtų suteikiama tik tam alyvų aliejui, kuris yra naudojamas 1 dalyje nurodytų konservų gamybai.

6. Gamybos grąžinamąją išmoką Komisija nustato kas du mėnesius.

7. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, ypač tos, kurios susijusios su kontrolės priemonėmis, minimomis 5 dalyje, priimamos 38 straipsnyje nustatyta tvarka."

6. 20b ir 28 straipsniai panaikinami.

II. *1967 m. birželio 21 d. Reglamentas (EEB) Nr. 142/67 (OL L 125, 1967 6 26, p. 2461) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 2429/72 (OL L 264, 1972 11 23, p. 1).*

1967 m. birželio 21 d. Reglamentas (EEB) Nr. 143/67 (OL L 125, 1967 6 26, p. 2463) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 2077/71 (OL L 220, 1972 9 30, p. 1).

1968 m. gruodžio 20 d. Reglamentas (EEB) Nr. 19/69 (OL L 3, 1969 1 7, p. 2) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 2429/72 (OL L 264, 1972 11 23, p. 1).

1969 m. gruodžio 18 d. Reglamentas (EEB) Nr. 2596/69 (OL L 324, 1969 12 27, p. 12).

1971 m. gegužės 25 d. Reglamentas (EEB) Nr. 1076/71 (OL L 116, 1971 5 28, p. 2).

1972 m. vasario 29 d. Reglamentas (EEB) Nr. 443/72 (OL L 54, 1972 3 3, p. 3) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 2560/77 (OL L 303, 1977 11 28, p. 1).

1972 m. liepos 20 d. Reglamentas (EEB) Nr. 1569/72 (OL L 167, 1972 7 25, p. 9) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 2206/90 (OL L 201, 1990 1 31 p. 11).

1978 m. lapkričio 23 d. Reglamentas (EEB) Nr. 2751/78 (OL L 331, 1978 11 28, p. 5).

1979 m. kovo 26 d. Reglamentas (EEB) Nr. 591/79 (OL L 78, 1979 3 30, p. 2) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 2903/89 (OL L 280, 1989 9 29, p. 3).

1983 m. birželio 14 d. Reglamentas (EEB) Nr. 1594/83 (OL L 163, 1983 6 22, p. 44) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1321/90 (OL L 132, 1990 5 23, p. 15).

1985 m. gegužės 23 d. Reglamentas (EEB) Nr. 1491/67 (OL L 151, 1985 6 10, p. 15) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1724/91 (OL L 162, 1991 6 26, p. 35).

1985 m. liepos 25 d. Reglamentas (EEB) Nr. 2194/85 (OL L 204, 1985 8 2, p. 7) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1725/91 (OL L 162, 1991 6 26, p. 37).

1986 m. gegužės 26 d. Reglamentas (EEB) Nr. 1650/86 (OL L 145, 1986 5 30, p. 8).

Pirmiau nurodyti reglamentai panaikinami.

VI PRIEDAS

LINAI IR KANAPĖS

I. *1970 m. birželio 29 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1308/70 (OL L 146, 1970 7 4, p. 1) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1557/93 (OL L 154, 1993 6 25, p. 26).*

7 ir 8 straipsniai pakeičiami taip:

„7 straipsnis

Jei šis reglamentas arba su juo susijusios nuostatos neprieštarauja, prekiaujant su trečiosiomis šalimis draudžiama:

— apmokestinti bet kokiu mokesčiu, lygiaverčiu muitui,

— taikyti bet kokį kiekybinį apribojimą arba tolygų poveikį turinčias priemones.

8 straipsnis

1. Šis straipsnis taikomas nepažeidžiant kitų griežtesnių nuostatų, kurias priėmė valstybės narės.

2. Žaliavinės sėjamosios kanapės, kurių KN kodas 5302 10 00 ir kurių kilmės šalis yra trečioji šalis, gali būti importuojamos tik tuo atveju, jei produktas atitinka 4 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus ir jei pateikiami įrodymai, kad tetrahidrokanabinolio kiekis jose nėra didesnis už kiekį, nurodytą 4 straipsnio 4 dalyje.

3. Importuoti galima tik tas sėklų ar kanapių rūšis, kurių KN kodas 1207 99 10, o kilmės šalys yra trečiosios šalys, kurios suteikia 4 straipsnio 1 dalyje numatytas garantijas ir yra įtraukiamos į sąrašą, kuris turi būti sudarytas. Tas sąrašas sudaromas laikantis sąlygų, kurios turi būti nustatomos pagal 4 straipsnio 4 dalį.

4. Siekiant nustatyti, ar įvykdytos šio straipsnio sąlygos, į Bendriją įvežami 2 ir 3 dalyje nurodyti produktai yra tikrinami.

Kai minėtosios sąlygos yra įvykdytos, importuojanti valstybė narė išduoda tai patvirtinantį pažymėjimą.

5. Tik toliau nurodyti subjektai turi teisę importuoti kanapių sėklas, kurių KN kodas 1207 99 91:

— mokslinių tyrimų organizacijos ir institutai,

— fiziniai arba juridiniai asmenys, kurie gali įrodymais patvirtinti savo pakankamai aktyvią veiklą šiame sektoriuje.

6. Visoms 5 dalies antrojoje įtraukoje nurodytoms importuojamoms sėkloms, kurias įveža toje pačioje straipsnio dalyje minimi asmenys, kontrolės sistema taikoma tuo atveju, jei sėklos naudojamos kitiems negu sėja tikslams.

7. Valstybės narės praneša Komisijai nuostatas, kurias jos priėmė tam, kad užtikrintų 6 dalyje numatytą kontrolę, dar prieš pradėdamos jas taikyti. Jei šios nuostatos neleidžia veiksmingai atlikti kontrolės, pakeitimai, kuriuos valstybės narės turi padaryti, priimami 12 straipsnyje nustatyta tvarka.

8. Išsamios šios straipsnio dalies įgyvendinimo taisyklės priimamos 12 straipsnyje nustatyta tvarka.

8a straipsnis

1. Jei dėl vieno ar kelių 1 straipsnyje išvardytų produktų importo arba eksporto Bendrijos rinka yra sutrikdoma ar jai gresia dideli sutrikimai, galintys sutrukdyti įgyvendinti Sutarties 39 straipsnyje numatytus tikslus, prekybai su trečiosiomis šalimis gali būti taikomos atitinkamos priemonės, kol tokie trikdymai ar jų grėsmė išnyks.

Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, priima bendrąsias šios dalies taikymo taisykles bei nustato atvejus ir ribas, kurių neperžengdamos valstybės narės gali imtis apsaugos priemonių.

2. Jei susidaro 1 dalyje aprašyta padėtis, Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva pasirenka reikiamas priemones; valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios turi būti taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, ji turi priimti sprendimą per tris darbo dienas nuo jo gavimo dienos.

3. Apie Komisijos numatytas priemones bet kuri valstybė narė praneša Tarybai per tris dienas nuo tos dienos, kai jos buvo paskelbtos. Taryba susirenka nedelsiant. Kvalifikuota balsų dauguma ji gali pakeisti arba panaikinti aptariamą priemonę.

4. Šis straipsnis taikomas atsižvelgiant į įsipareigojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų laikantis Sutarties 228 straipsnio 2 dalies.“

II. *1982 m. gegužės 18 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1430/82 (OL L 162, 1982 6 12, p. 27) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. L 2058/84 (OL L 191, 1984 7 19, p. 5).*

2 straipsnis panaikinamas.

III. *1984 m. liepos 16 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2059/84 (OL L 191, 1984 7 19, p. 6).*

2, 3 ir 4 straipsniai panaikinami.

IV. *1972 m. gegužės 19 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1054/72 (OL L 120, 1972 5 25, p. 1).*

Pirmiau nurodytas reglamentas panaikinamas.

VII PRIEDAS

PIENO PRODUKTAI

I. *1968 m. birželio 27 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 804/68 (OL L 148, 1968 6 27, p. 13) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2807/94 (OL L 298, 1994 11 19, p. 1).*

1. 4 straipsnis panaikinamas.

2. III antraštinė dalis pakeičiamas taip:

„III ANTRAŠTINĖ DALIS

Prekyba su trečiosiomis šalimis

13 straipsnis

1. Visi 1 straipsnyje išvardyti produktai įvežami į Bendriją pateikus importo licenciją. Išvežant iš Bendrijos visus 1 straipsnyje išvardytus produktus, gali būti pareikalauta pateikti eksporto licenciją.

2. Licencijas išduoda valstybės narės bet kuriam pareiškėjui nepaisydamos jo įsikūrimo Bendrijoje vietos ir nepažeisdamos priemonių, kurių buvo imtasi taikant 16 ir 17 straipsnius.

Eksporto ir importo licencijos galioja visoje Bendrijoje. Tokios licencijos išduodamos pateikus užstatą, garantuojantį, kad produktai bus įvežami ir išvežami licencijos galiojimo laikotarpiu; jei eksportas arba importas per tą laikotarpį nevykdomas arba vykdomas tik iš dalies, visas arba dalis užstato negrąžinama, išskyrus *force majeure* atvejus.

3. 30 straipsnyje nustatyta tvarka priimama:

a) sąrašas produktų, kuriems privalomos eksporto licencijos;

b) licencijos galiojimo laikas ir

c) kitos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės.

14 straipsnis

Jei šiame reglamente nenustatyta kitaip, Bendrajame muitų tarife nurodytos muitų normos taikomos produktams, išvardytiems 1 straipsnyje.

15 straipsnis

1. Siekiant užkirsti kelią arba neutralizuoti neigiamą poveikį Bendrijos rinkai, kuris gali kilti dėl kai kurių 1 straipsnyje išvardytų produktų įvežimo, vienas arba keletas tokių produktų, laikantis 10 straipsnyje nurodytos muito normos, apmokestinami papildomu importo muitu, jei reikalavimai, išdėstyti Sutarties dėl žemės ūkio, kuri buvo sudaryta remiantis Sutarties 228 straipsniu daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo pagrindu, 5 straipsnyje, yra išpildytos ir jei nepanašu, kad importas galėtų pakenkti Bendrijos rinkai, arba jei pastangos nesiderintų su numatytu tikslu.

2. Orientacinės kainos, už kurias žemesnėms gali būti įvedamas papildomas importo muitas, yra tokios, kokias Bendrija pateikia Pasaulio prekybos organizacijai.

Orientaciniai kiekiai, kuriuos būtina viršyti, kad būtų taikomas papildomas importo muitas, nustatomi, inter alia, remiantis importu į Bendriją per trejus metus iki tų metų, kuriais kyla arba panašu, jog gali kilti pavojus rinkai, minimas 1 dalyje.

3. Importo kainos, į kurias būtina atsižvelgti taikant papildomą importo muitą, nustatomos remiantis konkrečios prekių siuntos importo kainomis CIF.

Importo kainos CIF tuo tikslu tikrinamos remiantis to produkto tipinėmis kainomis pasaulinėje rinkoje arba to produkto kaina Bendrijos importo rinkoje.

4. Komisija priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles remdamasi 30 straipsnyje nustatyta tvarka. Tokiose taisyklėse ypatingas dėmesys skiriamas:

a) produktams, kuriems gali būti taikomas papildomas muitas pagal Sutarties dėl žemės ūkio 5 straipsnį;

b) kitiems kriterijams, būtiniems taikant 1 dalį remiantis Sutarties dėl žemės ūkio 5 straipsniu.

16 straipsnis

1. 1 straipsnyje išvardytų produktų tarifinės kvotos, kylančios iš sutarčių, sudarytų daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo pagrindu, yra atidaromos ir administruojamos vadovaujantis išsamiomis taisyklėmis, priimtomis 30 straipsnyje nustatyta tvarka.

2. Kvotos administruojamos naudojant vieną iš toliau išvardytų metodų arba iš karto kelis:

— metodą, pagrįstą chronologine paraiškų padavimo tvarka (taikant „pirmas atėjai, pirmas gavai“ metodą),

— metodą, pagal kurį kvotos skiriamos proporcingai kiekiams, kurių prašoma pateiktose paraiškose (taikant „vienalaikio nagrinėjimo“ metodą),

— metodą, pagrįstą tradiciniais prekybos srautais (taikant „tradicinių/naujų importuotojų“ metodą).

Gali būti taikomi ir kiti tinkami metodai.

Juos taikant turi būti išvengta bet kokios suinteresuotų ūkio subjektų tarpusavio diskriminacijos.

3. Taikant priimtą administravimo metodą, prireikus tinkamai atsižvelgiama į Bendrijos rinkos pasiūlos reikalavimus bei būtinybę išsaugoti tos rinkos pusiausvyrą, nors tuo pačiu metu galima naudotis metodais, kurie anksčiau galėjo būti naudojami toms kvotoms, kurios minimos 1 dalyje, nepažeidžiant teisių, kurias sukuria Urugvajaus raundo derybų pagrindu sudarytos sutartys.

4. Išsamiose taisyklėse, minimose 1 dalyje, numatomas metinių kvotų atidarymas, jei būtina tinkamai išdėstytas tarpsniais per metus,, nustatomas taikytinas administravimo metodas ir, jei tikslinga, įtraukiamos nuostatos dėl:

a) garantijų, susijusių su produkto pobūdžiu, geografine kilmės vieta ir kilme;

b) dokumento, patvirtinančio a punkte nurodytas garantijas, pripažinimo ir

c) sąlygų, kuriomis išduodamos importo licencijos, ir jų galiojimo laiko.

17 straipsnis

1. Tiek, kiek reikia, kad 1 straipsnyje išvardyti produktai būtų eksportuojami toliau jų neperdirbant arba kaip priede išvardytos prekės, jei tai produktai, išvardyti 1 straipsnio a, b, c, d ir e punktuose, remiantis tų produktų kainomis pasaulinėje rinkoje ir laikantis apribojimų, nurodytų sutartyse, sudarytose remiantis Sutarties 228 straipsniu, skirtumas tarp tų kainų ir Bendrijos kainų gali būti padengtas eksporto grąžinamosiomis išmokomis.

Eksporto grąžinamosios išmokos už 1 straipsnyje išvardytus produktus, iš kurių pagamintos priede išvardytos prekės, negali būti didesnės už tas grąžinamąsias išmokas, kurios taikomos už produktus, eksportuojamus jų toliau neperdirbant.

2. Kompensuojamiems eksportuojamiems kiekiams paskirti turi būti taikomas toks metodas, kuris:

a) geriausiai atitiktų produkto pobūdį ir padėtį aptariamoje rinkoje ir leistų veiksmingiausiai panaudoti turimus išteklius, atsižvelgiant į Bendrijos eksporto efektyvumą ir struktūrą, tačiau nesukurtų mažų ir didelių ūkio subjektų tarpusavio diskriminacijos;

b) atsižvelgiant į valdymo reikalavimus, mažiausiai apsunkintų suinteresuotų ūkio subjektų darbą;

c) leistų išvengti suinteresuotų ūkio subjektų tarpusavio diskriminacijos.

3. Grąžinamosios išmokos yra vienodos visoje Bendrijoje.

Jos gali skirtis atitinkamai pagal paskyrimo vietą, kai tai lemia padėtis pasaulinėje rinkoje arba tam tikrų rinkų specifiniai reikalavimai.
Grąžinamosios išmokos nustatomos 30 straipsnyje nustatyta tvarka. Grąžinamosios išmokos gali būti nustatomos:

a) reguliariais laiko tarpais;

b) skelbiant konkursą, produktams, kuriems anksčiau buvo nustatyta tokia tvarka.

Išskyrus tuos atvejus, kai grąžinamosios išmokos nustatomos konkurso tvarka, rečiausiai kartą per keturias savaites sudaromas sąrašas produktų, kuriems skiriama eksporto grąžinamoji išmoka bei nustatomas tokios grąžinamosios išmokos dydis. Tačiau grąžinamosios išmokos dydis gali nesikeisti ir ilgiau nei keturias savaites ir, jei reikia, Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva gali jį koreguoti. Tačiau grąžinamoji išmoka už produktus, išvardytus 1 straipsnyje, kurie yra eksportuojami kaip priede išvardytos prekės, gali būti nustatoma pagal kitokį tvarkaraštį, sudaromą laikantis Reglamento (EB) Nr. 3448/93 16 straipsnyje nustatyta tvarka.

4. Nustatant grąžinamąją išmoką už 1 straipsnyje išvardytus produktus, eksportuojamus jų toliau neperdirbant, atsižvelgiama į:

a) dabartinę padėtį ir ateities tendencijas, susijusias su:

— pieno ir pieno produktų kainomis bei jų įsigijimo galimybėmis Bendrijos rinkoje,

— pieno ir pieno produktų kainomis pasaulinėje rinkoje;

b) palankiausias prekybos išlaidas bei transporto išlaidas, vežant iš Bendrijos rinkų į Bendrijos uostus arba kitas eksportavimo vietas, taip pat ir siuntimo į pristatymo šalis išlaidas; paklausą Bendrijos rinkoje;

c) bendro pieno ir pieno produktų rinkų organizavimo tikslus, kurie turėtų užtikrinti kainų ir prekybos tose rinkose pusiausvyrą bei natūralų vystymąsi;

d) apribojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų remiantis Sutarties 228 straipsniu;

e) Bendrijos rinkos trikdymų išvengimo svarbą;

f) siūlomo eksporto ekonominį aspektą.

Be to, ypač svarbu atsižvelgti į būtinybę pasiekti pusiausvyrą tarp pagrindinių Bendrijos žemės ūkio produktų, iš kurių pagamintos prekės yra eksportuojamos į trečiąsias šalis, naudojimo ir tarp produktų iš tų šalių, laikinai įvežtų perdirbti, naudojimo.

5. 1 straipsnyje išvardytiems eksportuojamiems produktams:

a) Bendrijos kainos, minimos 1 dalyje, nustatomos atsižvelgiant į dominuojančias kainas, kurios pasiteisino kaip pačios palankiausios eksporto kainos;

b) kainos pasaulinėje rinkoje, minimos 1 dalyje, nustatomos visų pirma atsižvelgiant į:

a) kainas trečiųjų šalių rinkose;

b) palankiausias kainas trečiosiose šalyse, kurios yra kitų trečiųjų šalių importo paskyrimo vieta;

c) gamintojo kainas, užregistruotas eksportuojančiose trečiosiose šalyse, atsižvelgiant, jei reikia, į tų šalių teikiamas grąžinamąsias išmokas;

d) siūlomas franko pasienyje kainas.

6. Grąžinamosios išmokos už produktus, išvardytus 1 straipsnyje, suteikiamos tik pateikus paraišką bei atitinkamą eksporto licenciją.

7. Už 1 straipsnyje išvardytus produktus, eksportuojamus jų toliau neperdirbant, taikoma tokia grąžinamoji išmoka, kokia galioja licencijos paraiškos pateikimo dieną, o tuo atveju, jei grąžinamoji išmoka yra diferencijuota – tokia, kokia galioja tą pačią dieną:

a) licencijoje nurodytai paskyrimo vietai arba tam tikrais atvejais

b) realiai paskyrimo vietai, jei ji nesutampa su nurodytąja licencijoje. Tuo atveju ši suma neturi viršyti sumos, taikomos licencijoje pažymėtai paskyrimo vietai.

Siekiant užkirsti kelią piktnaudžiavimui šia dalimi dėl jos lankstumo, gali būti imamasi atitinkamų priemonių.

8. 6 ir 7 dalys gali būti taikomos 1 straipsnyje išvardytiems produktams, kurie eksportuojami kaip priede išvardytos prekės, laikantis Reglamento (EB) Nr. 3448/93 16 straipsnyje nustatytos tvarkos.

9. 6 ir 7 dalių galima atsisakyti, kai kalbama apie 1 straipsnyje išvardytus produktus, už kuriuos grąžinamosios išmokos mokamos pagal pagalbos maisto produktais operacijas laikantis 30 straipsnyje nustatytos tvarkos.

10. Grąžinamoji išmoka mokama įrodžius:

— kad produktų kilmės šalis yra Bendrija, išskyrus atvejį, kai taikoma 11 dalis,

— kad produktai iš Bendrijos išvežti, ir

— tuo atveju, kai grąžinamoji išmoka diferencijuota – kad produktai pasiekė licencijoje nurodytą paskyrimo vietą arba kitą vietą, kuriai grąžinamoji išmoka buvo nustatyta nepažeidžiant 7 dalies b punkto nuostatų. Tačiau, laikantis 30 straipsnyje nurodytos tvarkos, išimtys iš šios taisyklės gali būti leidžiamos, jei yra nustatytos lygiavertes garantijas suteikiančios sąlygos.

11. Grąžinamoji išmoka nesuteikiama už produktus, įvežamus iš trečiųjų šalių ir po to išvežamus į trečiąsias šalis, nebent eksportuotojas įrodo, kad:

— eksportuojamas produktas – tai tas pats produktas, kuris prieš tai buvo įvežtas, ir

— už importą buvo surinkti visi reikiami importo mokesčiai.

Tokiais atvejais už kiekvieną produktą skiriama grąžinamoji išmoka yra lygi mokesčiui, paimtam importuojant, kai tas mokestis atitinka arba yra mažesnis už taikomą grąžinamąją išmoką; grąžinamoji išmoka yra lygi taikomai grąžinamajai išmokai, kai mokestis, paimtas importuojant produktus, yra didesnis už šią grąžinamoji išmoka.

12. 1 straipsnyje nurodytiems produktams, kurie yra eksportuojami kaip priede išvardytos prekės, 10 ir 11 dalys taikomos toms prekėms, kurių KN kodai:

— nuo 1806 90 60 iki 1806 90 90 (tam tikri produktai su kakava),

— 1901 (tam tikri maisto produktai iš miltų) ir kt.,

— 2106 90 99 (tam tikri maisto produktai, nenurodyti kitur),

kurių sudėtyje yra didelis pieno kiekis.

13. Eksporto licencijos, išduodamos numatytiems referenciniams laikotarpiams ir taikomos aptariamiems produktams užtikrina, kad bus laikomasi apimčių apribojimų, kylančių iš sutarčių, sudarytų remiantis Sutarties 228 straipsniu. Referencinio laikotarpio pabaiga nedaro poveikio eksporto licencijų galiojimui įsipareigojimų, kylančių iš Sutarties dėl žemės ūkio, laikymosi atžvilgiu.

14. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, įskaitant ir nuostatas dėl nepaskirstytų bei nepanaudotų eksportuojamų kiekių perskirstymo, ir I priedo pakeitimai priimami 30 straipsnyje nustatyta tvarka. Tačiau 8, 10, 11 ir 12 dalių taikymo taisyklės 1 straipsnyje nurodytiems produktams, kurie eksportuojami kaip priede nurodytos prekės, priimamos Reglamento (EEB) Nr. 3448/93 16 straipsnyje nustatyta tvarka.

18 straipsnis

1. Tiek, kiek reikia, kad pieno ir pieno produktų bendroji rinka tinkamai veiktų, Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, gali visai ar iš dalies uždrausti taikyti susitarimus dėl laikinojo įvežimo perdirbti 1 straipsnyje išvardytiems produktams, kurie yra skirti tame straipsnyje išvardytų produktų arba priede išvardytų prekių gamybai.

2. Jei padėtis, apie kurią kalbama 1 dalyje, yra ypač neatidėliotina ir Bendrijos rinka yra sutrikdyta arba jai kyla pavojus būti sutrikdytai dėl susitarimų laikinai įvežti produktus perdirbti, Komisija, nukrypdama nuo 1 dalies nuostatų, valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva imasi reikiamų priemonių; Tarybai ir valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios galios ne ilgiau kaip šešis mėnesius ir bus taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, per savaitę nuo jo gavimo dienos, ji priima sprendimą.

3. Apie Komisijos pasirinktas priemones kiekviena valstybė narė praneša Tarybai per savaitę nuo tos dienos, kai jos buvo paskelbtos. Taryba kvalifikuota balsų dauguma gali patvirtinti pakeitimus arba panaikinti Komisijos sprendimą. Jei Taryba per tris mėnesius nepriima jokio sprendimo, Komisijos sprendimas yra panaikinamas.

19 straipsnis

1. Bendrosios kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo taisyklės bei specifinės jos taikymo taisyklės yra skiriamos tų produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, muitų tarifų klasifikacijai; muitų tarifų nomenklatūra, kuri yra šio reglamento taikymo rezultatas, įtraukiama į Bendrąjį muitų tarifą.

2. Jei šis reglamentas arba su juo susijusios nuostatos neprieštarauja, prekiaujant su trečiosiomis šalimis draudžiama:

— apmokestinti bet kokiu mokesčiu, lygiaverčiu muitui,

— taikyti bet kokį kiekybinį apribojimą arba tolygų poveikį turinčias priemones.

20 straipsnis

1. Kai dėl vieno arba kelių 1 straipsnyje išvardytų produktų franko pasienyje kaina labai viršija Bendrijos kainų lygį ir kai panašu, jog tokia padėtis užsitęs sutrikdydama arba keldama pavojų sutrikdyti Bendrijos rinką, galima imtis 5 dalyje numatytų priemonių.

2. Didelis perteklius, kaip apibrėžta 1 dalyje, atsiranda tada, kai franko pasienyje kaina viršija nustatytą aptariamojo produkto intervencinę kainą, padidintą 15 %, arba kai produktų, kuriems netaikoma intervencinė kaina, kaina yra išvedama iš intervencinės kainos ir turi būti nustatoma 30 straipsnyje nustatyta tvarka atsižvelgiant į aptariamojo produkto pobūdį ir sudėtį.

3. Ta padėtis, kai franko pasienyje kaina labai viršija kainų lygį, gali užsitęsti, kai tarp pasiūlos ir paklausos nėra pusiausvyros ir, sprendžiant iš numatomų gamybos bei rinkos kainų tendencijų, panašu, kad jos ir toliau nebus.

4. Bendrijos rinka laikoma sutrikdyta arba jai gresia sutrikdymo pavojus dėl šiame straipsnyje nurodytos padėties, kai aukštas kainų lygis tarptautinėje prekyboje:

— trukdo įvežti į Bendriją pieno produktus arba

— verčia išvežti pieno produktus iš Bendrijos

ir taip neužtikrinamas Bendrijos aprūpinimas arba kyla toks pavojus.

5. Jei šio straipsnio pirmesnėse dalyse nurodytos sąlygos yra įvykdytos, gali būti priimtas sprendimas dėl visiško arba dalinio mokesčių sustabdymo ir(arba) dėl eksporto mokesčių rinkimo 30 straipsnyje nustatyta tvarka. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos ta pačia tvarka.

21 straipsnis

1. Jei dėl vieno arba kelių 1 straipsnyje išvardytų produktų importo ar eksporto Bendrijos rinka yra sutrikdoma ar jai gresia dideli sutrikimai, galintys sutrukdyti įgyvendinti Sutarties 39 straipsnyje numatytus tikslus, prekybai su trečiosiomis šalimis gali būti taikomos atitinkamos priemonės, kol tokie trikdymai ar jų grėsmė išnyks.

Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, priima bendrąsias šios straipsnio dalies taikymo taisykles bei nustato atvejus ir ribas, kurių neperžengdamos valstybės narės gali imtis apsaugos priemonių.

2. Jei susidaro 1 dalyje aprašyta padėtis, Komisija valstybės narės prašymu arba savo nuožiūra priima sprendimą imtis atitinkamų priemonių; valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios turi būti taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, ji turi priimti sprendimą per tris darbo dienas nuo jo gavimo.

3. Apie Komisijos numatytas priemones bet kuri valstybė narė gali pranešti Tarybai per tris dienas nuo tos dienos, kai jos buvo paskelbtos. Taryba susirenka tuoj pat. Kvalifikuota balsų dauguma ji gali pakeisti arba panaikinti minimą priemonę.

4. Šis straipsnis taikomas atsižvelgiant į įsipareigojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų laikantis Sutarties 228 straipsnio 2 dalies.“

II. *1968 m. birželio 28 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 876/68 (OL L 155, 1968 7 3, p. 1) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1344/86 (OL L 119, 1986 5 8, p. 36).*

1971 m. rugsėjo 28 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2115/71 (OL L 222, 1971 10 2, p. 5).

1971 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2180/71 (OL L 231, 1971 10 14, p. 1).

1974 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1603/74 (OL L 172, 1974 6 27, p. 9).

1979 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2915/79 (OL L 329, 1979 12 24, p. 1) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 3798/91 (OL L 357, 1991 12 28, p. 3).

Pirmiau nurodyti reglamentai panaikinami.

VIII PRIEDAS

JAUTIENA IR VERŠIENA

I. *1968 m. birželio 27 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 805/68 (OL L 148, 1968 6 28, p. 24) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1884/94 (OL L 197, 1994 7 30, p. 27).*

1. 3 straipsnis panaikinamas.

2. II antraštinė dalis pakeičiama taip:

„II ANTRAŠTINĖ DALIS

Prekyba su trečiosiomis šalimis

9 straipsnis

1. Visi 1 straipsnio 1 dalyje išvardyti produktai įvežami į Bendriją pateikus importo licenciją.

Įvežant į Bendriją visus 1 straipsnio 1 dalies b punkte išvardytus produktus ir išvežant iš jos 1 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose išvardytus produktus gali būti pareikalauta importo ar eksporto licencijos.

Licencijas išduoda valstybės narės bet kuriam pareiškėjui nepaisydamos jo įsikūrimo Bendrijoje vietos ir nepažeisdamos priemonių, kurių buvo imtasi taikant 12 ir 13 straipsnius.

Eksporto ir importo licencijos galioja visoje Bendrijoje. Tokios licencijos išduodamos pateikus užstatą, garantuojantį, kad produktai bus įvežami ir išvežami licencijos galiojimo laikotarpiu; jei eksportas ar importas per tą laikotarpį nevykdomas arba vykdomas tik iš dalies, visas arba dalis užstato negrąžinama, išskyrus *force majeure* atvejus.

2. Licencijų galiojimo laikas ir kitos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 27 straipsnyje nustatyta tvarka.

10 straipsnis

Jei šiame reglamente nenurodyta kitaip, Bendrajame muitų tarife nurodytos muitų normos taikomos 1 straipsnyje išvardytiems produktams.

11 straipsnis

1. Siekiant užkirsti kelią arba neutralizuoti neigiamą poveikį Bendrijos rinkai, kuris gali kilti dėl kai kurių 1 straipsnyje išvardytų produktų įvežimo, vienas arba keletas tokių produktų, laikantis 10 straipsnyje nurodytos muito normos, apmokestinami papildomu importo muitu, jei reikalavimai, išdėstyti Sutarties dėl žemės ūkio, kuri buvo sudaryta remiantis Sutarties 228 straipsniu daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo pagrindu, 5 straipsnyje, yra įvykdyti ir jei nepanašu, kad importas galėtų pakenkti Bendrijos rinkai, arba jei pastangos nesiderintų su numatytu tikslu.

2. Orientacinės kainos, už kurias žemesnėms gali būti įvedamas papildomas importo muitas, yra tokios, kokias Bendrija pateikia Pasaulio prekybos organizacijai.

Orientaciniai kiekiai, kuriuos būtina viršyti, kad būtų taikomas papildomas importo muitas, nustatomi remiantis importu į Bendriją per trejus metus iki tų metų, kuriais kyla arba panašu, jog gali kilti pavojus rinkai, minimas 1 dalyje.

3. Importo kainos, į kurias būtina atsižvelgti taikant papildomą importo muitą, nustatomos remiantis konkrečios prekių siuntos importo kainomis CIF.

Importo kainos CIF tuo tikslu tikrinamos remiantis to produkto tipinėmis kainomis pasaulinėje rinkoje arba to produkto kaina Bendrijos importo rinkoje.

4. Komisija priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles remdamasi 27 straipsnyje nustatyta tvarka. Tokiose taisyklėse ypatingas dėmesys skiriamas:

a) produktams, kuriems gali būti taikomas papildomas muitas pagal Sutarties dėl žemės ūkio 5 straipsnį;

b) kitiems kriterijams, būtiniems taikant 1 dalį pagal Sutarties dėl žemės ūkio 5 straipsnio reikalavimus.

12 straipsnis

1. 1 straipsnyje išvardytų produktų tarifinės kvotos, kylančios iš sutarčių, sudarytų daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo pagrindu, yra atidaromos ir administruojamos vadovaujantis išsamiomis taisyklėmis, priimtomis 27 straipsnyje nustatyta tvarka.

Kai importo kvotą sudaro 50 000 tonų sušaldytos mėsos, kurios KN kodai 0202 20 30, 0202 30 ir 0206 29 91 ir kuri yra skirta perdirbti, Komisija kasmet iki gruodžio mėnesio pateikia balanso ataskaitą. Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma gali nustatyti, kad visa kvota arba jos dalis būtų perskaičiuota atsižvelgiant į mėsos kokybę ir taikant perskaičiavimo kurso koeficientą 4,375.

2. Kvotos administruojamos taikant vieną iš toliau išvardytų metodų arba iš karto kelis:

— metodą, pagrįstą paraiškų padavimo tvarka (taikant „pirmas atėjai, pirmas gavai“ metodą),

— metodą, pagal kurį kvotos skiriamos proporcingai kiekiams, kurių prašoma pateiktose paraiškose (taikant „vienalaikio nagrinėjimo“ metodą),

— metodą, pagrįstą tradiciniais prekybos modeliais (taikant „tradicinių/naujų importuotojų“ metodą).

Gali būti taikomi ir kiti tinkami metodai.

Juos taikant turi būti išvengta bet kokios suinteresuotų ūkio subjektų diskriminacijos.

3. Taikant priimtą administravimo metodą, prireikus tinkamai atsižvelgiama į Bendrijos rinkos pasiūlos reikalavimus bei būtinybę išsaugoti tos rinkos pusiausvyrą, nors tuo pačiu metu galima naudotis metodais, kurie anksčiau galėjo būti naudojami toms kvotoms, kurios minimos 1 dalyje, nepažeidžiant teisių, kurias sukuria Urugvajaus raundo derybų pagrindu sudarytos sutartys.

4. Išsamiose taisyklėse, minimose 1 dalyje, numatomas metinių kvotų atidarymas, jei būtina tinkamai išdėstytas per metus, nustatomas taikytinas administravimo metodas, ir, jei tikslinga, įtraukiamos nuostatos dėl:

a) garantijų, susijusių su produkto pobūdžiu, geografine kilmės vieta ir kilme, ir, jei būtina, tradicinių prekybos srautų išlaikymo;

b) dokumento, patvirtinančio a punkte minimas garantijas, pripažinimo ir

c) sąlygų, kuriomis išduodamos importo licencijos, ir jų galiojimo laiko.

13 straipsnis

1. Tiek, kiek reikia, kad 1 straipsnyje išvardyti produktai būtų eksportuojami remiantis tų produktų kainomis pasaulinėje rinkoje ir laikantis apribojimų, nurodytų sutartyse, sudarytose remiantis Sutarties 228 straipsniu, skirtumas tarp tų kainų ir Bendrijos kainų gali būti padengtas eksporto grąžinamosiomis išmokomis.

2. Kompensuojamiems eksportuojamiems kiekiams paskirti turi būti taikomas toks metodas, kuris:

a) geriausiai atitiktų produkto pobūdį ir padėtį aptariamoje rinkoje ir leistų veiksmingiausiai panaudoti turimus išteklius, atsižvelgiant į Bendrijos eksporto efektyvumą ir struktūrą, tačiau nesukurtų mažų ir didelių ūkio subjektų tarpusavio diskriminacijos;

b) atsižvelgiant į valdymo reikalavimus, mažiausiai apsunkintų suinteresuotų ūkio subjektų darbą;

c) leistų išvengti suinteresuotų ūkio subjektų tarpusavio diskriminacijos.

3. Grąžinamosios išmokos yra vienodos visoje Bendrijoje. Jos gali skirtis atitinkamai pagal paskyrimo vietą, kai tai lemia padėtis pasaulinėje rinkoje arba tam tikrų rinkų specifiniai reikalavimai. Grąžinamosios išmokos nustatomos 27 straipsnyje nurodyta tvarka.

Grąžinamosios išmokos gali būti nustatomos:

a) reguliariais laiko tarpais;

b) papildomai ir ribotiems kiekiams – skelbiant konkursą, produktams, kuriems ta tvarka būtų tinkama.

Išskyrus tuos atvejus, kai grąžinamosios išmokos nustatomos konkurso tvarka, rečiausiai kartą per tris mėnesius sudaromas sąrašas produktų, kuriems skiriama eksporto grąžinamoji išmoka, bei nustatomas tokios grąžinamosios išmokos dydis. Tačiau grąžinamosios išmokos dydis gali nesikeisti ir ilgiau nei tris mėnesius ir, jei reikia, Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva gali jį koreguoti.

4. Nustatant grąžinamąją išmoką atsižvelgiama į:

a) dabartinę padėtį ir ateities tendencijas, susijusias su:

— jautienos ir veršienos produktų kainomis bei jų įsigijimo galimybėmis Bendrijos rinkoje,

— jautienos ir veršienos produktų kainomis pasaulinėje rinkoje;

b) bendro jautienos ir veršienos produktų rinkos organizavimo tikslus, kurie turėtų užtikrinti kainų ir prekybos tose rinkose pusiausvyrą bei natūralų vystymąsi;

c) apribojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų remiantis Sutarties 228 straipsniu;

d) būtinybę išvengti Bendrijos rinkos trikdymų;

e) siūlomo eksporto ekonominį aspektą.

Be to, ypač svarbu atsižvelgti į būtinybę pasiekti pusiausvyrą tarp pagrindinių Bendrijos žemės ūkio produktų, iš kurių pagamintos prekės eksportuojamos į trečiąsias šalis, naudojimo ir tarp produktų iš tų šalių, laikinai įvežtų perdirbti, naudojimo.

Be to, skaičiuojant grąžinamosios išmokos dydį už produktus, išvardytus priedo a, c ir d skirsniuose, ir b skirsnyje nurodytus produktus, kurių kodai 0202 20 30, 0202 20 50, 0202 20 90, 0202 30 ir 0206 29 91, galima atsižvelgti į vienodo tarifo koeficientus, nustatytus kiekvienam konkrečiam produktui.

5. Nustatant 1 dalyje išvardytas Bendrijos kainas, būtina atsižvelgti į:

— tipinėse Bendrijos rinkose dominuojančias kainas,

— dominuojančias eksporto kainas.

Nustatant 1 dalyje išvardytas tarptautinės prekybos kainas, atsižvelgiama į:

— trečiosiose šalyse dominuojančias kainas,

— palankiausias kainas trečiosiose šalyse, kurios yra kitų trečiųjų šalių importo paskyrimo vieta,

— gamintojo kainas, užregistruotas eksportuojančiose trečiosiose šalyse, prireikus atsižvelgiant į tų šalių teikiamas grąžinamąsias išmokas,

— siūlomas franko Bendrijos pasienyje kainas.

6. Grąžinamosios išmokos suteikiamos tik pateikus paraišką bei atitinkamą eksporto licenciją.

7. Už 1 straipsnyje išvardytus eksportuojamus produktus taikoma tokia grąžinamoji išmoka, kokia galioja licencijos paraiškos pateikimo dieną, o tuo atveju, kai grąžinamoji išmoka yra diferencijuota, – tokia, kokia galioja tą pačią dieną:

a) licencijoje nurodytai paskyrimo vietai arba

b) realiai paskyrimo vietai, jei ji nesutampa su nurodytąja licencijoje. Tuo atveju, ši suma neturi viršyti sumos, taikomos licencijoje pažymėtai paskyrimo vietai.

Siekiant užkirsti kelią piktnaudžiavimui šia dalimi dėl jos lankstumo, gali būti imamasi atitinkamų priemonių.

8. 63 ir 47 dalių galima atsisakyti, kai kalbama apie 1 straipsnyje išvardytus produktus, už kuriuos grąžinamosios išmokos mokamos pagal pagalbos maisto produktais operacijas laikantis 27 straipsnyje nustatytos tvarkos.

9. Grąžinamoji išmoka mokama įrodžius, kad:

— produktai yra Bendrijos kilmės, išskyrus atvejį, kai taikoma 10 dalis,

— produktai iš Bendrijos išvežti, ir

— tuo atveju, kai grąžinamoji išmoka diferencijuota – produktai pasiekė licencijoje nurodytą paskyrimo vietą arba kitą vietą, kuriai grąžinamoji išmoka buvo nustatyta nepažeidžiant 3 straipsnio b punkto nuostatų. Tačiau, laikantis 27 straipsnyje nustatytos tvarkos, išimtys iš šios taisyklės gali būti leidžiamos, jei yra nustatytos lygiavertes garantijas suteikiančios sąlygos.

10. Kai nėra leidžiančių nukrypti nuostatų, kurios suteikiamos 27 straipsnyje nustatyta tvarka, produktams, įvežamiems iš trečiųjų šalių, o po to išvežamiems į trečiąsias šalis, eksporto grąžinamoji išmoka netaikoma.

11. Eksporto licencijos, išduodamos jose numatytoms referenciniams laikotarpiams ir taikomos aptariamiems produktams užtikrina, kad bus laikomasi apimčių apribojimų, kylančių iš sutarčių, sudarytų remiantis Sutarties 228 straipsniu. Referencinio laikotarpio pabaiga nedaro poveikio eksporto licencijų galiojimui įsipareigojimų, kylančių daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo pagrindu, laikymosi atžvilgiu.

12. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, taip pat ir nuostatos dėl nepaskirstytų bei nepanaudotų eksportuotinų kiekių perskirstymo priimamos 27 straipsnyje nustatyta tvarka.

14 straipsnis

1. Tiek, kiek reikia, kad jautienos ir veršienos bendroji rinka tinkamai veiktų, Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, ypatingais atvejais gali visai arba iš dalies uždrausti taikyti susitarimus dėl laikinojo įvežimo arba išvežimo perdirbti 1 straipsnyje išvardytiems produktams.

2. Tačiau, jei padėtis, apie kurią kalbama 1 dalyje, yra ypač neatidėliotina ir Bendrijos rinka yra sutrikdyta ar jai kyla pavojus būti sutrikdytai dėl susitarimų laikinai įvežti arba išvežti produktus perdirbti, Komisija, nukrypdama nuo 1 dalies nuostatų, valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva imasi reikiamų priemonių; Tarybai ir valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios galios ne ilgiau kaip šešis mėnesius ir bus taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, per savaitę nuo jo gavimo dienos ji priima sprendimą.

3. Apie Komisijos pasirinktas priemones kiekviena valstybė narė praneša Tarybai per savaitę nuo tos dienos, kai jos buvo paskelbtos. Taryba kvalifikuota balsų dauguma gali patvirtinti pakeitimus arba panaikinti Komisijos sprendimą. Jei Taryba per tris mėnesius nepriima jokio sprendimo, Komisijos sprendimas yra panaikinamas.

15 straipsnis

1. Bendrosios kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo taisyklės bei specifinės jos taikymo taisyklės yra skiriamos tų produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, muitų tarifų klasifikacijai; muitų tarifų nomenklatūra, kuri yra šio reglamento taikymo rezultatas, įtraukiama į Bendrąjį muitų tarifą.

2. Jei šis reglamentas arba su juo susijusios nuostatos neprieštarauja, prekiaujant su trečiosiomis šalimis draudžiama:

— apmokestinti bet kokiu mokesčiu, lygiaverčiu muitui,

— taikyti bet kokį kiekybinį apribojimą arba tolygų poveikį turinčias priemones.

16 straipsnis

1. Jei dėl vieno ar kelių 1 straipsnyje išvardytų produktų importo arba eksporto Bendrijos rinka yra sutrikdoma arba jai gresia dideli sutrikimai, galintys sutrukdyti įgyvendinti Sutarties 39 straipsnyje numatytus tikslus, prekybai su trečiosiomis šalimis gali būti taikomos atitinkamos priemonės, kol tokie trikdymai ar jų grėsmė išnyks.

Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, priima bendrąsias šios dalies taikymo taisykles bei nustato atvejus ir ribas, kurių neperžengdamos valstybės narės gali imtis apsaugos priemonių.

2. Jei susidaro 1 dalyje aprašyta padėtis, Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva pasirenka reikiamas priemones; valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios turi būti taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, ji turi priimti sprendimą per tris darbo dienas nuo jo gavimo dienos.

3. Apie Komisijos numatytas priemones bet kuri valstybė narė praneša Tarybai per tris dienas nuo tos dienos, kai jos buvo paskelbtos. Taryba susirenka nedelsdama. Kvalifikuota balsų dauguma ji gali pakeisti arba panaikinti svarstomą priemonę.

4. Šis straipsnis taikomas atsižvelgiant į įsipareigojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų laikantis Sutarties 228 straipsnio 2 dalies.“

3. 22a straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnyje nustatytos balsavimo tvarkos, priima bendrąsias šio straipsnio taikymo taisykles.“

II. *1969 m. sausio 16 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 98/69 (OL L 14, 1969 1 21, p. 2) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 429/77 (OL L 61, 1977 3 5, p. 18).*

1 straipsnis pakeičiamas taip:

„1 straipsnis

1. Produktai, kuriuos turi intervencinės agentūros, perleidžiami tik:

a) kur produktai turi konkrečią paskirtį arba

b) kur produktai yra skirti eksportui; arba

c) tuo atveju, kai turimi produktai neturi konkrečios paskyrimo vietos, tačiau nekelia rinkos trikdymo pavojaus, visų pirma turint omenyje suaugusių galvijų vidutinių rinkos kainų lygį Bendrijoje ir valstybėse narėse, užregistruotą pagal Reglamento (EEB) Nr. 1892/87 nuostatas; arba

d) juos būtina išvežti iš sandėlių dėl techninių priežasčių.

2. 1 straipsnio a ir b punktuose nurodytais atvejais gali būti nustatytos specialios sąlygos užtikrinti, kad produktai nebūtų naudojami ne pagal numatytą paskirtį, ir atsižvelgiant į ypatingus tokių pardavimų reikalavimus.

Siekiant užtikrinti, kad prisiimtų įsipareigojimų būtų laikomasi, tomis sąlygomis gali būti numatomas užstatas, kuris, jei minėtų įsipareigojimų nesilaikoma arba laikomasi tik iš dalies, negrąžinamas visas.“

III. *1968 m. birželio 28 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 885/68 (OL L 156, 1968 7 4, p. 2) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 427/77 (OL L 61, 1977 3 5, p. 16).*

1992 m. balandžio 28 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1157/92 (OL L 122, 1992 5 7, p. 4).

Pirmiau nurodyti reglamentai panaikinami.

IX PRIEDAS

AVIENA IR OŽKIENA

I. *1989 m. rugsėjo 25 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3013/89 (OL L 289, 1989 10 7, p. 2) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1886/94 (OL L 197, 1994 7 30, p. 30).*

II antraštinė dalis pakeičiama taip:

„II ANTRAŠTINĖ DALIS

Prekyba su trečiosiomis šalimis

9 straipsnis

1. Visi 1 straipsnyje išvardyti produktai įvežami į Bendriją ir išvežami iš jos pateikus importo arba eksporto licenciją.

Licencijas išduoda valstybės narės bet kuriam pareiškėjui, nepaisydamos jo įsikūrimo Bendrijoje vietos ir nepažeisdamos priemonių, kurių buvo imtasi taikant 12 straipsnį.

Eksporto ir importo licencijos galioja visoje Bendrijoje. Tokios licencijos išduodamos pateikus užstatą, garantuojantį, kad produktai bus įvežami ir išvežami licencijos galiojimo laikotarpiu; jei eksportas ar importas per tą laikotarpį nevykdomas arba vykdomas tik iš dalies, visas arba dalis užstato negrąžinama, išskyrus *force majeure* atvejus.

2. Produktų, kuriems reikalingos eksporto licencijos, sąrašas, licencijų galiojimo laikas ir kitos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimami 30 straipsnyje nustatyta tvarka.

10 straipsnis

Jei šiame reglamente nenurodyta kitaip, Bendrajame muitų tarife nurodytos muitų normos taikomos 1 dalyje išvardytiems produktams.

11 straipsnis

1. Siekiant užkirsti kelią arba neutralizuoti neigiamą poveikį Bendrijos rinkai, kuris gali kilti dėl kai kurių 1 straipsnyje išvardytų produktų įvežimo, vienas arba keletas tokių produktų, laikantis 10 straipsnyje nurodytos muito normos, apmokestinami papildomu importo muitu, jei reikalavimai, išdėstyti Sutarties dėl žemės ūkio, kuri buvo sudaryta remiantis Sutarties 228 straipsniu daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo pagrindu, 5 straipsnyje, yra išpildyti ir jei nepanašu, kad importas galėtų pakenkti Bendrijos rinkai, arba jei pastangos nesiderintų su numatytu tikslu.

2. Orientacinės kainos, už kurias žemesnėms gali būti įvedamas papildomas importo muitas, yra tokios, kokias Bendrija pateikia Pasaulio prekybos organizacijai.

Orientaciniai kiekiai, kuriuos būtina viršyti, kad būtų taikomas papildomas importo muitas, nustatomi, inter alia, remiantis importu į Bendriją per trejus metus iki tų metų, kuriais kyla arba panašu, jog gali kilti pavojus rinkai, minimas 1 dalyje.

3. Importo kainos, į kurias būtina atsižvelgti taikant papildomą importo muitą, nustatomos remiantis konkrečios prekių siuntos importo kainomis CIF.

Importo kainos CIF tuo tikslu tikrinamos remiantis to produkto tipinėmis kainomis pasaulinėje rinkoje arba to produkto kaina Bendrijos importo rinkoje.

4. Komisija priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles remdamasi 30 straipsnyje nurodyta procedūra. Tokiose taisyklėse ypatingas dėmesys skiriamas:

a) produktams, kuriems gali būti taikomas papildomas muitas pagal Sutarties dėl žemės ūkio 5 straipsnį;

b) kitiems kriterijams, būtiniems taikant 1 dalį pagal Sutarties dėl žemės ūkio 5 straipsnio reikalavimus.

12 straipsnis

1. 1 straipsnyje išvardytų produktų tarifinės kvotos, kylančios iš sutarčių, sudarytų derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo pagrindu, atidaromos ir administruojamos vadovaujantis išsamiomis taisyklėmis, priimtomis 30 straipsnyje nustatyta tvarka.

2. Kvotos administruojamos taikant vieną iš toliau išvardytų metodų arba iš karto kelis:

— metodą, pagrįstą chronologine paraiškų padavimo tvarka (taikant „pirmas atėjai, pirmas gavai“ metodą),

— metodą, pagal kurį kvotos skiriamos proporcingai kiekiams, kurių prašoma pateiktose paraiškose (taikant „vienalaikio nagrinėjimo“ metodą),

— metodą, pagrįstą tradiciniais prekybos modeliais (taikant „tradicinių/naujų importuotojų“ metodą).

Gali būti taikomi ir kiti tinkami metodai.

Juos taikant turi būti išvengta bet kokios suinteresuotų ūkio subjektų diskriminacijos.

3. Taikant priimtą administravimo metodą, prireikus tinkamai atsižvelgiama į Bendrijos rinkos pasiūlos reikalavimus bei būtinybę išsaugoti tos rinkos pusiausvyrą, nors tuo pačiu metu galima naudotis metodais, kurie anksčiau galėjo būti naudojami toms kvotoms, kurios minimos 1 dalyje, nepažeidžiant teisių, kurias sukuria Urugvajaus raundo derybų pagrindu sudarytos sutartys.

4. Išsamiose taisyklėse, minimose 1 dalyje, numatomas metinių kvotų atidarymas, jei būtina tinkamai išdėstytas tarpsniais per metus, nustatomas taikytinas administravimo metodas ir, jei tikslinga, įtraukiamos nuostatos dėl:

a) garantijų, susijusių su produkto pobūdžiu, geografine kilmės vieta ir kilme, ir, jeibūtina, tradicinių prekybos modelių išlaikymo;

b) dokumento, patvirtinančio a punkte minimas garantijas, pripažinimo ir

c) sąlygų, kuriomis išduodamos importo licencijos, ir jų galiojimo laiko.

13 straipsnis

1. Tiek, kiek reikia, kad avienos ir ožkienos bendroji rinka tinkamai veiktų, Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, ypatingais atvejais gali visai arba iš dalies uždrausti taikyti susitarimus dėl laikinojo įvežimo perdirbti 1 straipsnyje išvardytiems produktams.

2. Tačiau, jei padėtis, apie kurią kalbama 1 dalyje, yra ypač neatidėliotina ir Bendrijos rinka yra sutrikdyta arba jai kyla pavojus būti sutrikdytai dėl susitarimų laikinai įvežti arba išvežti produktus perdirbti, Komisija, nukrypdama nuo 1 dalies nuostatų, valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva imasi reikiamų priemonių; Tarybai ir valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios galios ne ilgiau kaip šešis mėnesius ir bus taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, per savaitę nuo jo gavimo dienos, ji priima sprendimą.

3. Apie Komisijos pasirinktas priemones kiekviena valstybė narė praneša Tarybai per savaitę nuo tos dienos, kai jos buvo paskelbtos. Taryba kvalifikuota balsų dauguma gali patvirtinti pakeitimus arba panaikinti Komisijos sprendimą. Jei Taryba per tris mėnesius nepriima jokio sprendimo, Komisijos sprendimas yra panaikinamas.

14 straipsnis

1. Bendrosios kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo taisyklės bei specifinės jos taikymo taisyklės yra skiriamos tų produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, muitų tarifų klasifikacijai; muitų tarifų nomenklatūra, kuri yra šio reglamento taikymo rezultatas, įtraukiama į Bendrąjį muitų tarifą.

2. Jei šis reglamentas arba su juo susijusios nuostatos neprieštarauja, prekiaujant su trečiosiomis šalimis draudžiama:

— apmokestinti bet kokiu mokesčiu, lygiaverčiu muitui,

— taikyti bet kokį kiekybinį apribojimą arba tolygų poveikį turinčias priemones.

15 straipsnis

1. Jei dėl vieno ar kelių 1 straipsnyje išvardytų produktų importo arba eksporto Bendrijos rinka yra sutrikdoma arba jai gresia dideli sutrikimai, galintys sutrukdyti įgyvendinti Sutarties 39 straipsnyje numatytus tikslus, prekybai su trečiosiomis šalimis gali būti taikomos atitinkamos priemonės, kol tokie trikdymai ar jų grėsmė išnyks.

Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, priima bendrąsias šios dalies taikymo taisykles bei nustato atvejus ir ribas, kurių neperžengdamos valstybės narės gali imtis apsaugos priemonių.

2. Jei susidaro 1 dalyje aprašyta padėtis, Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva pasirenka reikiamas priemones; valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios turi būti taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, ji turi priimti sprendimą per tris darbo dienas nuo jo gavimo dienos.

3. Apie Komisijos numatytas priemones bet kuri valstybė narė praneša Tarybai per tris dienas nuo tos dienos, kai jos buvo paskelbtos. Taryba susirenka nedelsdama. Kvalifikuota balsų dauguma ji gali pakeisti arba panaikinti svarstomą priemonę.

4. Šis straipsnis taikomas atsižvelgiant į įsipareigojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų laikantis Sutarties 228 straipsnio 2 dalies.“

II. *1980 m. spalio 14 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2641/80 (OL L 275, 1980 10 18, p. 2) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 3890/92 (OL L 391, 1992 12 31, p. 51).*

1980 m. spalio 14 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2641/80 (OL L 275, 1980 10 18, p. 4) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 3939/87 (OL L 373, 1987 12 31, p. 1).

1985 m. gruodžio 19 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3643/85 (OL L 348, 1985 12 24, p. 2) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 3890/92 (OL L 391, 1992 12 31, p. 51).

Pirmiau nurodyti reglamentai panaikinami.

X PRIEDAS

KIAULIENA

I. *1975 m. spalio 29 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2759/75 (OL L 282, 1975 11 1, p. 2) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1249/89 (OL L 129, 1989 5 11, p. 12).*

1. 4 straipsnio 1 dalies antroji pastraipa pakeičiama taip:

„Bazinė kaina nustatoma atsižvelgiant visų pirma į būtinybę nustatyti tą kainą tokiu lygiu, kuris prisidėtų prie rinkos kainų stabilizavimo, tačiau neleistų susidaryti Bendrijoje struktūriniam pertekliui.“

2. 5 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„Išskyrus kiaulių skerdenas, kitų standartinės kokybės produktų supirkimo kainos išvedamos iš kiaulių skerdenų supirkimo kainos atsižvelgiant į komercinės šių produktų kainos ir kiaulių skerdenų komercinės kainos santykį.“

3. 5 straipsnio 4 dalis papildoma šiuo punktu:

„d) nustatant koeficientą, išreiškiantį santykį, minimą 2 dalyje.“

4. II antraštinė dalis pakeičiama taip:

„II ANTRAŠTINĖ DALIS

Prekyba su trečiosiomis šalimis

8 straipsnis

1. Visi 1 straipsnyje išvardyti produktai įvežami į Bendriją ir išvežami iš jos pateikus importo ar eksporto licenciją.

Licencijas išduoda valstybės narės bet kuriam pareiškėjui, nepaisydamos jo įsikūrimo Bendrijoje vietos ir nepažeisdamos priemonių, kurių buvo imtasi taikant 11 ir 13 straipsnius.

Eksporto ir importo licencijos galioja visoje Bendrijoje. Tokios licencijos išduodamos pateikus užstatą, garantuojantį, kad produktai bus įvežami ir išvežami licencijos galiojimo laikotarpiu; jei eksportas ar importas per tą laikotarpį nevykdomas arba vykdomas tik iš dalies, visas arba dalis užstato negrąžinama, išskyrus *force majeure* atvejus.

2. Licencijų galiojimo laikas ir kitos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 24 straipsnyje nustatyta tvarka.

9 straipsnis

Jei šiame reglamente nenurodyta kitaip, Bendrajame muitų tarife nurodytos muitų normos taikomos 1 straipsnio 1 dalyje išvardytiems produktams.

10 straipsnis

1. Siekiant užkirsti kelią arba neutralizuoti neigiamą poveikį Bendrijos rinkai, kuris gali kilti dėl kai kurių 1 straipsnyje išvardytų produktų įvežimo, vienas arba keletas tokių produktų, laikantis 10 straipsnyje nurodytos muito normos, apmokestinami papildomu importo muitu, jei reikalavimai, išdėstyti Sutarties dėl žemės ūkio, kuri buvo sudaryta remiantis Sutarties 228 straipsniu daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo pagrindu, 5 straipsnyje, yra išpildytos ir jei nepanašu, kad importas galėtų pakenkti Bendrijos rinkai, arba jei pastangos nesiderintų su numatytu tikslu.

2. Orientacinės kainos, už kurias žemesnėms gali būti įvedamas papildomas importo muitas, yra tokios, kokias Bendrija pateikia Pasaulio prekybos organizacijai.

Orientaciniai kiekiai, kuriuos būtina viršyti, kad būtų taikomas papildomas importo muitas, nustatomi, inter alia, remiantis importu į Bendriją per trejus metus iki tų metų, kuriais kyla arba panašu, jog gali kilti pavojus rinkai, minimas 1 dalyje.

Importo kainos CIF tuo tikslu tikrinamos remiantis to produkto tipinėmis kainomis pasaulinėje rinkoje arba to produkto kaina Bendrijos importo rinkoje.

3. Importo kainos, į kurias būtina atsižvelgti taikant papildomą importo muitą, nustatomos remiantis konkrečios prekių siuntos importo kainomis CIF.

4. Komisija priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles remdamasi 30 straipsnyje nustatyta tvarka. Tokiose taisyklėse ypatingas dėmesys skiriamas:

a) produktams, kuriems gali būti taikomas papildomas muitas pagal Sutarties dėl žemės ūkio 5 straipsnį;

b) kitiems kriterijams, būtiniems taikant 1 dalį pagal Sutarties dėl žemės ūkio 5 straipsnio reikalavimus.

11 straipsnis

1. 1 straipsnyje išvardytų produktų tarifinės kvotos, kylančios iš sutarčių, sudarytų derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo pagrindu, atidaromos ir administruojamos vadovaujantis išsamiomis taisyklėmis, priimtomis 24 straipsnyje nustatyta tvarka.

2. Kvotos administruojamos taikant vieną iš toliau išvardytų metodų arba iš karto kelis:

— metodą, pagrįstą chronologine paraiškų padavimo tvarka (taikant „pirmas atėjai, pirmas gavai“ metodą),

— metodą, pagal kurį kvotos skiriamos proporcingai kiekiams, kurių prašoma pateiktose paraiškose (taikant „vienalaikio nagrinėjimo“ metodą),

— metodą, pagrįstą tradiciniais prekybos modeliais (taikant „tradicinių/naujų importuotojų“ metodą).

Gali būti taikomi ir kiti tinkami metodai.

Juos taikant turi būti išvengta bet kokios suinteresuotų ūkio subjektų diskriminacijos.

3. Taikant priimtą administravimo metodą, prireikus tinkamai atsižvelgiama į Bendrijos rinkos pasiūlos reikalavimus bei būtinybę išsaugoti tos rinkos pusiausvyrą, nors tuo pačiu metu galima naudotis metodais, kurie anksčiau galėjo būti naudojami toms kvotoms, kurios minimos 1 dalyje, nepažeidžiant teisių, kurias sukuria Urugvajaus raundo derybų pagrindu sudarytos sutartys.

4. Išsamiose taisyklėse, minimose 1 dalyje, numatomas metinių kvotų atidarymas, jei būtina tinkamai išdėstytas tarpsniais per metus, ir, jei tikslinga, įtraukiamos nuostatos dėl:

a) garantijų, susijusių su produkto pobūdį, geografine kilmės vieta ir kilme, ir, jei reikia, tradicinių prekybos modelių išlaikymo;

b) dokumento, patvirtinančio a punkte minimas garantijas, pripažinimo ir

c) sąlygų, kuriomis išduodamos importo licencijos, ir jų galiojimo laiko.

12 straipsnis

1. Jei Bendrijos rinkos kainos labai išauga ir panašu, kad tokia padėtis užsitęs sutrikdydama ar keldama pavojų sutrikdyti rinką, galima imtis 4 dalyje numatytos priemonės.

2. Didelis kainų pakilimas, kaip apibrėžta 1 dalyje, yra tada, kai, išaugus kainoms visuose Bendrijos regionuose, vidutinė kiaulių skerdenų kaina tipinėse Bendrijos rinkose, nurodyta Reglamento (EEB) Nr. 2123/89 priede, yra didesnė už tas vidutines kainas, kurios buvo nustatytos pastarųjų trejų prekybos metų laikotarpiu nuo liepos 1 d. iki birželio 1 d., pakoreguotos, jeigu būtina, remiantis šių kainų ciklinėmis tendencijomis, pridėjus skirtumą tarp to vidurkio ir bazinių kainų vidurkio, galiojančio aptariamuoju laikotarpiu, atsižvelgiant į visus bazinės kainos pakeitimus palyginti su kaina, kylančia iš vidurkio per minėtą laikotarpį.

3. Didelis kainų augimas potencialiai užsitęs, kaip apibrėžta 1 dalyje, jei nėra pusiausvyros tarp kiaulienos pasiūlos ir paklausos ir panašu, kad jos ir toliau nebus, ypač atsižvelgiant į:

a) cikliškas tendencijas, susijusias su kiaulių skaičiumi ir paršelių kainomis;

b) tyrimus ir prognozes, atliktas vadovaujantis 1993 m. birželio 1 d. Direktyva 93/23/EEB dėl statistinių kiaulininkystės tyrimų;

c) numatomas kiaulienos rinkos kainų tendencijas.

4. Jei šio straipsnio pirmesnėse dalyse nurodytos sąlygos yra įvykdytos, gali būti priimtas sprendimas dėl visiško arba dalinio importo muito sustabdymo remiantis 24 straipsnyje nustatyta tvarka. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės prireikus priimamos ta pačia tvarka.

13 straipsnis

1. Tiek, kiek reikia, kad 1 straipsnyje išvardyti produktai būtų eksportuojami remiantis skelbiamomis tų produktų kainomis arba kainomis pasaulinėje rinkoje ir laikantis apribojimų, nurodytų sutartyse, sudarytose remiantis Sutarties 228 straipsniu, skirtumas tarp tų skelbiamų kainų ir Bendrijos kainų gali būti padengtas eksporto grąžinamosiomis išmokomis.

2. Eksportuojamiems kiekiams, kuriems gali būti taikoma grąžinamoji išmoka, skirti turi būti taikomas metodas, kuris:

a) geriausiai atitiktų produkto pobūdį ir padėtį aptariamoje rinkoje ir leistų veiksmingiausiai panaudoti turimus išteklius, atsižvelgiant į Bendrijos eksporto efektyvumą ir struktūrą, tačiau nesukurtų mažų ir didelių ūkio subjektų tarpusavio diskriminacijos;

b) atsižvelgiant į valdymo reikalavimus, mažiausiai apsunkintų suinteresuotų ūkio subjektų darbą;

c) leistų išvengti suinteresuotų ūkio subjektų tarpusavio diskriminacijos.

3. Grąžinamosios išmokos yra vienodos visoje Bendrijoje. Jos gali skirtis atitinkamai pagal paskyrimo vietą, kai tai lemia padėtis pasaulinėje rinkoje arba tam tikrų rinkų specifiniai reikalavimai.

Grąžinamosios išmokos nustatomos 24 straipsnyje nustatyta tvarka. Grąžinamosios išmokos nustatomos reguliariais laiko tarpais, tačiau netaikant konkurso tvarkos.

Produktų, kuriems taikoma eksporto grąžinamoji išmoka, sąrašas ir tokios grąžinamosios išmokos dydis nustatomas rečiausiai vieną kartą per tris mėnesius. Grąžinamosios išmokos dydis gali išlikti toks pat daugiau nei tris mėnesius, o tam tikrais atvejais intervenciniu laikotarpiu Komisija, valstybių narių prašymu ar savo iniciatyva gali pakoreguoti šį dydį.

4. Nustatant grąžinamąją išmoką atsižvelgiama į:

a) dabartinę padėtį ir ateities tendencijas, susijusias su:

— kiaulienos produktų kainomis ir jų įsigijimo galimybėmis Bendrijos rinkoje,

— kiaulienos produktų kainomis pasaulinėje rinkoje;

b) būtinybę išvengti trikdymų, kurie ilgesniam laikui suardytų Bendrijos rinkoje pusiausvyrą tarp pasiūlos ir paklausos;

c) siūlomo eksporto ekonominį aspektą;

d) apribojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų remiantis Sutarties 228 straipsniu.

Nustatant grąžinamąją išmoką visų pirma atsižvelgiama į būtinybę pasiekti pusiausvyrą tarp pagrindinių Bendrijos produktų naudojimo į trečiąsias šalis eksportuojamų perdirbtų prekių gamybai ir tarp trečiųjų šalių produktų, laikinai įvežtų perdirbti, naudojimo.

Apskaičiuojant grąžinamąją išmoką už 1 straipsnyje išvardytus produktus, atsižvelgiama į Bendrijos ir pasaulinės rinkos kainų skirtumą už tą pašarinių grūdų kiekį, kuris yra reikalingas vienam kilogramui kiaulienos Bendrijoje pagaminti, tuo pačiu atsižvelgiama į koeficientus, nurodytus 5 straipsnio 2 dalyje, kai kalbama apie produktus, išskyrus kiaulių skerdenas.

5. Bendrijos kaina, minima 1 dalyje, nustatoma remiantis:

a) įvairių pardavimo Bendrijoje etapų kainomis;

b) dominuojančiomis eksporto kainomis.

Kainos pasaulinėje rinkoje, minimos 1 dalyje, nustatomos remiantis:

a) trečiųjų šalių rinkų kainomis;

b) palankiausiomis kainomis tose trečiosiose šalyse, į kurias importuoja trečiosios šalys;

c) gamintojo kainomis, užregistruotomis eksportuojančiose trečiosiose šalyse atsižvelgiant, jei reikia, į tų šalių teikiamas grąžinamąsias išmokas; ir

d) siūlomas franko Bendrijos pasienyje kainas.

6. Grąžinamosios išmokos suteikiamos tik pateikus paraišką ir atitinkamą eksporto licenciją.

7. Už 1 straipsnyje išvardytus eksportuojamus produktus taikoma tokia grąžinamoji išmoka, kokia buvo taikoma licencijos paraiškos pateikimo dieną, o tuo atveju, jei grąžinamoji išmoka diferencijuota – tokia, kokia galioja tą pačią dieną:

a) licencijoje nurodytai paskyrimo vietai arba, jei reikia;

b) realiai paskyrimo vietai, jei ji nesutampa su nurodytąja licencijoje. Tuo atveju, ši suma neturi viršyti sumos, taikomos licencijoje pažymėtai paskyrimo vietai.

Siekiant užkirsti kelią piktnaudžiavimui šia dalimi dėl jos lankstumo, gali būti imamasi atitinkamų priemonių.

8. 6 ir 7 dalių galima atsisakyti, kai kalbama apie 1 straipsnyje išvardytus produktus, už kuriuos grąžinamosios išmokos mokamos pagal pagalbos maisto produktais operacijas laikantis 24 straipsnyje nustatytos tvarkos.

9. Grąžinamoji išmoka mokama įrodžius, kad:

— produktai iš Bendrijos išvežti;

— produktų kilmės vieta yra Bendrija, išskyrus tuos atvejus, kai taikomas 10 straipsnis, ir

— tuo atveju, kai grąžinamoji išmoka diferencijuota – produktai pasiekė licencijoje nurodytą paskyrimo vietą arba kitą vietą, kuriai grąžinamoji išmoka buvo nustatyta nepažeidžiant 7 straipsnio b punkto nuostatų. 24 straipsnyje nustatyta tvarka išimtys iš šios taisyklės gali būti leidžiamos, jei yra nustatytos lygiavertes garantijas suteikiančios sąlygos.

10. Už 1 straipsnyje išvardytus produktus, kurie yra įvežami iš trečiųjų šalių ir po to išvežami į trečiąsias šalis, eksporto grąžinamoji išmoka nesuteikiama, nebent eksportuotojas įrodytų, kad:

— eksportuotinas produktas ir anksčiau įvežtas produktas yra vienas ir tas pats, ir

— kad visi importo mokesčiai importuojant buvo surinkti.

Tokiais atvejais už kiekvieną produktą skiriama grąžinamoji išmoka yra lygi mokesčiui, paimtam įvežant, kai tas mokestis atitinka arba yra mažesnis už taikomą grąžinamąją išmoką; grąžinamoji išmoka atitinka taikomą grąžinamąją išmoką, kai mokestis, paimtas importuojant produktus, yra didesnis už šią grąžinamąją išmoką.

11. Eksporto licencijos, išduodamos numatytiems referenciniams laikotarpiams ir taikomos aptariamiems produktams užtikrina, kad bus laikomasi apimčių apribojimų, kylančių iš sutarčių, sudarytų remiantis Sutarties 228 straipsniu. Referencinio laikotarpio pabaiga nedaro poveikio eksporto licencijų galiojimui įsipareigojimų, kylančių iš Sutarties dėl žemės ūkio, laikymosi atžvilgiu.

12. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, įskaitant ir nuostatos dėl nepaskirstytų bei nepanaudotų eksportuojamų kiekių perskirstymo, ir I priedo pakeitimai priimami 24 straipsnyje nustatyta tvarka.

14 straipsnis

1. Tiek, kiek reikia, kad kiaulienos bendroji rinka tinkamai veiktų, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, gali visai arba iš dalies uždrausti taikyti susitarimus dėl laikinojo įvežimo perdirbti 1 straipsnyje išvardytiems produktams, kurie yra skirti tame straipsnyje išvardytų produktų gamybai.

2. Jei padėtis, apie kurią kalbama 1 dalyje, yra ypač neatidėliotina ir Bendrijos rinka yra sutrikdyta arba jai kyla pavojus būti sutrikdytai dėl susitarimų laikinai įvežti arba išvežti produktus perdirbti, Komisija, nukrypdama nuo 1 dalies nuostatų, valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva imasi reikiamų priemonių; Tarybai ir valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios galios ne ilgiau kaip šešis mėnesius ir bus taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, per savaitę nuo jo gavimo dienos, ji priima sprendimą.

3. Apie Komisijos pasirinktas priemones kiekviena valstybė narė praneša Tarybai per savaitę nuo tos dienos, kai jos buvo paskelbtos. Taryba kvalifikuota balsų dauguma gali patvirtinti pakeitimus arba panaikinti Komisijos sprendimą. Jei Taryba per tris mėnesius nepriima jokio sprendimo, Komisijos sprendimas yra panaikinamas.

15 straipsnis

1. Bendrosios kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo taisyklės bei specifinės jos taikymo taisyklės yra skiriamos tų produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, muitų tarifų klasifikacijai; muitų tarifų nomenklatūra, kuri yra šio reglamento taikymo rezultatas, įtraukiama į Bendrąjį muitų tarifą.

2. Jei šis reglamentas arba su juo susijusios nuostatos neprieštarauja, prekiaujant su trečiosiomis šalimis draudžiama:

— apmokestinti bet kokiu mokesčiu, lygiaverčiu muitui,

— taikyti bet kokį kiekybinį apribojimą arba tolygų poveikį turinčias priemones.

16 straipsnis

1. Jei dėl vieno ar kelių 1 straipsnyje išvardytų produktų importo arba eksporto Bendrijos rinka yra sutrikdoma ar jai gresia dideli sutrikimai, galintys sutrukdyti įgyvendinti Sutarties 39 straipsnyje numatytus tikslus, prekybai su trečiosiomis šalimis gali būti taikomos atitinkamos priemonės, kol tokie trikdymai ar jų grėsmė išnyks.

Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, priima bendrąsias šios dalies taikymo taisykles bei nustato atvejus ir ribas, kurių neperžengdamos valstybės narės gali imtis apsaugos priemonių.

2. Jei susidaro 1 dalyje aprašyta padėtis, Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva pasirenka reikiamas priemones; valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios turi būti taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, ji turi priimti sprendimą per tris darbo dienas nuo jo gavimo dienos.

3. Apie Komisijos numatytas priemones bet kuri valstybė narė praneša Tarybai per tris dienas nuo tos dienos, kai jos buvo paskelbtos. Taryba susirenka nedelsiant. Kvalifikuota balsų dauguma ji gali pakeisti arba panaikinti svarstomą priemonę.

4. Šis straipsnis taikomas atsižvelgiant į įsipareigojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų laikantis Sutarties 228 straipsnio 2 dalies.“

II. *1975 m. spalio 29 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2764/75 (OL L 282, 1975 11 1, p. 21) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 4160/87 (OL L 392, 1987 12 31, p. 46).*

1975 m. spalio 29 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2765/75 (OL L 282, 1975 11 1, p. 23).

1975 m. spalio 29 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2766/75 (OL L 282, 1975 11 1, p. 25) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 3906/87 (OL L 370, 1987 12 30, p. 11).

1975 m. spalio 29 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2768/75 (OL L 282, 1975 11 1, p. 39).

1975 m. spalio 29 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2769/75 (OL L 282, 1975 11 1, p. 43).

Pirmiau nurodyti reglamentai panaikinami.

IX PRIEDAS

PAUKŠTIENA

I. *1975 m. spalio 29 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2777/75 (OL L 282, 1975 11 1, p. 77) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1574/93 (OL L 52, 1993 6 24, p. 1).*

1. 3–11 straipsniai pakeičiami taip:

„3 straipsnis

1. Visiems į Bendriją įvežamiems ir iš jos išvežamiems produktams, išvardytiems 1 straipsnio 1 dalyje, gali būti reikalinga importo arba eksporto licencija.

Licencijas išduoda valstybės narės bet kuriam pareiškėjui nepaisydamos jo įsikūrimo Bendrijoje vietos ir nepažeisdamos priemonių, kurių buvo imtasi taikant 6 ir 8 straipsnius.

Eksporto ir importo licencijos galioja visoje Bendrijoje. Tokios licencijos išduodamos pateikus užstatą, garantuojantį, kad produktai bus įvežami ir išvežami licencijos galiojimo laikotarpiu; jei eksportas ar importas per tą laikotarpį nevykdomas arba vykdomas tik iš dalies, visas arba dalis užstato negrąžinama, išskyrus *force majeure* atvejus.

2. Licencijų galiojimo laikas ir kitos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 17 straipsnyje nustatyta tvarka.

4 straipsnis

Jei šiame reglamente nenurodyta kitaip, Bendrajame muitų tarife nurodytos muitų normos taikomos 1 straipsnio 1 dalyje išvardytiems produktams.

5 straipsnis

1. Siekiant užkirsti kelią arba neutralizuoti neigiamą poveikį Bendrijos rinkai, kuris gali kilti dėl kai kurių 1 straipsnyje išvardytų produktų įvežimo, vienas arba keletas tokių produktų, laikantis 10 straipsnyje nurodytos muito normos, apmokestinami papildomu importo muitu, jei reikalavimai, išdėstyti Sutarties dėl žemės ūkio, kuri buvo sudaryta remiantis Sutarties 228 straipsniu daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo pagrindu, 5 straipsnyje, yra išpildytos ir jei nepanašu, kad importas galėtų pakenkti Bendrijos rinkai, arba jei pastangos nesiderintų su numatytu tikslu.

2. Orientacinės kainos, už kurias žemesnėms gali būti įvedamas papildomas importo muitas, yra tokios, kokias Bendrija pateikia Pasaulio prekybos organizacijai.

Orientaciniai kiekiai, kuriuos būtina viršyti, kad būtų taikomas papildomas importo muitas, nustatomi, inter alia, remiantis importu į Bendriją per trejus metus iki tų metų, kuriais kyla arba panašu, jog gali kilti pavojus rinkai, minimas 1 dalyje.

3. Importo kainos, į kurias būtina atsižvelgti taikant papildomą importo muitą, nustatomos remiantis konkrečios prekių siuntos importo kainomis CIF.

Importo kainos CIF tuo tikslu tikrinamos remiantis to produkto tipinėmis kainomis pasaulinėje rinkoje arba to produkto kaina Bendrijos importo rinkoje.

4. Komisija priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles remdamasi 30 straipsnyje nustatyta tvarka. Tokiose taisyklėse ypatingas dėmesys skiriamas:

a) produktams, kuriems gali būti taikomas papildomas muitas pagal Sutarties dėl žemės ūkio 5 straipsnį;

b) kitiems kriterijams, būtiniems taikant 1 dalį pagal tos Sutarties 5 straipsnio reikalavimus.

6 straipsnis

1. 1 straipsnyje išvardytų produktų tarifinės kvotos, kylančios iš sutarčių, sudarytų derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo pagrindu, atidaromos ir administruojamos vadovaujantis išsamiomis taisyklėmis, priimtomis 17 straipsnyje nustatyta tvarka.

2. Kvotos administruojamos taikant vieną iš toliau išvardytų metodų arba iš karto kelis:

— metodą, pagrįstą chronologine paraiškų padavimo tvarka (taikant „pirmas atėjai, pirmas gavai“ metodą),

— metodą, pagal kurį kvotos skiriamos proporcingai kiekiams, kurių prašoma pateiktose paraiškose (taikant „vienalaikio nagrinėjimo“ metodą),

— metodą, pagrįstą tradiciniais prekybos srautais (taikant „tradicinių/naujų importuotojų“ metodą).

Gali būti taikomi ir kiti tinkami metodai.

Juos taikant turi būti išvengta bet kokios suinteresuotų ūkio subjektų diskriminacijos.

3. Taikant priimtą administravimo metodą, prireikus tinkamai atsižvelgiama į Bendrijos rinkos pasiūlos reikalavimus bei būtinybę išsaugoti tos rinkos pusiausvyrą, nors tuo pačiu metu galima naudotis metodais, kurie anksčiau galėjo būti naudojami toms kvotoms, kurios minimos 1 dalyje, nepažeidžiant teisių, kurias sukuria Urugvajaus raundo derybų pagrindu sudarytos sutartys.

4. Išsamiose taisyklėse, minimose 1 dalyje, numatomas metinių kvotų atidarymas, jei būtina tinkamai išdėstytas per metus, ir, jei tikslinga, įtraukiamos nuostatos dėl:

a) garantijų, susijusių su produkto pobūdžiu, geografine kilmės vieta ir kilme, ir, jei būtina, tradicinių prekybos srautų išlaikymo;

b) dokumento, patvirtinančio a punkte minimas garantijas, pripažinimo; ir

c) sąlygų, kuriomis išduodamos importo licencijos, ir jų galiojimo laiko.

7 straipsnis

Jei Bendrijos rinkos kainos labai išauga ir panašu, kad tokia padėtis užsitęs sutrikdydama ar keldama pavojų sutrikdyti rinką, galima imtis atitinkamų priemonių.

Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, priima bendrąsias šio straipsnio taikymo taisykles.

8 straipsnis

1. Tiek, kiek reikia, kad 1 straipsnio 1 dalyje išvardyti produktai būtų eksportuojami remiantis skelbiamomis tų produktų kainomis arba kainomis pasaulinėje rinkoje ir laikantis apribojimų, nurodytų sutartyse, sudarytose remiantis Sutarties 228 straipsniu, skirtumas tarp tų skelbiamų kainų ir Bendrijos kainų gali būti padengtas eksporto grąžinamosiomis išmokomis.

2. Eksportuojamiems kiekiams, kuriems gali būti taikoma grąžinamoji išmoka, skirti turi būti taikomas metodas, kuris:

a) geriausiai atitiktų produkto pobūdį ir padėtį aptariamoje rinkoje ir leistų veiksmingiausiai panaudoti turimus išteklius, atsižvelgiant į Bendrijos eksporto efektyvumą ir struktūrą, tačiau nesukurtų mažų ir didelių ūkio subjektų tarpusavio diskriminacijos;

b) atsižvelgiant į valdymo reikalavimus, mažiausiai apsunkintų suinteresuotų ūkio subjektų darbą;

c) leistų išvengti suinteresuotų ūkio subjektų tarpusavio diskriminacijos.

3. Grąžinamosios išmokos yra vienodos visoje Bendrijoje.

Jos gali skirtis atitinkamai pagal paskyrimo vietą, kai tai lemia padėtis pasaulinėje rinkoje arba tam tikrų rinkų specifiniai reikalavimai.

Grąžinamosios išmokos nustatomos 17 straipsnyje nustatyta tvarka. Grąžinamosios išmokos nustatomos reguliariais laiko tarpais, tačiau netaikant konkurso tvarkos.

Produktų, kuriems suteikiamos grąžinamosios eksporto išmokos, sąrašas ir tokių grąžinamųjų išmokų sumos nustatomos bent kartą per tris mėnesius. Tačiau grąžinamosios išmokos suma gali išlikti tokio paties lygio ilgesniam kaip trijų mėnesių laikotarpiui ir, jeigu būtina, Komisija intervenciniu laikotarpiu gali ją koreguoti esant valstybės narės reikalavimui arba savo pačios iniciatyva.

4. Nustatant grąžinamąją išmoką atsižvelgiama į:

a) dabartinę padėtį ir ateities tendencijas, susijusias su:

— paukštienos produktų kainomis ir jų įsigijimo galimybėmis Bendrijos rinkoje,

— paukštienos kainomis pasaulinėje rinkoje;

b) būtinybę išvengti trikdymų, kurie ilgesniam laikui suardytų Bendrijos rinkoje pusiausvyrą tarp pasiūlos ir paklausos;

c) siūlomo eksporto ekonominį aspektą;

d) apribojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų remiantis Sutarties 228 straipsniu.

Nustatant grąžinamosios išmokos dydį visų pirma atsižvelgiama į būtinybę pasiekti pusiausvyrą tarp pagrindinių Bendrijos produktų naudojimo į trečiąsias šalis eksportuojamų prekių gamybai ir tarp trečiųjų šalių produktų, laikinai įvežtų perdirbti, naudojimo.

Be to, apskaičiuojant grąžinamąją išmoką už 1 straipsnyje išvardytus produktus, atsižvelgiama į Bendrijos ir pasaulinės rinkos kainų skirtumą už tą pašarinių grūdų kiekį, kuris yra reikalingas vienam kilogramui paukštienos Bendrijoje pagaminti, pripažįstant skirtingų produktų skirtingą masę ir (arba) jų komercinės kainos vidurkio skirtumus, tuo atveju, kai kalbama ne apie paukštiena.

5. Bendrijos kaina, minima 1 dalyje, nustatoma atsižvelgiant į:

a) įvairių pardavimo Bendrijoje etapų kainas;

b) dominuojančias eksporto kainas.

Kainos pasaulinėje rinkoje, minimos 1 dalyje, nustatomos atsižvelgiant į:

a) trečiųjų šalių rinkų kainas;

b) palankiausias kainas tose trečiosiose šalyse, į kurias importuoja trečiosios šalys;

c) gamintojo kainas, užregistruotas eksportuojančiose trečiosiose šalyse atsižvelgiant, jei reikia, į tų šalių teikiamas grąžinamąsias išmokas;

d) siūlomas franko Bendrijos pasienyje kainas.

6. Grąžinamosios išmokos suteikiamos tik pateikus paraišką ir atitinkamą eksporto licenciją, išskyrus grąžinamąją išmoką už vienos dienos amžiaus viščiukus, kuriems licencija gali būti suteikta po fakto.

7. Už 1 straipsnio 1 dalyje išvardytus eksportuojamus produktus taikoma tokia grąžinamoji išmoka, kokia galioja licencijos paraiškos pateikimo dieną, o tuo atveju, jei grąžinamoji išmoka yra diferencijuota – tokia, kokia galioja tą pačią dieną:

a) licencijoje nurodytai paskyrimo vietai arba, jei reikia;

b) realiai paskyrimo vietai, jei ji nesutampa su nurodytąja licencijoje. Tuo atveju, ši suma neturi viršyti sumos, taikomos licencijoje pažymėtai paskyrimo vietai.

Siekiant užkirsti kelią piktnaudžiavimui šia dalimi dėl jos lankstumo, gali būti imamasi atitinkamų priemonių.

8. 6 ir 7 dalių galima atsisakyti, kai kalbama apie 1 straipsnio 1 dalyje išvardytus produktus, už kuriuos grąžinamosios išmokos mokamos pagal pagalbos maisto produktais operacijas laikantis 17 straipsnyje nustatytos tvarkos.

9. Grąžinamoji išmoka išmokama įrodžius, kad:

— produktai iš Bendrijos išvežti,

— produktų kilmės vieta yra Bendrija, išskyrus tuos atvejus, kai taikomas 10 straipsnis,

— tuo atveju, jei grąžinamoji išmoka diferencijuota – kad produktai pasiekė licencijoje nurodytą paskyrimo vietą arba kitą vietą, kuriai grąžinamoji išmoka buvo nustatyta nepažeidžiant 7 dalies b punkto nuostatų. Laikantis 17 straipsnyje nustatytos tvarkos, išimtys iš šios taisyklės gali būti leidžiamos, jei yra nustatytos lygiavertes garantijas suteikiančios sąlygos.

10. Už 1 straipsnio 1 dalyje išvardytus produktus, kurie yra įvežami iš trečiųjų šalių ir po išvežami į trečiąsias šalis, eksporto grąžinamoji išmoka nesuteikiama, nebent eksportuotojas įrodytų, kad:

— eksportuotinas produktas ir anksčiau įvežtas produktas yra tas pats produktas ir

— kad visi importo mokesčiai įvežant buvo surinkti.

Tokiais atvejais už kiekvieną produktą skiriama grąžinamoji išmoka yra lygi mokesčiui, paimtam importuojant, kai tas mokestis atitinka arba yra mažesnis už taikomą grąžinamąją išmoką; grąžinamoji išmoka atitinka taikomą grąžinamąją išmoką, kai mokestis, paimtas importuojant produktus, yra didesnis už tą grąžinamąją išmoką.

11. Eksporto licencijos, išduodamos numatytiems referenciniams laikotarpiams ir taikomos aptariamiems produktams užtikrina, kad bus laikomasi apimčių apribojimų, kylančių iš sutarčių, sudarytų remiantis Sutarties 228 straipsniu. Referencinio laikotarpio pabaiga nedaro poveikio eksporto licencijų galiojimui įsipareigojimų, kylančių iš Sutarties dėl žemės ūkio, laikymosi atžvilgiu.

12. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, įskaitant ir nuostatos dėl nepaskirstytų bei nepanaudotų eksportuojamų kiekių perskirstymo, ir I priedo pakeitimai priimami 17 straipsnyje nustatyta tvarka.

9 straipsnis

1. Tiek, kiek reikia, kad paukštienos bendroji rinka tinkamai veiktų, Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, ypatingais atvejais gali visai arba iš dalies uždrausti taikyti susitarimus dėl laikinojo įvežimo arba išvežimo perdirbti, taikomus 1 straipsnio 1 dalyje išvardytiems produktams, kurie yra skirti tame straipsnyje išvardytų produktų gamybai.

2. Jei padėtis, apie kurią kalbama 1 dalyje, yra ypač neatidėliotina ir Bendrijos rinka yra sutrikdyta ar jai kyla pavojus būti sutrikdytai dėl susitarimų laikinai įvežti arba išvežti produktus perdirbti, Komisija, nukrypdama nuo 1 dalies nuostatų, valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva imasi reikiamų priemonių; Tarybai ir valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios galios ne ilgiau kaip šešis mėnesius ir bus taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, per savaitę nuo jo gavimo dienos, ji priima sprendimą.

3. Apie Komisijos pasirinktas priemones bet kuri valstybė narė praneša Tarybai per savaitę nuo tos dienos, kai jos buvo paskelbtos. Taryba kvalifikuota balsų dauguma gali patvirtinti pakeitimus arba panaikinti Komisijos sprendimą. Jei Taryba per tris mėnesius nepriima jokio sprendimo, Komisijos sprendimas yra panaikinamas.

10 straipsnis

1. Bendrosios kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo taisyklės bei specifinės jos taikymo taisyklės yra skiriamos tų produktų, kuriems taikoma ši direktyva, muitų tarifų klasifikacijai; muitų tarifų nomenklatūra, kuri yra šio reglamento taikymo rezultatas, įtraukiama į Bendrąjį muitų tarifą.

2. Jei šis reglamentas arba su juo susijusios nuostatos neprieštarauja, prekiaujant su trečiosiomis šalimis draudžiama:

— apmokestinti bet kokiu mokesčiu, lygiaverčiu muitui,

— taikyti bet kokį kiekybinį apribojimą arba tolygų poveikį turinčias priemones.

11 straipsnis

1. Jei dėl vieno ar kelių 1 straipsnio 1 dalyje išvardytų produktų importo arba eksporto Bendrijos rinka yra sutrikdoma ar jai gresia dideli sutrikimai, galintys sutrukdyti įgyvendinti Sutarties 39 straipsnyje numatytus tikslus, prekybai su trečiosiomis šalimis gali būti taikomos atitinkamos priemonės, kol tokie trikdymai ar jų grėsmė išnyks.

Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, priima bendrąsias šios dalies taikymo taisykles bei nustato atvejus ir ribas, kurių neperžengdamos valstybės narės gali imtis apsaugos priemonių.

2. Jei susidaro 1 dalyje aprašyta padėtis, Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva pasirenka reikiamas priemones; valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios turi būti taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, ji turi priimti sprendimą per tris darbo dienas nuo jo gavimo dienos.

3. Apie Komisijos numatytas priemones bet kuri valstybė narė praneša Tarybai per tris dienas nuo tos dienos, kai jos buvo paskelbtos. Taryba susirenka tuoj pat. Kvalifikuota balsų dauguma ji gali pakeisti arba panaikinti minimą priemonę.

4. Šis straipsnis taikomas atsižvelgiant į įsipareigojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų laikantis Sutarties 228 straipsnio 2 dalies.“

2. 12 straipsnis panaikinamas.

II. *1975 m. spalio 29 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2778/75 (OL L 282, 1975 11 1, p. 84) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 3714/92 (OL L 378, 1992 12 23, p. 23).*

1975 m. spalio 29 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2779/75 (OL L 282, 1975 11 1, p. 90).

1975 m. spalio 29 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2780/75 (OL L 282, 1975 11 1, p. 94).

Pirmiau nurodyti reglamentai panaikinami.

XII PRIEDAS

KIAUŠINIAI, OVALBUMINAS IR LAKTALBUMINAS

A. KIAUŠINIAI

I. *1975 m. spalio 29 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2771/75 (OL L 282, 1975 11 1, p. 49) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1574/93 (OL L 152, 1993 6 24, p. 1).*

1. 3–11 straipsniai pakeičiami taip:

„3 straipsnis

1. Visi 1 straipsnio 1 dalyje išvardyti produktai gali būti įvežami į Bendriją ir išvežami iš jos pateikus importo arba eksporto licenciją.

Licencijas išduoda valstybės narės bet kuriam pareiškėjui nepaisydamos jo įsikūrimo Bendrijoje vietos ir nepažeisdamos priemonių, kurių buvo imtasi taikant 6 ir 8 straipsnius.

Eksporto ir importo licencijos galioja visoje Bendrijoje. Tokios licencijos išduodamos pateikus užstatą, garantuojantį, kad produktai bus įvežami ir išvežami licencijos galiojimo laikotarpiu; jei eksportas ar importas per tą laikotarpį nevykdomas arba vykdomas tik iš dalies per tą laikotarpį, visas arba dalis užstato negrąžinama, išskyrus *force majeure* atvejus.

2. Licencijų galiojimo laikas ir kitos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 17 straipsnyje nustatyta tvarka.

4 straipsnis

Jei šiame reglamente nenurodyta kitaip, Bendrajame muitų tarife nurodytos muitų normos taikomos 1 straipsnio 1 dalyje išvardytiems produktams.

5 straipsnis

1. Siekiant užkirsti kelią arba neutralizuoti neigiamą poveikį Bendrijos rinkai, kuris gali kilti dėl kai kurių 1 straipsnyje išvardytų produktų įvežimo, vienas arba keletas tokių produktų, laikantis 10 straipsnyje nurodytos muito normos, apmokestinami papildomu importo muitu, jei reikalavimai, išdėstyti Sutarties dėl žemės ūkio, kuri buvo sudaryta remiantis Sutarties 228 straipsniu daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo pagrindu, 5 straipsnyje, yra išpildytos ir jei nepanašu, kad importas galėtų pakenkti Bendrijos rinkai, arba jei pastangos nesiderintų su numatytu tikslu.

2. Orientacinės kainos, už kurias žemesnėms gali būti įvedamas papildomas importo muitas, yra tokios, kokias Bendrija pateikia Pasaulio prekybos organizacijai.

Orientaciniai kiekiai, kuriuos būtina viršyti, kad būtų taikomas papildomas importo muitas, nustatomi, inter alia, remiantis importu į Bendriją per trejus metus iki tų metų, kuriais kyla arba panašu, jog gali kilti pavojus rinkai, minimas 1 dalyje.

3. Importo kainos, į kurias būtina atsižvelgti taikant papildomą importo muitą, nustatomos remiantis konkrečios prekių siuntos importo kainomis CIF.

Importo kainos CIF tuo tikslu tikrinamos remiantis to produkto tipinėmis kainomis pasaulinėje rinkoje arba to produkto kaina Bendrijos importo rinkoje.

4. Komisija priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles remdamasi 17 straipsnyje nustatyta tvarka. Tokiose taisyklėse ypatingas dėmesys skiriamas:

a) produktams, už kuriuos gali būti taikomas papildomas muitas pagal Sutarties dėl žemės ūkio 5 straipsnį;

b) kitiems kriterijams, būtiniems taikant 1 dalį pagal minėtos Sutarties 5 straipsnio reikalavimus.

6 straipsnis

1. 1 straipsnyje išvardytų produktų tarifinės kvotos, kylančios iš sutarčių, sudarytų derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo pagrindu, atidaromos ir administruojamos vadovaujantis išsamiomis taisyklėmis, priimtomis 17 straipsnyje nustatyta tvarka.

2. Kvotos administruojamos taikant vieną iš toliau išvardytų metodų arba iš karto kelis:

— metodą, pagrįstą chronologine paraiškų padavimo tvarka (taikant „pirmas atėjai, pirmas gavai“ metodą),

— metodą, pagal kurį kvotos skiriamos proporcingai kiekiams, kurių prašoma pateiktose paraiškose (taikant „vienalaikio nagrinėjimo“ metodą),

— metodą, pagrįstą tradiciniais prekybos srautais (taikant „tradicinių/naujų importuotojų“ metodą).

Gali būti taikomi kiti tinkami metodai.

Juos taikant turi būti išvengta bet kokios suinteresuotų ūkio subjektų diskriminacijos.

3. Taikant priimtą administravimo metodą, prireikus tinkamai atsižvelgiama į Bendrijos rinkos pasiūlos reikalavimus bei būtinybę išsaugoti tos rinkos pusiausvyrą, nors tuo pačiu metu galima naudotis metodais, kurie anksčiau galėjo būti naudojami toms kvotoms, kurios minimos 1 dalyje, nepažeidžiant teisių, kurias sukuria Urugvajaus raundo derybų pagrindu sudarytos sutartys.

4. Išsamiose taisyklėse, minimose 1 dalyje, numatomas metinių kvotų atidarymas, jei būtina tinkamai išdėstytas per metus, ir, jei tikslinga, įtraukiamos nuostatos dėl:

a) garantijų, susijusių su produkto pobūdį, geografine kilmės vieta ir kilme, ir, jei būtina, tradicinių prekybos srautų išlaikymo;

b) dokumento, patvirtinančio a punkte minimas garantijas, pripažinimo ir

c) sąlygų, kuriomis išduodamos importo licencijos, ir jų galiojimo laiko.

7 straipsnis

Jei Bendrijos rinkos kainos labai išauga ir panašu, kad tokia padėtis užsitęs sutrikdydama arba keldama pavojų sutrikdyti rinką, galima imtis atitinkamų priemonių.

Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, priima bendrąsias šio straipsnio taikymo taisykles.

8 straipsnis

1. Tiek, kiek reikia, kad 1 straipsnio 1 dalyje išvardyti produktai būtų eksportuojami remiantis jų kainomis pasaulinėje rinkoje ir laikantis apribojimų, nurodytų sutartyse, sudarytose remiantis Sutarties 228 straipsniu, skirtumas tarp tų kainų ir Bendrijos kainų gali būti padengtas eksporto grąžinamosiomis išmokomis.

2. Eksportuojamiems kiekiams, už kuriuos gali būti taikoma grąžinamoji išmoka, skirti turi būti priimtas metodas, kuris:

a) geriausiai atitiktų produkto pobūdį ir padėtį aptariamoje rinkoje, o tai leistų veiksmingiausiai panaudoti prieinamus resursus, atsižvelgiant į Bendrijos eksporto efektyvumą ir struktūrą, tačiau nesukurtų diskriminacijos tarp mažų ir didelių ūkio subjektų;

b) atsižvelgiant į valdymo reikalavimus, mažiausiai apsunkintų suinteresuotų ūkio subjektų darbą;

c) leistų išvengti diskriminacijos tarp suinteresuotų ūkio subjektų.

3. Grąžinamosios išmokos yra vienodos visoje Bendrijoje.

Jos gali skirtis atitinkamai pagal paskyrimo vietą, kai tai lemia padėtis pasaulinėje rinkoje arba tam tikrų rinkų specifiniai reikalavimai.

Grąžinamosios išmokos nustatomos 17 straipsnyje nustatyta tvarka. Grąžinamosios išmokos nustatomos reguliariais laiko tarpais, tačiau netaikant konkurso tvarkos.

Produktų, kuriems suteikiamos grąžinamosios eksporto išmokos, sąrašas ir tokių grąžinamųjų išmokų sumos nustatomos bent kartą per tris mėnesius. Tačiau grąžinamosios išmokos suma gali išlikti tokio paties lygio ilgesniam kaip trijų mėnesių laikotarpiui ir, jeigu būtina, Komisija intervenciniu laikotarpiu gali ją koreguoti esant valstybės narės reikalavimui arba savo pačios iniciatyva.

4. Nustatant grąžinamąją išmoką atsižvelgiama į:

a) dabartinę padėtį ir ateities tendencijas, susijusias su:

— kiaušinių sektoriaus produktų kainomis ir jų įsigijimo galimybėmis Bendrijos rinkoje,

— kiaušinių sektoriaus produktų kainomis pasaulinėje rinkoje;

b) būtinybę išvengti trikdymų, kurie ilgesniam laikui suardytų Bendrijos rinkoje pusiausvyrą tarp pasiūlos ir paklausos;

c) siūlomo eksporto ekonominį aspektą;

d) apribojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų remiantis Sutarties 228 straipsniu.

Nustatant grąžinamąją išmoką visų pirma atsižvelgiama į būtinybę pasiekti pusiausvyrą tarp pagrindinių Bendrijos produktų naudojimo į trečiąsias šalis eksportuojamų prekių gamybai ir tarp trečiųjų šalių produktų, laikinai įvežtų perdirbti, naudojimo.

Be to, apskaičiuojant grąžinamąją išmoką už 1 straipsnyje išvardytus produktus, atsižvelgiama į Bendrijos ir pasaulinės rinkos kainų skirtumą už tą pašarinių grūdų kiekį, kuris yra reikalingas vienam kilogramui kiaušinių su lukštais Bendrijoje pagaminti, o kai kalbama apie visus kitus produktus, išskyrus kiaušinius su lukštais, – į tą kiaušinių su lukštais kiekį, kuris sunaudojamas tokių produktų gamybai, ir (arba) į kiaušinio sudedamųjų medžiagų komercinių kainų vidurkį.

5. Nustatant Bendrijos kainą, minimą 1 dalyje, atsižvelgiama į:

a) įvairių pardavimo Bendrijoje etapų kainas;

b) dominuojančias eksporto kainas.

Kainos pasaulinėje rinkoje, minimos 1 dalyje, nustatomos remiantis:

a) trečiųjų šalių rinkų kainomis;

b) palankiausiomis kainomis tose trečiosiose šalyse, į kurias importuoja trečiosios šalys;

c) gamintojo kainomis, užregistruotomis eksportuojančiose trečiosiose šalyse atsižvelgiant, jei reikia, į tų šalių teikiamas subsidijas;

d) siūlomas franko Bendrijos pasienyje kainas.

6. Grąžinamoji išmoka už 1 straipsnio 1 dalyje išvardytus produktus, eksportuojamus toliau jų neperdirbant, suteikiama tik pateikus paraišką ir atitinkamą eksporto licenciją, išskyrus grąžinamąją išmoką už perinimui skirtus kiaušinius, kuriems licencija gali būti suteikta *ex post*.

7. Už 1 straipsnio 1 dalyje išvardytus eksportuojamus produktus taikoma tokia grąžinamoji išmoka, kokia galioja licencijos paraiškos pateikimo dieną, o tuo atveju, kai grąžinamoji išmoka yra diferencijuota, – tokia, kokia taikoma tą pačią dieną:

a) licencijoje nurodytai paskyrimo vietai arba, jei reikia;

b) realiai paskyrimo vietai, jei ji nesutampa su nurodytąja licencijoje. Tuo atveju, ši suma neturi viršyti sumos, taikomos licencijoje pažymėtai paskyrimo vietai.

Siekiant užkirsti kelią piktnaudžiavimui šia dalimi dėl jos lankstumo, gali būti imamasi atitinkamų priemonių.

8. 6 ir 7 dalys gali būti taikomos produktams, išvardytiems 1 straipsnio 1 dalyje, kurie eksportuojami kaip I priede išvardytos prekės, laikantis Reglamento (EB) Nr. 3448/93 16 straipsnyje nustatytos tvarkos.

9. 6 ir 7 dalių galima atsisakyti, kai kalbama apie 1 straipsnio 1 dalyje išvardytus produktus, už kuriuos grąžinamoji išmoka mokama pagal pagalbos maisto produktais operacijas laikantis 17 straipsnyje nustatytos tvarkos.

10. Grąžinamoji išmoka išmokama įrodžius, kad:

— produktai iš Bendrijos išvežti,

— produktų kilmės vieta yra Bendrija, išskyrus tuos atvejus, kai taikomas 11 straipsnis, ir

— tuo atveju, kai grąžinamoji išmoka diferencijuota – produktai pasiekė licencijoje nurodytą paskyrimo vietą arba kitą vietą, kuriai grąžinamoji išmoka buvo nustatyta nepažeidžiant 7 dalies b punkto nuostatų. Laikantis 17 straipsnyje nustatytos tvarkos, išimtys iš šios taisyklės gali būti leidžiamos, jei yra nustatytos lygiavertes garantijas suteikiančios sąlygos.

11. Už 1 straipsnio 1 dalyje išvardytus produktus, kurie yra įvežami iš trečiųjų šalių ir po išvežami į trečiąsias šalis, eksporto grąžinamoji išmoka nesuteikiama, nebent eksportuotojas įrodytų, kad:

— eksportuotinas produktas ir anksčiau įvežtas produktas yra tas pats produktas ir

— kad visi importo mokesčiai importuojant buvo surinkti.

Tokiais atvejais už kiekvieną produktą skiriama grąžinamoji išmoka yra lygi mokesčiui, paimtam įvežant, kai tas mokestis atitinka arba yra mažesnis už taikomą grąžinamąją išmoką; grąžinamoji išmoka atitinka taikomą grąžinamąją išmoką, kai mokestis, paimtas importuojant produktus, yra didesnis už šią grąžinamąją išmoką.

12. Eksporto licencijos, išduodamos numatytiems referenciniams laikotarpiams ir taikomos aptariamiems produktams užtikrina, kad bus laikomasi apimčių apribojimų, kylančių iš sutarčių sudarytų remiantis Sutarties 228 straipsniu. Referencinio laikotarpio pabaiga nedaro poveikio eksporto licencijų galiojimui įsipareigojimų, kylančių iš Sutarties dėl žemės ūkio, laikymosi atžvilgiu.

13. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, įskaitant ir nuostatos dėl nepaskirstytų bei nepanaudotų eksportuojamų kiekių perskirstymo, ir I priedo pakeitimai priimami 17 straipsnyje nustatyta tvarka. I priedas keičiamas ta pačia tvarka. Tačiau išsamios 8 dalies taikymo taisyklės 1 straipsnio 1 dalyje nurodytiems produktams, kurie eksportuojami kaip I priede nurodytos prekės, priimamos Reglamento (EB) Nr. 3448/93 16 straipsnyje nustatyta tvarka.

9 straipsnis

1. Tiek, kiek reikia, kad kiaušinių bendroji rinka tinkamai veiktų, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, ypatingais atvejais gali visai arba iš dalies uždrausti taikyti susitarimus dėl laikinojo įvežimo perdirbti:

— tiems 1 straipsnio 1 dalyje išvardytiems produktams, kurie yra skirti 1 straipsnio 1 dalies b punkte išvardytų produktų gamybai, ir

— ypatingais atvejais – tiems 1 straipsnio 1 dalyje išvardytiems produktams, kurie yra skirti I priede išvardytų prekių gamybai.

2. Jei padėtis, apie kurią kalbama 1 dalyje, yra ypač neatidėliotina ir Bendrijos rinka yra sutrikdyta ar jai kyla pavojus būti sutrikdytai dėl susitarimų laikinai įvežti arba išvežti produktus perdirbti, Komisija, nukrypdama nuo 1 dalies nuostatų, valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva imasi reikiamų priemonių; Tarybai ir valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios galios ne ilgiau kaip šešis mėnesius ir bus taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, per savaitę nuo jo gavimo dinos, ji priima sprendimą.

3. Apie Komisijos pasirinktas priemones kiekviena valstybė narė praneša Tarybai per savaitę nuo tos dienos, kai jos buvo paskelbtos. Taryba kvalifikuota balsų dauguma gali patvirtinti pakeitimus arba panaikinti Komisijos sprendimą. Jei Taryba per tris mėnesius nepriima jokio sprendimo, Komisijos sprendimas yra panaikinamas.

10 straipsnis

1. Bendrosios kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo taisyklės bei specifinės jos taikymo taisyklės yra skiriamos tų produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, muitų tarifų klasifikacijai; muitų tarifų nomenklatūra, kuri yra šio reglamento taikymo rezultatas, įtraukiama į Bendrąjį muitų tarifą.

2. Jei šis reglamentas arba su juo susijusios nuostatos neprieštarauja, prekiaujant su trečiosiomis šalimis draudžiama:

— apmokestinti bet kokiu mokesčiu, lygiaverčiu muitui,

— taikyti bet kokį kiekybinį apribojimą arba tolygų poveikį turinčias priemones.

11 straipsnis

1. Jei dėl vieno ar kelių 1 straipsnio 1 dalyje išvardytų produktų importo arba eksporto Bendrijos rinka yra sutrikdoma ar jai gresia dideli sutrikimai, galintys sutrukdyti įgyvendinti Sutarties 39 straipsnyje numatytus tikslus, prekybai su trečiosiomis šalimis gali būti taikomos atitinkamos priemonės, kol tokie trikdymai ar jų grėsmė išnyks.

Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, priima bendrąsias šios dalies taikymo taisykles bei nustato atvejus ir ribas, kurių neperžengdamos valstybės narės gali imtis apsaugos priemonių.

2. Jei susidaro 1 dalyje aprašyta padėtis, Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva pasirenka reikiamas priemones; valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios turi būti taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, ji turi priimti sprendimą per tris darbo dienas nuo jo gavimo dienos.

3. Apie Komisijos numatytas priemones bet kuri valstybė narė praneša Tarybai per tris dienas nuo tos dienos, kai jos buvo paskelbtos. Taryba susirenka tuoj pat. Kvalifikuota balsų dauguma ji gali pakeisti arba panaikinti svarstomą priemonę.

4. Šis straipsnis taikomas atsižvelgiant į įsipareigojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų laikantis Sutarties 228 straipsnio 2 dalies.“

2. 12 straipsnis panaikinamas.

II. *1975 m. spalio 29 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2773/75 (OL L 282, 1975 11 1, p. 64) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 4155/87 (OL L 392, 1987 12 31, p. 29).*

1975 m. spalio 29 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2774/75 (OL L 282, 1975 11 1, p. 68).

1975 m. spalio 29 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2775/75 (OL L 282, 1975 11 1, p. 72).

Pirmiau nurodyti reglamentai panaikinami.

B. OVALBUMINAS IR LAKTALBUMINAS

1975 m. spalio 29 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2783/75 (OL L 282, 1975 11 1, p. 104) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 4001/87 (OL L 377, 1987 12 31, p. 44).

1. 1 straipsnio įvadinis sakinys pakeičiamas taip:

„Jei šiame reglamente nenurodyta kitaip, Bendrajame muitų tarife nurodytos muitų normos taikomos šiems produktams:“.

2. 2 straipsnis pakeičiamas taip:

„2 straipsnis

1. Importuojant 1 straipsnyje išvardytus produktus į Bendriją gali būti reikalaujama pateiki importo licenciją.

Licencijas išduoda valstybės narės bet kuriam pareiškėjui nepaisydamos jo įsikūrimo Bendrijoje vietos ir nepažeisdamos priemonių, kurių buvo imtasi taikant 4 straipsnį.

Importo licencijos galioja visoje Bendrijoje. Tokios licencijos išduodamos pateikus užstatą, garantuojantį, kad produktai bus įvežami licencijos galiojimo laikotarpiu; jei importas per tą laikotarpį nevykdomas arba vykdomas tik iš dalies, visas arba dalis užstato negrąžinama, išskyrus *force majeure* atvejus.

2. Licencijų galiojimo laikas ir kitos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos Reglamento (EEB) Nr. 2771/75 17 straipsnyje nustatyta tvarka."

3. 3 straipsnis keičiamas taip:

„3 straipsnis

1. Siekiant užkirsti kelią arba neutralizuoti neigiamą poveikį Bendrijos rinkai, kuris gali kilti dėl kai kurių 1 straipsnyje išvardytų produktų įvežimo, vienas arba keletas tokių produktų, laikantis 10 straipsnyje nurodytos muito normos, apmokestinami papildomu importo muitu, jei reikalavimai, išdėstyti Sutarties dėl žemės ūkio, kuri buvo sudaryta remiantis Sutarties 228 straipsniu daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo pagrindu, 5 straipsnyje, yra išpildytos ir jei nepanašu, kad importas galėtų pakenkti Bendrijos rinkai, arba jei pastangos nesiderintų su numatytu tikslu.

2. Orientacinės kainos, už kurias žemesnėms gali būti įvedamas papildomas importo muitas, yra tokios, kokias Bendrija pateikia Pasaulio prekybos organizacijai.

Orientaciniai kiekiai, kuriuos būtina viršyti, kad būtų taikomas papildomas importo muitas, nustatomi, inter alia, remiantis importu į Bendriją per trejus metus iki tų metų, kuriais kyla arba panašu, jog gali kilti pavojus rinkai, minimas 1 dalyje.

3. Importo kainos, į kurias būtina atsižvelgti taikant papildomą importo muitą, nustatomos remiantis konkrečios prekių siuntos importo kainomis CIF.

Importo kainos CIF tuo tikslu tikrinamos remiantis to produkto tipinėmis kainomis pasaulinėje rinkoje arba to produkto kaina Bendrijos importo rinkoje.

4. Komisija priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles remdamasi Reglamento (EEB) Nr. 2771/75 17 straipsnyje nustatyta tvarka. Tokiose taisyklėse ypatingas dėmesys skiriamas:

a) produktams, kuriems gali būti taikomas papildomas muitas pagal Sutarties dėl žemės ūkio 5 straipsnį;

b) kitiems kriterijams, būtiniems taikant 1 dalį pagal Sutarties dėl žemės ūkio kylančius 5 straipsnio reikalavimus."

4. 4 straipsnis pakeičiamas taip:

„4 straipsnis

1. 1 straipsnyje išvardytų produktų tarifinės kvotos, kylančios iš sutarčių, sudarytų derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo pagrindu, atidaromos ir administruojamos vadovaujantis išsamiomis taisyklėmis, priimtomis Reglamento (EEB) Nr. 2771/75 17 straipsnyje nustatyta tvarka.

2. Kvotos administruojamos taikant vieną iš toliau išvardytų metodų arba iš karto kelis:

— metodą, pagrįstą chronologine paraiškų padavimo tvarka (taikant „pirmas atėjai, pirmas gavai" metodą),

— metodą, pagal kurį kvotos skiriamos proporcingai kiekiams, kurių prašoma pateiktose paraiškose (taikant „vienalaikio nagrinėjimo" metodą),

— metodą, pagrįstą tradiciniais prekybos modeliais (taikant „tradicinių/naujų importuotojų" metodą).

Gali būti taikomi ir kiti tinkami metodai.

Juos taikant turi būti išvengta bet kokios suinteresuotų ūkio subjektų diskriminacijos.

3. Eksporto licencijos, išduotos jose numatytiems referenciniams laikotarpiams ir taikomos aptariamiems produktams užtikrina, kad bus laikomasi apimčių apribojimų, kylančių iš sutarčių, sudarytų remiantis Sutarties 228 straipsniu. Referencinio laikotarpio pabaiga nedaro poveikio eksporto licencijų galiojimui įsipareigojimų, kylančių iš Sutarties dėl žemės ūkio, laikymosi atžvilgiu.

4. Išsamios taisyklės, minimos 1 dalyje, numato metines kvotas, tinkamai išdėstytas tarpsniai per metus, jei jos turi būti atidaromos, ir prireikus:

a) garantijas, susijusias su produkto pobūdžiu, geografine kilmės vieta ir kilme, ir, jei būtina, tradicinių prekybos srautų išlaikymą;

b) dokumento, patvirtinančio a punkte minimas garantijas, pripažinimą ir

c) sąlygas, kuriomis išduodamos importo licencijos, ir jų galiojimo laiką.“

5. 5 straipsnis keičiamas taip:

„5 straipsnis

Jei Bendrijos rinkos kainos labai išauga ir panašu, kad tokia padėtis užsitęs sutrikdydama ar keldama pavojų sutrikdyti rinką, galima imtis atitinkamų priemonių.

Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, priima bendrąsias šio straipsnio taikymo taisykles.“

6. 7 straipsnis pakeičiamas taip:

„7 straipsnis

1. Tiek, kiek reikia, kad kiaušinių bendroji rinka ir tinkamai veiktų ir tinkamai būtų taikomas šis reglamentas, Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, ypatingais atvejais gali visai arba iš dalies uždrausti taikyti susitarimus dėl laikinojo įvežimo ir išvežimo perdirbti tiems 1 straipsnyje išvardytiems produktams, kurie yra skirti tame straipsnyje išvardytų prekių gamybai.

2. Jei padėtis, apie kurią kalbama 1 dalyje, yra ypač neatidėliotina ir Bendrijos rinka yra sutrikdyta arba jai kyla pavojus būti sutrikdytai dėl susitarimų laikinai įvežti arba išvežti produktus perdirbti, Komisija, nukrypdama nuo 1 dalies nuostatų, valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva imasi reikiamų priemonių; Tarybai ir valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios galios ne ilgiau kaip šešis mėnesius ir bus taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, per savaitę nuo jo gavimo dienos, ji priima sprendimą.

3. Apie Komisijos pasirinktas priemones kiekviena valstybė narė praneša Tarybai per savaitę nuo tos dienos, kai jos buvo paskelbtos. Taryba kvalifikuota balsų dauguma gali patvirtinti pakeitimus arba panaikinti Komisijos sprendimą. Jei Taryba per tris mėnesius nepriima jokio sprendimo, Komisijos sprendimas yra panaikinamas.“

7. 8 straipsnis keičiamas taip:

„8 straipsnis

1. Bendrosios kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo taisyklės bei specifinės jos taikymo taisyklės yra skiriamos tų produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, muitų tarifų klasifikacijai; muitų tarifų nomenklatūra, kuri yra šio reglamento taikymo rezultatas, įtraukiama į Bendrąjį muitų tarifą.

2. Jei šis reglamentas arba su juo susijusios nuostatos neprieštarauja, prekiaujant su trečiosiomis šalimis draudžiama:

— apmokestinti bet kokiu mokesčiu, lygiaverčiu muitui,

— taikyti bet kokį kiekybinį apribojimą arba tolygų poveikį turinčias priemones.“

XIII PRIEDAS

VAISIAI IR DARŽOVĖS

I. *1972 m. gegužės 18 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1035/72 (OL L 118, 1972 5 20, p. 1) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 3669/93 (OL L 338, 1993 12 31, p. 26).*

IV antraštinė dalis pakeičiama taip:

„IV ANTRAŠTINĖ DALIS

Prekyba su trečiosiomis šalimis

22 straipsnis

1. Visi 1 straipsnio 2 dalyje išvardyti produktai įvežami į Bendriją ir išvežami iš jos pateikus importo ar eksporto licenciją.

Licencijas išduoda valstybės narės bet kuriam pareiškėjui nepaisydamos jo įsikūrimo Bendrijoje vietos ir nepažeisdamos priemonių, kurių buvo imtasi taikant 25 ir 26 straipsnius.

Importo ir eksporto licencijos galioja visoje Bendrijoje. Tokios licencijos išduodamos pateikus užstatą, garantuojantį, kad produktai bus įvežami ir išvežami licencijos galiojimo laikotarpiu; jei importas per tą laikotarpį nevykdomas arba vykdomas tik iš dalies, visas arba dalis užstato negrąžinama, išskyrus *force majeure* atvejus.

2. Licencijų galiojimo laikas ir kitos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 33 straipsnyje nustatyta tvarka.

23 straipsnis

1. Jei šiame reglamente nenurodyta kitaip, 1 straipsnio 2 dalyje išvardytiems produktams taikomos Bendrajame muitų tarife nurodytos muito normos.

2. Jei Bendrajame muitų tarife nurodytos muito normos taikomos atsižvelgiant į įvežamos prekių siuntos įvežimo kainą, šios kainos teisingumas patikrinamas pagal vienodo dydžio importo vertę, kurią Komisija apskaičiuoja atsižvelgdama į kilmę ir produktą, remdamasi vidutinėmis šių produktų kainomis valstybių narių tipinėse rinkose arba kitose rinkose, kur tai taikoma.

3. Jei aptariamo krovinio deklaruota įvežimo kaina yra didesnė už vienodo dydžio importo vertę, padidinta pagal 5 dalį nustatyta marža, kuri neturi viršyti vienodo dydžio vertės daugiau kaip 10 %, reikalaujama pateikti užstatą, atitinkantį importo muito mokesčius, nustatytus remiantis vienodo dydžio importo verte.

4. Jei šios prekių siuntos įvežimo kaina nedeklaruojama atliekant muitinės formalumus, Bendrojo muitų tarifo muitų normos taikymas priklauso nuo vienodo dydžio importo vertės arba nuo atitinkamų muitinės įstatymų nuostatų taikymo tomis sąlygomis, kurios turi būti nustatytos laikantis 5 dalies.

5. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 33 straipsnyje nustatyta tvarka.

24 straipsnis

1. Siekiant užkirsti kelią arba neutralizuoti neigiamą poveikį Bendrijos rinkai, kuris gali kilti dėl kai kurių 1 straipsnyje išvardytų produktų įvežimo, vienas arba keletas tokių produktų, laikantis 10 straipsnyje nurodytos muito normos, apmokestinami papildomu importo muitu, jei reikalavimai, išdėstyti Sutarties dėl žemės ūkio, kuri buvo sudaryta remiantis Sutarties 228 straipsniu daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo pagrindu, 5 straipsnyje, yra išpildytos ir jei nepanašu, kad importas galėtų pakenkti Bendrijos rinkai, arba jei pastangos nesiderintų su numatytu tikslu.

2. Orientacinės kainos, už kurias žemesnėms gali būti įvedamas papildomas importo muitas, yra tokios, kokias Bendrija pateikia Pasaulio prekybos organizacijai.

Orientaciniai kiekiai, kuriuos būtina viršyti, kad būtų taikomas papildomas importo muitas, nustatomi, inter alia, remiantis importu į Bendriją per trejus metus iki tų metų, kuriais kyla arba panašu, jog gali kilti pavojus rinkai, minimas 1 dalyje.

3. Importo kainos, į kurias būtina atsižvelgti taikant papildomą importo muitą, nustatomos remiantis konkrečios prekių siuntos importo kainomis CIF.

Importo kainos CIF tuo tikslu tikrinamos remiantis to produkto tipinėmis kainomis pasaulinėje rinkoje arba to produkto kaina Bendrijos importo rinkoje.

4. Komisija priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles remdamasi 33 straipsnyje nustatyta tvarka. Tokiose taisyklėse ypatingas dėmesys skiriamas:

a) produktams, kuriems gali būti taikomas papildomas muitas pagal Sutarties dėl žemės ūkio 5 straipsnį;

b) kitiems kriterijams, būtiniems taikant 1 dalį pagal Sutarties dėl žemės ūkio 5 straipsnio reikalavimus.

25 straipsnis

1. 1 straipsnio 2 dalyje išvardytų produktų tarifinės kvotos, kylančios iš sutarčių, sudarytų derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo pagrindu, atidaromos ir administruojamos vadovaujantis išsamiomis taisyklėmis, priimtomis 33 straipsnyje nustatyta tvarka.

2. Kvotos administruojamos taikant vieną iš toliau išvardytų metodų arba iš karto kelis:

— metodą, pagrįstą chronologine paraiškų padavimo tvarka (taikant „pirmas atėjai, pirmas gavai“ metodą),

— metodą, pagal kurį kvotos skiriamos proporcingai kiekiams, kurių prašoma pateiktose paraiškose (taikant „vienalaikio nagrinėjimo“ metodą),

— metodą, pagrįstą tradiciniais prekybos modeliais (taikant „tradicinių/naujų importuotojų“ metodą).

Gali būti taikomi ir kiti tinkami metodai.

Juos taikant turi būti išvengta bet kokios suinteresuotų ūkio subjektų diskriminacijos.

3. Taikant priimtą valdymo metodą, prireikus tinkamai atsižvelgiama į Bendrijos rinkos pasiūlos reikalavimus bei būtinybę išsaugoti tos rinkos pusiausvyrą, o tuo pačiu metu galima naudotis metodais, kurie anksčiau galėjo būti naudojami toms kvotoms, kurios minimos 1 dalyje, nepažeidžiant jokių teisių, kurias sukuria Urugvajaus raundo derybų pagrindu sudarytos sutartys.

4. Išsamios taisyklės, minimos 1 dalyje, numato metines kvotas, tinkamai išdėstytas tarpsniais per metus, nustato taikytiną administravimo metodą, ir, jei tikslinga, įtraukiamos nuostatos dėl:

a) garantijų, susijusių su produkto pobūdžiu geografine kilmės vieta ir kilme, ir, jei būtina, tradicinių prekybos srautų išlaikymą;

b) dokumento, patvirtinančio a punkte minimų garantijų pripažinimą ir

c) sąlygų, kuriomis išduodamos importo licencijos, ir jų galiojimo laiko.

26 straipsnis

1. Tiek, kiek reikia, kad 1 straipsnio 2 dalyje išvardytų produktų ekonomiškai svarbūs kiekiai būtų eksportuojami remiantis jų kainomis pasaulinėje rinkoje ir laikantis apribojimų, nurodytų sutartyse, sudarytose remiantis Sutarties 228 straipsniu, skirtumas tarp tų kainų ir Bendrijos kainų gali būti padengtas eksporto grąžinamosiomis išmokomis.

2. Eksportuojamiems kiekiams, už kuriuos gali būti taikoma grąžinamoji išmoka, skirti turi būti taikomas metodas, kuris:

a) geriausiai atitiktų produkto pobūdį ir padėtį aptariamoje rinkoje ir leistų veiksmingiausiai panaudoti turimus išteklius atsižvelgiant į Bendrijos eksporto efektyvumą ir struktūrą, tačiau nesukurtų mažų ir didelių ūkio subjektų tarpusavio diskriminacijos;

b) atsižvelgiant į valdymo reikalavimus, mažiausiai apsunkintų suinteresuotų ūkio subjektų darbą;

c) leistų išvengti suinteresuotų ūkio subjektų tarpusavio diskriminacijos.

3. Grąžinamosios išmokos yra vienodos visoje Bendrijoje.

Grąžinamosios išmokos už konkretų produktą gali skirtis atitinkamai pagal produkto paskyrimo vietą, kai tai lemia padėtis tarptautinėje rinkoje arba tam tikrų rinkų specifiniai reikalavimai.

Grąžinamosios išmokos nustatomos 33 straipsnyje nustatyta tvarka. Grąžinamosios išmokos nustatomos reguliariais laiko tarpais.

Intervencinio laikotarpio metu Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva gali, jei reikia, koreguoti reguliariais laiko tarpais nustatomą grąžinamąją išmoką.

4. Nustatant grąžinamąją išmoką atsižvelgiama į:

a) dabartinę padėtį ir ateities tendencijas, susijusias su:

— vaisių ir daržovių kainomis ir jų įsigijimo galimybėmis Bendrijos rinkoje,

— vaisių ir daržovių kainomis pasaulinėje rinkoje;

b) būtinybę išvengti trikdymų, kurie ilgesniam laikui suardytų Bendrijos rinkoje pusiausvyrą tarp pasiūlos ir paklausos;

c) siūlomo eksporto ekonominį aspektą;

d) apribojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų remiantis Sutarties 228 straipsniu.

5. Nustatant Bendrijos rinkos kainas, minimas 1 dalyje, būtina orientuotis į pačias palankiausias eksporto kainas.

Nustatant kainas pasaulinėje rinkoje, minimas 1 dalyje, visu pirma atsižvelgiama į:

a) trečiųjų šalių rinkose užregistruotas kainas;

b) palankiausias kainas tose trečiosiose šalyse, į kurias importuoja trečiosios šalys;

c) gamintojo kainas, užregistruotas eksportuojančiose trečiosiose šalyse;

d) siūlomas franko Bendrijos pasienyje kainas.

6. Grąžinamosios išmokos suteikiamos tik pateikus paraišką ir atitinkamą eksporto licenciją.

7. Už 1 straipsnio 2 dalyje išvardytus eksportuojamus produktus taikoma tokia grąžinamoji išmoka, kokia galioja licencijos paraiškos pateikimo dieną, o tuo atveju, kai grąžinamoji išmoka yra diferencijuota – tokia, kokia galioja tą pačią dieną:

a) licencijoje nurodytai paskyrimo vietai arba

b) realiai paskyrimo vietai, jei ji nesutampa su nurodytąja licencijoje. Tuo atveju, ši suma neturi viršyti sumos, taikomos licencijoje pažymėtai paskyrimo vietai.

Siekiant užkirsti kelią piktnaudžiavimui šia dalimi dėl jos lankstumo, gali būti imamasi atitinkamų priemonių.

8. 6 ir 7 dalių galima atsisakyti, kai kalbama apie 1 straipsnio 2 dalyje išvardytus produktus, už kuriuos grąžinamosios išmokos mokamos pagal pagalbos maisto produktais operacijas laikantis 33 straipsnyje nustatytos tvarkos.

9. Grąžinamoji išmoka išmokama įrodžius, kad:

— produktai iš Bendrijos išvežti,

— produktų kilmės vieta yra Bendrija, ir

— tuo atveju, kai grąžinamoji išmoka diferencijuota – produktai pasiekė licencijoje nurodytą paskyrimo vietą arba kitą vietą, kuriai grąžinamoji išmoka buvo nustatyta nepažeidžiant 7 dalies b punkto nuostatų. Laikantis 33 straipsnyje nustatytos tvarkos, išimtys iš šios taisyklės gali būti leidžiamos, jei yra nustatytos lygiavertes garantijas suteikiančios sąlygos.

10. Eksporto licencijos, išduodamos numatytiems referenciniams laikotarpiams ir taikomos aptariamiems produktams užtikrina, kad bus laikomasi apimčių apribojimų, kylančių iš sutarčių, sudarytų remiantis Sutarties 228 straipsniu. Referencinio laikotarpio pabaiga nedaro poveikio eksporto licencijų galiojimui įsipareigojimų, kylančių iš Sutarties dėl žemės ūkio, laikymosi atžvilgiu.

11. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, įskaitant ir nuostatas dėl nepaskirstytų bei nepanaudotų eksportuojamų kiekių perskirstymo, priimamos 33 straipsnyje nustatyta tvarka.

27 straipsnis

1. Jei šis reglamentas arba su juo susijusios nuostatos neprieštarauja, įvežant iš trečiųjų šalių 1 straipsnio 2 dalyje išvardytus produktus draudžiama:

— apmokestinti bet kokiu mokesčiu, lygiaverčiu muitui,

— taikyti bet kokį kiekybinį apribojimą arba tolygų poveikį turinčias priemones.

2. Bendrosios kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo taisyklės bei specifinės jos taikymo taisyklės yra skiriamos tų produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, muitų tarifų klasifikacijai; muitų tarifų nomenklatūra, kuri yra šio reglamento taikymo rezultatas, įtraukiama į Bendrąjį muitų tarifą.

28 straipsnis

1. Jei dėl vieno ar kelių 1 straipsnio 2 dalyje išvardytų produktų importo arba eksporto Bendrijos rinka yra sutrikdoma ar jai gresia dideli sutrikimai, galintys sutrukdyti įgyvendinti Sutarties 39 straipsnyje numatytus tikslus, prekybai su trečiosiomis šalimis gali būti taikomos atitinkamos priemonės, kol tokie trikdymai ar jų grėsmė išnyks.

Tokias priemones galima taikyti tol, kol konkrečiu atveju trikdymas ar trikdymo grėsmė išnyks arba išimti iš apyvartos ar supirkti kiekiai pastebimai sumažės.

Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, priima bendrąsias šios dalies taikymo taisykles bei nustato atvejus ir ribas, kurių neperžengdamos valstybės narės gali imtis apsaugos priemonių.

2. Jei susidaro 1 dalyje aprašyta padėtis, Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva pasirenka reikiamas priemones; valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios turi būti taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, ji turi priimti sprendimą per tris darbo dienas nuo jo gavimo dienos.

3. Apie Komisijos numatytas priemones bet kuri valstybė narė praneša Tarybai per tris dienas nuo tos dienos, kai jos buvo paskelbtos. Taryba susirenka nedelsdama. Kvalifikuota balsų dauguma ji gali pakeisti arba panaikinti svarstomą priemonę.

4. Šis straipsnis taikomas atsižvelgiant į įsipareigojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų laikantis Sutarties 228 straipsnio 2 dalies.“

II. *1969 m. gruodžio 9 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2518/69 (OL L 318, 1969 12 18, p. 17) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 2455/72 (OL L 266, 1972 11 14, p. 7).*

1972 m. gruodžio 19 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2707/72 (OL L 291, 1972 12 28, p. 3).

1988 m. balandžio 28 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1200/88 (OL L 115, 1988 5 3, p. 7) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 3821/90 (OL L 366, 1990 12 29, p. 45).

Pirmiau nurodyti reglamentai panaikinami.

XIV PRIEDAS

APDOROTI VAISIAI IR DARŽOVĖS

I. *1986 m. vasario 24 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 426/86 (OL L 49, 1986 2 27, p. 1) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1490/94 (OL L 161, 1994 6 29, p. 13).*

1. II antraštinė dalis pakeičiama taip:

„II ANTRAŠTINĖ DALIS

Prekyba su trečiosiomis šalimis

9 straipsnis

1. Visi 1 straipsnio 1 dalyje išvardyti produktai įvežami į Bendriją ir išvežami iš jos pateikus importo arba eksporto licenciją.

Licencijas išduoda valstybės narės bet kuriam pareiškėjui nepaisydamos jo įsikūrimo Bendrijoje vietos ir nepažeisdamos priemonių, kurių buvo imtasi taikant 12, 13, 14 ir 14a straipsnius.

Importo ir eksporto licencijos galioja visoje Bendrijoje. Tokios licencijos išduodamos pateikus užstatą, garantuojantį, kad produktai bus įvežami ir išvežami licencijos galiojimo laikotarpiu, jei importas per tą laikotarpį nevykdomas arba vykdomas tik iš dalies, visas arba dalis užstato negrąžinama, išskyrus *force majeure* atvejus.

2. Licencijų galiojimo laikas ir kitos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 22 straipsnyje nustatyta tvarka.

10 straipsnis

1. Jei šiame reglamente nenurodyta kitaip, 1 straipsnio 1 dalyje išvardytiems produktams taikomos Bendrajame muitų tarife nurodytos muito normos.

2. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 22 straipsnyje nustatyta tvarka.

10a straipsnis

1. I priedo B dalyje išvardytiems produktams nustatoma minimali importo kaina 1995, 1996, 1997, 1998 ir 1999 prekybos metams. Minimali importo kaina nustatoma visu pirma atsižvelgiant į:

— siūlomas franko Bendrijos pasienyje kainas,

— kainas pasaulinėje rinkoje,

— padėtį Bendrijos vidaus rinkoje,

— prekybos su trečiosiomis šalimis tendencijas.

Jei minimalios importo kainos nesilaikoma, šalia muito mokesčio nustatomas išlyginamasis mokestis, grindžiamas pagrindinio tiekėjo – trečiosios šalies – kainomis.

2. Minimali džiovintų vynuogių importo kaina nustatoma prieš prasidedant prekybos metams.

Minimali importo kaina nustatoma smulkiosioms besėklėms razinoms ir kitoms džiovintoms vynuogėms. Kiekvienai šių produktų grupei minimali importo kaina gali būti nustatoma, kai jie tiesiogiai supakuoti į pakuotes, kurių svoris neto turi būti nustatomas, ir produktams, tiesiogiai supakuotiems į pakuotes, kurių svoris neto viršija nustatytąjį svorį.

3. Minimali perdirbtų vyšnių importo kaina nustatoma prieš prasidedant prekybos metams. Kaina gali būti nustatoma tiesiogiai supakuotiems į pakuotes produktams, kurių svoris neto yra nustatytas.

4. Minimali džiovintų vynuogių importo kaina, kurios reikia laikytis – tai ta kaina, kuri galioja įvežimo dieną. Išlyginamasis mokestis, kuris prireikus nustatomas, yra tas, kuris taikomas tą pačią dieną.

5. Minimali nustatyta perdirbtų vyšnių importo kaina, tai kaina, kurios reikia laikytis tą dieną, kai jos buvo įvežtos ir priimtos tolesnei laisvai apyvartai.

6. Išlyginamasis mokestis džiovintoms vynuogėms nustatomas atsižvelgiant į importo kainų skalę. Skirtumas tarp minimalios importo kainos ir kiekvienos skalės padalos sudaro:

— 1 % nuo kiekvienos padalos minimalios kainos,

— atitinkamai 3, 6 ir 9 % nuo antrosios, trečiosios ir ketvirtosios padalos minimalios kainos.

Penktoji skalės padala apima visus atvejus, kai importo kaina yra žemesnė už tą, kuri taikoma ketvirtajai padalai.

Maksimalus išlyginamasis mokestis, nustatomas džiovintoms vynuogėms, negali būti didesnis už skirtumą tarp minimalios kainos ir dydžio, nustatomo remiantis palankiausiomis kainomis, kurias reprezentacinės valstybės, kurios nėra narės, taiko pasaulinėje rinkoje pakankamai dideliems kiekiams.

7. Kai perdirbtų vyšnių importo kaina yra mažesnė už minimalią šių produktų kainą, nustatomas išlyginamasis mokestis, atitinkantis šių kainų skirtumą.

8. Minimali importo kaina, išlyginamojo mokesčio dydis ir kitos taisyklės, taikomos įgyvendinant šį straipsnį, priimamos 22 straipsnyje nustatyta tvarka.

11c straipsnis

1. Siekiant užkirsti kelią arba neutralizuoti neigiamą poveikį Bendrijos rinkai, kuris gali kilti dėl kai kurių 1 straipsnyje išvardytų produktų įvežimo, vienas arba keletas tokių produktų, laikantis 10 straipsnyje nurodytos muito normos, apmokestinami papildomu importo muitu, jei reikalavimai, išdėstyti Sutarties dėl žemės ūkio, kuri buvo sudaryta remiantis Sutarties 228 straipsniu daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo pagrindu, 5 straipsnyje, yra išpildytos ir jei nepanašu, kad importas galėtų pakenkti Bendrijos rinkai, arba jei pastangos nesiderintų su numatytu tikslu.

2. Orientacinės kainos, už kurias žemesnėms gali būti įvedamas papildomas importo muitas, yra tokios, kokias Bendrija pateikia Pasaulio prekybos organizacijai.

Orientaciniai kiekiai, kuriuos būtina viršyti, kad būtų taikomas papildomas importo muitas, nustatomi, inter alia, remiantis importu į Bendriją per tris metus iki tų metų, kuriais kyla arba panašu, jog gali kilti pavojus rinkai, minimas 1 dalyje.

3. Importo kainos, į kurias būtina atsižvelgti taikant papildomą importo muitą, nustatomos remiantis konkrečios prekių siuntos importo kainomis CIF.

Importo kainos CIF tuo tikslu tikrinamos remiantis to produkto tipinėmis kainomis pasaulinėje rinkoje arba to produkto kaina Bendrijos importo rinkoje.

4. Komisija priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles remdamasi 30 straipsnyje nustatyta tvarka. Tokiose taisyklėse ypatingas dėmesys skiriamas:

a) produktams, kuriems gali būti taikomas papildomas muitas pagal Sutarties dėl žemės ūkio 5 straipsnį;

b) kitiems kriterijams, būtiniems taikant 1 dalį pagal Sutarties dėl žemės ūkio 5 straipsnio reikalavimus.

12 straipsnis

1. 1 straipsnio 1 dalyje išvardytų produktų tarifinės kvotos, kylančios iš sutarčių, sudarytų derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo pagrindu, yra atidaromos ir administruojamos vadovaujantis išsamiomis taisyklėmis, priimtomis 22 straipsnyje nustatyta tvarka.

2. Kvotos administruojamos taikant vieną iš toliau išvardytų metodų arba iš karto kelis:

— metodą, pagrįstą chronologine paraiškų padavimo tvarka (taikant „pirmas atėjai, pirmas gavai“ metodą),

— metodą, pagal kurį kvotos skiriamos proporcingai kiekiams, kurių prašoma pateiktose paraiškose (taikant „vienalaikio nagrinėjimo“ metodą),

— metodą, pagrįstą tradiciniais prekybos modeliais (taikant „tradicinių/naujų importuotojų“ metodą).

Gali būti taikomi ir kiti tinkami metodai.

Juos taikant turi būti išvengta bet kokios suinteresuotų ūkio subjektų diskriminacijos.

3. Taikant priimtą administravimo metodą, prireikus tinkamai atsižvelgiama į Bendrijos rinkos pasiūlos reikalavimus bei būtinybę išsaugoti tos rinkos pusiausvyrą, ir tuo pačiu metu galima naudotis metodais, kurie anksčiau galėjo būti naudojami toms kvotoms, kurios minimos 1 dalyje, nepažeidžiant teisių, kurias sukuria Urugvajaus raundo derybų pagrindu sudarytos sutartys.

4. Išsamios taisyklės, minimos 1 dalyje, numato metines kvotas, tinkamai išdėstytas tarpsniais per metus, nustato taikytiną administravimo metodą, ir, jei tikslinga,įtraukiamos nuostatos dėl:

a) garantijų, susijusių su produkto pobūdžiu, geografine kilmės vieta ir kilme, ir, jei būtina, tradicinių prekybos srautų išlaikymą,

b) dokumento, patvirtinančio a punkte minimas garantijas, pripažinimo ir

c) sąlygų, kuriomis išduodamos importo licencijos, ir jų galiojimo laiko.

13 straipsnis

1. Tiek, kiek reikia, kad būtų eksportuojami:

a) 1 straipsnio 1 dalyje išvardytų produktų, į kuriuos nedėta cukraus, ekonomiškai svarbūs kiekiai;

b) baltasis ir žaliavinis cukrus, kurių KN kodas 1701,

— gliukozė ir gliukozės sirupas, kurių KN kodai 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99 ir 1702 40 90,

— izogliukozė, kurios KN kodai 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 ir 1702 90 30, ir

— cukrinių runkelių ir cukranendrių sirupas, kurių KN kodas 1702 90 90,

dedami į produktus, išvardytus 1 straipsnio 1 dalies b punkte,

remiantis tų produktų kainomis pasaulinėje rinkoje ir laikantis apribojimų, nurodytų sutartyse, sudarytose remiantis Sutarties 228 straipsniu, skirtumas tarp tų kainų ir Bendrijos kainų gali būti padengtas eksporto grąžinamosiomis išmokomis.

2. Eksportuojamiems kiekiams, už kuriuos gali būti taikoma grąžinamoji išmoka, skirti turi būti taikomas metodas, kuris:

a) geriausiai atitiktų produkto pobūdį ir padėtį aptariamoje rinkoje ir leistų veiksmingiausiai panaudoti turimus išteklius atsižvelgiant į Bendrijos eksporto efektyvumą ir struktūrą, tačiau nesukurtų mažų ir didelių ūkio subjektų tarpusavio diskriminacijos;

b) atsižvelgiant į valdymo reikalavimus, mažiausiai apsunkintų suinteresuotų ūkio subjektų darbą;

c) leistų išvengti suinteresuotų ūkio subjektų tarpusavio diskriminacijos.

3. Grąžinamosios išmokos yra vienodos visoje Bendrijoje.

Grąžinamoji išmoka už konkretų produktą gali skirtis atitinkamai pagal produkto paskyrimo vietą, kai tai lemia padėtis tarptautinėje rinkoje arba tam tikrų rinkų specifiniai reikalavimai.

Grąžinamosios išmokos nustatomos 22 straipsnyje nurodyta tvarka. Grąžinamosios išmokos nustatomos reguliariais laiko tarpais.

Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva prireikus kartais gali pakoreguoti reguliariais laiko tarpais nustatomą grąžinamąją išmoką.

4. Grąžinamosios išmokos suteikiamos tik pateikus paraišką ir reikiamą eksporto licenciją.

5. Už 1 straipsnio 2 dalyje išvardytus eksportuojamus produktus taikoma tokia grąžinamoji išmoka, kokia galioja licencijos paraiškos pateikimo dieną, o kai grąžinamoji išmoka diferencijuota – tokia, kokia galioja tą pačią dieną:

a) licencijoje nurodytai paskyrimo vietai arba

b) realiai paskyrimo vietai, jei ji nesutampa su nurodytąja licencijoje. Tuo atveju, ši suma neturi viršyti sumos, taikomos licencijoje pažymėtai paskyrimo vietai.

Siekiant užkirsti kelią piktnaudžiavimui šia dalimi dėl jos lankstumo, gali būti imamasi atitinkamų priemonių.

6. 4 ir 5 dalių galima atsisakyti, kai kalbama apie produktus, kuriems grąžinamosios išmokos mokamos pagal pagalbos maisto produktais operacijas laikantis 22 straipsnyje nustatytos tvarkos.

7. Eksporto licencijos, išduodamos numatytiems referenciniams laikotarpiams ir taikomos aptariamiems produktams užtikrina, kad bus laikomasi apimčių apribojimų, kylančių iš sutarčių, sudarytų remiantis Sutarties 228 straipsniu. Referencinio laikotarpio pabaiga nedaro poveikio eksporto licencijų galiojimui įsipareigojimų, kylančių iš Sutarties dėl žemės ūkio, laikymosi atžvilgiu.

8. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, taip pat ir nuostatos dėl nepaskirstytų bei nepanaudotų eksportuotinų kiekių perskirstymo priimamos 22 straipsnyje nustatyta tvarka.

14 straipsnis

1. Šis straipsnis taikomas grąžinamosioms išmokoms, apie kurias kalbama 13 straipsnio 1 dalies a punkte.

2. Nustatant grąžinamąją išmoką atsižvelgiama į:

a) dabartinę padėtį ir ateities tendencijas, susijusias su:

— produktų, pagamintų iš vaisių ir daržovių, kainomis ir jų įsigijimo galimybėmis Bendrijos rinkoje,

— tarptautinėje prekyboje dominuojančiomis kainomis;

b) minimalias prekybos išlaidas ir transporto išlaidas vežant iš Bendrijos rinkų į uostus ar kitus Bendrijoje esančius eksportavimo punktus bei siuntimo į paskirties šalis išlaidas;

c) siūlomo eksporto ekonominį aspektą;

d) apribojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų remiantis Sutarties 228 straipsniu.

3. Kai 13 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytiems produktams nustatomos Bendrijos rinkos kainos, atsižvelgiama į dominuojančias kainas, kurios eksporto požiūriu yra pačios palankiausios.

Nustatant tarptautinės prekybos kainas, atsižvelgiama į:

a) trečiųjų šalių rinkose dominuojančias kainas;

b) palankiausias kainas tose trečiosiose šalyse, į kurias importuoja trečiosios šalys;

c) gamintojo kainas, užregistruotas eksportuojančiose trečiosiose šalyse;

d) siūlomas franko Bendrijos pasienyje kainas.

4. Grąžinamoji išmoka mokama įrodžius, kad:

— produktai iš Bendrijos išvežti;

— produktų kilmės vieta yra Bendrija,

— tuo atveju, kai grąžinamoji išmoka diferencijuota – produktai pasiekė licencijoje nurodytą paskyrimo vietą arba kitą vietą, kuriai grąžinamoji išmoka buvo nustatyta nepažeidžiant 13 straipsnio 5 dalies b punkto. Laikantis 22 straipsnyje nustatytos tvarkos, išimtys iš šios taisyklės gali būti leidžiamos, jei yra nustatytos lygiavertes garantijas suteikiančios sąlygos.

5. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 22 straipsnyje nustatyta tvarka.

14a straipsnis

1. Šis straipsnis taikomas grąžinamosioms išmokoms, apie kurias kalbama 13 straipsnio 1 dalies b punkte.

2. Grąžinamosios išmokos dydis yra lygus:

— už žaliavinį cukrų, baltąjį cukrų, cukrinių runkelių bei cukranendrių sirupą – eksporto grąžinamosios išmokos dydžiui, kuris yra nustatomas šiems neperdirbtiems produktams pagal 1981 m. birželio 30 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1785/81 dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo 17 straipsnį ir jo įgyvendinimo nuostatas,

— už izogliukozę – eksporto grąžinamosios išmokos dydžiui, kuris yra nustatomas šiam neperdirbtam produktui pagal 1981 m. birželio 30 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1785/81 17 straipsnį ir jo įgyvendinimo nuostatas,

— už gliukozę ir gliukozės sirupą – eksporto grąžinamosios išmokos dydžiui, kuris yra nustatomas kiekvienam iš šių neperdirbtų produktų pagal 1992 m. birželio 30 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1766/92 dėl bendro grūdų rinkos organizavimo 13 straipsnį ir jo įgyvendinimo nuostatas.

3. Siekdamas teisės į grąžinamąją išmoką, pareiškėjas privalo pateikti perdirbtų eksportuojamų produktų deklaraciją, kurioje jis nurodo gamybai sunaudotus žaliavinio ir baltojo cukraus, cukrinių runkelių ir cukranendrių sirupo, izogliukozės, gliukozės ir gliukozės sirupo kiekius.

1 dalyje minimos deklaracijos tikslumą patikrina suinteresuotų valstybių narių atsakingos institucijos.

4. Jei grąžinamosios išmokos nepakanka, kad 1 straipsnio 1 dalies b punkte išvardytus produktus būtų galima eksportuoti, vietoj 13 straipsnio 1 dalies b punkte išdėstytų nuostatų dėl grąžinamosios išmokos tiems produktams taikomos 13 straipsnio 1 dalies a punkto nuostatos.

5. Grąžinamoji išmoka taikoma tiems eksportuojamiems produktams, kurie:

a) yra Bendrijos kilmės;

b) buvo įvežti iš trečiųjų šalių ir už juos buvo sumokėtas 10 straipsnyje minimas importo muitas, jei eksportuotojas įrodo, kad:

— produktas, kuris turi būti išvežtas – tai tas pats produktas, kuris prieš tai buvo įvežtas, ir

— kad importo muitas įvežant buvo sumokėtas.

b punkte aprašytu atveju grąžinamoji išmoka už kiekvieną produktą yra lygi įvežimo metu surinktiems muitams, kai pastarieji yra mažesni už taikomą grąžinamąją išmoką; jei importuojant surinkti muito mokesčiai yra didesni už grąžinamąją išmoką, taikoma grąžinamoji išmoka.

6. Grąžinamoji išmoka išmokama įrodžius, kad:

— produktai atitinka bent vieną iš sąlygų, nustatytų pirmesnėje dalyje,

— produktai buvo išvežti iš Bendrijos, ir

— tuo atveju, kai grąžinamoji išmoka diferencijuota – produktai pasiekė licencijoje nurodytą arba kurią nors kitą paskyrimo vietą, kuriai grąžinamoji išmoka buvo nustatyta nepažeidžiant 13 straipsnio 5 dalies b punkto. Tačiau, laikantis 22 straipsnyje nurodytos tvarkos, išimtys iš šios taisyklės gali būti leidžiamos, jei yra nustatytos lygiavertes garantijas suteikiančios sąlygos.

7. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 22 straipsnyje nustatyta tvarka.

15 straipsnis

1. Tiek, kiek reikia, kad javų, cukraus ir vaisių bei daržovių bendroji rinka tinkamai veiktų, Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, ypatingais atvejais gali visai arba iš dalies uždrausti taikyti susitarimus dėl laikinojo įvežimo perdirbti:

— 13 straipsnio 1 dalies b punkte

— išvardytiems produktams ir

– vaisiams bei daržovėms, skirtiems 1 straipsnio 1 dalyje išvardytų produktų gamybai.

2. Jei padėtis, apie kurią kalbama 1 dalyje, yra ypač neatidėliotina ir Bendrijos rinka yra sutrikdyta ar jai kyla pavojus būti sutrikdytai dėl susitarimų laikinai įvežti arba išvežti produktus perdirbti, Komisija, nukrypdama nuo 1 dalies nuostatų, valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva imasi reikiamų priemonių; Tarybai ir valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios galios ne ilgiau kaip šešis mėnesius ir bus taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, per savaitę nuo jo gavimo dienos, ji priima sprendimą.

3. Apie Komisijos pasirinktas priemones bet kuri valstybė narė praneša Tarybai per savaitę nuo tos dienos, kai jos buvo paskelbtos. Taryba kvalifikuota balsų dauguma gali patvirtinti pakeitimus arba panaikinti Komisijos sprendimą. Jei Taryba per tris mėnesius nepriima jokio sprendimo, Komisijos sprendimas yra panaikinamas.

16 straipsnis

1. Jei, remiantis Reglamento (EEB) Nr. 1785/81 20 straipsniu, eksportuojamam baltajam cukrui yra nustatomas didesnis nei 5 ekiu už kilogramą mokestis, 22 straipsnyje nustatyta tvarka gali būti nuspręsta taikyti eksporto mokestį 1 straipsnio 1 dalyje nurodytiems eksportuojamiems produktams, kurių sudėtyje yra mažiausiai 35 % cukraus.

2. Eksporto mokesčio dydis nustatomas atsižvelgiant į:

— produkto, gauto perdirbus vaisius arba daržoves ir įdėjus cukraus, pobūdį,

— aptariamąją produktą įdėto cukraus kiekį,

— baltojo cukraus kainas Bendrijoje ir pasaulinėje rinkoje,

— baltajam cukrui taikomą eksporto mokestį;

— minėto mokesčio taikymo ekonomines pasekmes.

3. Kiek įdėta cukraus nurodo skaičius, įrašytas šio reglamento III priedo 1 skiltyje šalia minimo produkto.

Tačiau, jeigu pagal 4 dalį nustatytas dedamo cukraus kiekis 100 kg produkto grynojo svorio yra dviem arba daugiau kilogramų mažesnis už kiekį, kuris nurodytas aptariamam produktui II priedo 1 skiltyje, eksportuotojui prašant, naudojamas 4 dalyje nustatytas kiekis.

4. Į III priede išvardytus produktus dedamo cukraus kiekis – tai duomenys, gauti naudojantis refraktometru, padauginti iš 0,93 kai kalbama apie produktus, kurių KN kodas 2008, išskyrus KN kodus 2008 11 10, 2008 91 00, 2008 99 85 ir 2008 99 91, ir iš 0,95, kai kalbama apie kitus III priede išvardytus produktus, atėmus skaičių, nurodytą minimam produktui III priedo 2 skiltyje.

5. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 22 straipsnyje nustatyta tvarka.

17 straipsnis

1. Bendrosios kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo taisyklės bei specifinės jos taikymo taisyklės yra skiriamos tų produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, muitų tarifų klasifikacijai; muitų tarifų nomenklatūra, kuri yra šio reglamento taikymo rezultatas, įtraukiama į Bendrąjį muitų tarifą.

2. Jei šiame reglamente arba pagal jį priimtose nuostatose nenustatyta kitaip, įvežant iš trečiųjų šalių 1 straipsnio 2 dalyje išvardytus produktus draudžiama:

— apmokestinti bet kokiu mokesčiu, kuris yra lygiavertis muitui,

— taikyti bet kokį kiekybinį apribojimą arba tolygų poveikį turinčias priemones.

18 straipsnis

1. Jei dėl vieno ar kelių 1 straipsnio 1 dalyje išvardytų produktų importo arba eksporto Bendrijos rinka yra sutrikdoma ar jai gresia dideli sutrikimai, galintys sutrukdyti įgyvendinti Sutarties 39 straipsnyje numatytus tikslus, prekybai su trečiosiomis šalimis gali būti taikomos atitinkamos priemonės, kol tokie trikdymai ar jų grėsmė išnyks.

Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, priima bendrąsias šios dalies taikymo taisykles bei nustato atvejus ir ribas, kurių neperžengdamos valstybės narės gali imtis apsaugos priemonių.

2. Jei susidaro 1 dalyje aprašyta padėtis, Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva pasirenka reikiamas priemones; valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios turi būti taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, ji turi priimti sprendimą per tris darbo dienas nuo jo gavimo dienos.

3. Apie Komisijos numatytas priemones bet kuri valstybė narė praneša Tarybai per tris dienas nuo tos dienos, kai jos buvo paskelbtos. Taryba susirenka nedelsdama. Kvalifikuota balsų dauguma ji gali pakeisti arba panaikinti svarstomą priemonę.

4. Šis straipsnis taikomas atsižvelgiant į įsipareigojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų laikantis Sutarties 228 straipsnio 2 dalies.“

2. II ir IV priedai panaikinami.

II. *1977 m. kovo 14 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 518/77 (OL L 73, 1977 3 21, p. 22).*

1977 m. kovo 14 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 519/77 (OL L 73, 1977 3 21, p. 24).

1977 m. kovo 14 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 520/77 (OL L 73, 1977 3 21, p. 26).

1977 m. kovo 14 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 521/77 (OL L 73, 1977 3 21, p. 28).

1981 m. birželio 30 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1796/81 (OL L 183, 1981 7 4, p. 24) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1122/92 (OL L 117, 1992 5 1, p. 98).

1985 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2089/85 (OL L 197, 1985 7 27, p. 10).

1988 m. spalio 17 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3225/88 (OL L 288, 1988 10 21, p. 11).

1988 m. balandžio 28 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1201/88 (OL L 115, 1988 5 3, p. 9) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 2781/90 (OL L 265, 1990 9 28, p. 3).

Pirmiau nurodyti reglamentai panaikinami.

XV PRIEDAS

BANANAI

1993 m. vasario 13 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 404/93 (OL L 47, 1993 2 25, p. 1) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 3518/93 (OL L 320, 1993 12 22, p. 15)

1. 15 straipsnis pakeičiamas taip:

„15 straipsnis

1. Jei šiame reglamente nenumatyta kitaip, Bendrajame muitų tarife nustatyti muitai taikomi produktams, išvardytiems 1 straipsnio 2 dalyje.

2. Siekiant užkirsti kelią arba neutralizuoti neigiamą poveikį Bendrijos rinkai, kuris gali kilti dėl kai kurių 1 straipsnyje išvardytų produktų įvežimo, vienas arba daugiau tokių importuojamų produktų, laikantis 10 straipsnyje nurodytos muito normos, apmokestinami papildomu importo muitu, jei reikalavimai, išdėstyti Sutarties dėl žemės ūkio, kuri buvo sudaryta remiantis Sutarties 228 straipsniu daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo pagrindu, 5 straipsnyje, yra įvykdyti ir jei nepanašu, kad importas galėtų pakenkti Bendrijos rinkai, arba jei pastangos nesiderintų su numatytu tikslu.

3. Orientacinės kainos, už kurias žemesnėms gali būti įvedamas papildomas importo muitas, yra tokios, kokias Bendrija pateikia Pasaulio prekybos organizacijai.

Orientaciniai kiekiai, kuriuos būtina viršyti, kad būtų taikomas papildomas importo muitas, nustatomi, inter alia, remiantis importu į Bendriją per trejus metus iki tų metų, kuriais kyla arba panašu, jog gali kilti pavojus rinkai, minimas 2 dalyje.

4. Importo kainos, į kurias būtina atsižvelgti taikant papildomą importo muitą, nustatomos remiantis konkretaus krovinio importo kainomis CIF.

Importo kainos CIF tuo tikslu tikrinamos remiantis to produkto tipinėmis kainomis pasaulinėje rinkoje arba to produkto kaina Bendrijos importo rinkoje.

5. Komisija priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles remdamasi 27 straipsnyje nustatyta tvarka. Tokiose taisyklėse ypatingas dėmesys skiriamas:

a) produktams, kuriems gali būti taikomas papildomas muitas pagal Sutarties dėl žemės ūkio 5 straipsnį;

b) kitiems kriterijams, būtiniems taikant 1 dalį pagal minėtos Sutarties 5 straipsnio reikalavimus.“

2. Įterpiamas toliau nurodytas straipsnis:

„15a straipsnis

Šios antraštinės dalies 15a–20 straipsniai taikomi tik šviežiems produktams, kurių KN kodas ex 0803 , išskyruslaukinius bananus.

Šioje antraštinėje dalyje:

a) „tradicinis importas iš AKR valstybių“ yra priede nustatyti bananų kiekiai, kuriuos eksportuoja kiekviena AKR valstybė, tradiciškai eksportuojanti bananus į Bendriją; tokie bananai vadinami „tradiciniais AKR valstybių bananais“;

b) „netradicinis importas iš AKR valstybių“ yra iš AKR valstybių importuojami bananų kiekiai, didesni už nurodytuosius 1; tokie bananai vadinami „netradiciniais bananais“;

c) „importas iš trečiųjų AKR nepriklausančių šalių“ yra kiekiai, eksportuojami iš kitos trečiosios šalies; tokie bananai vadinami „trečiųjų šalių bananais“;

d) „Bendrijos bananai“ yra Bendrijos bananų produkcija;

e) „parduoti“ arba „prekyba“ yra pateikimas į rinką, tačiau tai nėra produkto pateikimas galutiniam vartotojui.“

3. 17 straipsnyje antroji dalis pakeičiama taip:

„Importo licencijos galioja visoje Bendrijoje. Išskyrus tuos atvejus, kai 27 straipsnyje nustatyta tvarka priimamos leidžiančios nukrypti nuostatos, tokios licencijos išduodamos pateikus užstatą, garantuojantį, kad produktai bus įvežami licencijos galiojimo laikotarpiu laikantis šio Reglamento; jei importas per tą laikotarpį nevykdomas arba vykdomas tik iš dalies, visas arba dalis užstato negrąžinama, išskyrus *force majeure* atvejus.“

4. 18 straipsnis pakeičiamas taip:

„18 straipsnis

1. Trečiųjų šalių bananų ir netradicinių AKR bananų eksportui kasmet nustatoma 2,2 milijonų tonų (grynojo svorio) muitų tarifų kvota.

Neperžengiant tarifinės kvotos ribų, iš trečiųjų šalių importuojami bananai apmokestinami 75 ekiu už toną, o netradicinių AKR bananų importas neapmokestinamas jokiu muitu.

1994 metams nustatyta 2,1 milijono tonų (grynojo svorio) muitų tarifų kvota.

Kai Bendrijos paklausa, kuri nustatoma remiantis 16 straipsnyje nurodyta pasiūlos pusiausvyra, išauga, 27 straipsnyje nustatyta tvarka atitinkamai padidinama kvotos apimtis. Bet kuris tokio pobūdžio pakeitimas padaromas iki lapkričio 30 dienos prieš prasidedant prekybos metams.

2. Nukrypstant nuo 15 straipsnio 1 dalies nuostatų, netradiciniams AKR bananams, importuojamiems netaikant tarifinės kvotos, minimos 1 dalyje, skiriamas muito mokestis už toną, lygus muito mokesčiui, nurodytam 15 straipsnio 1 dalyje, sumažinus jį 100 ekiu.

3. Tiems trečiųjų šalių ir netradiciniams AKR bananams, kurie buvo įvežti, o paskui yra išvežami iš Bendrijos, 1 dalyje minima kvota netaikoma.

4. Šiame straipsnyje nurodyti kiekiai yra konvertuojami į nacionalinę valiutą kursu, kuris taikomas konkretiems produktams pagal Bendrąjį muitų tarifą.“

5. 20 straipsnis papildomas tokiomis įtraukomis:

„— priemonės, užtikrinančios bananų, importuojamų pagal 18 straipsnio 1 dalyje numatytas tarifines kvotas, geografinę kilmės vietą kilmę,

— priemonės, būtinos siekiant įvykdyti įsipareigojimus, kylančius iš sutarčių, kurias Bendrija sudarė pagal Sutarties 288 straipsnį.“

6. 22 straipsnis pakeičiamas taip:

„22 straipsnis

Bendrosios kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo taisyklės ir specialiosios jos taikymo taisyklės yra skiriamos produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, klasifikacijai; muitų tarifų nomenklatūra, kuri yra šio reglamento taikymo rezultatas, įtraukiama į Bendrąjį muitų tarifą.“

7. 23 straipsnis pakeičiamais taip:

„23 straipsnis

1. Jei dėl vieno ar kelių 1 straipsnyje išvardytų produktų importo arba eksporto Bendrijos rinka yra sutrikdoma ar jai gresia dideli sutrikimai, galintys sutrukdyti įgyvendinti Sutarties 39 straipsnyje numatytus tikslus, prekybai su trečiosiomis šalimis gali būti taikomos atitinkamos priemonės, kol tokie trikdymai ar jų grėsmė išnyks.

Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, priima bendrąsias šios dalies taikymo taisykles bei nustato atvejus ir ribas, kurių neperžengdamos valstybės narės gali imtis laikinų apsaugos priemonių.

2. Jei susidaro 1 dalyje aprašyta padėtis, Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva pasirenka reikiamas priemones; valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios turi būti taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, ji turi priimti sprendimą per tris darbo dienas nuo jo gavimo dienos.

3. Apie Komisijos numatytas priemones bet kuri valstybė narė praneša Tarybai per tris dienas nuo tos dienos, kai jos tą informaciją gavo. Taryba susirenka nedelsdama. Kvalifikuota balsų dauguma ji gali pakeisti arba panaikinti svarstomą priemonę.

4. Išsamias šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 27 straipsnyje nustatyta tvarka.

5. Šis straipsnis taikomas atsižvelgiant į įsipareigojimus, kylančius iš tarptautinių sutarčių, sudarytų laikantis Sutarties 228 straipsnio 2 dalies.“

XVI PRIEDAS

VYNAS

I. *1987 m. kovo 16 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 822/87 (OL L 84, 1987 3 27, p. 1) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1891/94 (OL L 197, 1994 7 30, p. 42).*

1. IV antraštinė dalis pakeičiama taip:

„IV ANTRAŠTINĖ DALIS

Prekyba su trečiosiomis šalimis

52 straipsnis

1. Visi 1 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose išvardyti produktai įvežami į Bendriją pateikus importo licenciją. Importuojant į Bendriją ir eksportuojant iš jos visus kitus 1 straipsnio 2 dalyje išvardytus produktus gali būti reikalaujama pateikti importo ar eksporto licenciją.

2. Licencijas išduoda valstybės narės bet kuriam pareiškėjui nepaisydamos jo įsikūrimo Bendrijoje vietos ir nepažeisdamos priemonių, kurių buvo imtasi taikant 55 ir 56 straipsnius.

Importo ir eksporto licencijos galioja visoje Bendrijoje.

Tokios licencijos išduodamos pateikus užstatą, garantuojantį, kad produktai bus įvežami ir išvežami licencijos galiojimo laikotarpiu; jei importas per tą laikotarpį nevykdomas arba vykdomas tik iš dalies, visas arba dalis užstato negrąžinama, išskyrus *force majeure* atvejus.

3. 83 straipsnyje nustatyta tvarka patvirtinama:

a) produktų, kuriems reikalingos importo arba eksporto licencijos, sąrašas;

b) licencijų galiojimo laikas ir kitos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės.

53 straipsnis

1. Jei šiame reglamente nenurodyta kitaip, 1 straipsnyje išvardytiems produktams taikomos Bendrajame muitų tarife nurodytos muitų normos.

2. Vynuogių misos, kurios KN kodai 2009 60 ir 2204 30 ir kuriai Bendrojo muitų tarifo muitai taikomi atsižvelgiant į įvežamo produkto importo kainą, šios kainos teisingumas patikrinamas pagal vienodo dydžio importo vertę, kurią Komisija apskaičiuoja atsižvelgdama į kilmę ir produktą, remdamasi vidutinėmis šių produktų kainomis valstybių narių tipinėse importo rinkose arba kitose rinkose, kur tai taikoma.

Jei aptariamos prekių siuntos deklaruota įvežimo kaina yra didesnė už vienodo dydžio importo vertę, padidinta pagal 3 dalį nustatyta marža, kuri neturi viršyti vienodo dydžio importo vertės daugiau kaip 10 %, reikalaujama pateikti užstatą, atitinkantį importo muito mokesčius, nustatytus remiantis vieno dydžio importo verte.

Jei aptariamos prekių siuntos įvežimo kaina nedeklaruoja atliekant muitinės formalumus, Bendrojo muitų tarifo muitų normos taikymas priklauso nuo vienodo dydžio importo vertės arba nuo atitinkamų muitinės įstatymų nuostatų taikymo tomis sąlygomis, kurios turi būtu nustatytos laikantis 3 dalies.

3. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 83 straipsnyje nustatyta tvarka. Šios išsamios taisyklės apima nuostatas, reikalingas importo kainoms patikrinti.

54 straipsnis

1. Siekiant užkirsti kelią arba neutralizuoti neigiamą poveikį Bendrijos rinkai, kuris gali kilti dėl kai kurių 1 straipsnyje išvardytų produktų įvežimo, vienas arba keletas tokių produktų, laikantis 10 straipsnyje

nurodytos muito normos, apmokestinami papildomu importo muitu, jei reikalavimai, išdėstyti Sutarties dėl žemės ūkio, kuri buvo sudaryta remiantis Sutarties 228 straipsniu daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo pagrindu, 5 straipsnyje, yra įvykdyti ir jei nepanašu, kad importas galėtų pakenkti Bendrijos rinkai, arba jei pastangos nesiderintų su numatytu tikslu.

2. Orientacinės kainos, už kurias žemesnėms gali būti įvedamas papildomas importo muitas, yra tokios, kokias Bendrija pateikia Pasaulio prekybos organizacijai.

Orientaciniai kiekiai, kuriuos būtina viršyti, kad būtų taikomas papildomas importo muitas, nustatomi remiantis importu į Bendriją per trejus metus iki tų metų, kuriais kyla arba panašu, jog gali kilti pavojus rinkai, minimas 1 dalyje.

3. Importo kainos, į kurias būtina atsižvelgti taikant papildomą importo muitą, nustatomos remiantis konkrečios prekių siuntos importo kainomis CIF.

Importo kainos CIF tuo tikslu tikrinamos remiantis to produkto tipinėmis kainomis pasaulinėje rinkoje arba to produkto kaina Bendrijos importo rinkoje.

4. Komisija priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles remdamasi 83 straipsnyje nustatyta tvarka. Tokiose taisyklėse ypatingas dėmesys skiriamas:

a) produktams, kuriems gali būti taikomas papildomas muitas pagal Sutarties dėl žemės ūkio 5 straipsnį;

b) kitiems kriterijams, būtiniems taikant 1 dalį pagal minėtos Sutarties 5 straipsnio reikalavimus.

55 straipsnis

1. Tiek, kiek reikia, kad būtų galima eksportuoti:

a) 1 straipsnio 2 dalies a, b ir c punktuose išvardytus produktus;

b) cukrų, kurio KN kodas 1701, gliukozę ir gliukozės sirupą, kurių KN kodai 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 ir 1702 90 50, įskaitant produktus, kurių KN kodai 1702 30 51 ir 1702 30 59, įeinantys į produktų, kurių KN kodai 2009 60 11, 2009 60 71, 2009 60 79 ir 2204 30 99, sudėtį;

remiantis tų produktų kainomis pasaulinėje rinkoje ir laikantis apribojimų, nurodytų sutartyse, sudarytose remiantis Sutarties 228 straipsniu, skirtumas tarp tų kainų ir Bendrijos kainų gali būti padengtas eksporto grąžinamosiomis išmokomis.

2. Kompensuojamiems eksportuojamiems kiekiams paskirti turi būti taikomas toks metodas, kuris:

a) geriausiai atitiktų produkto pobūdį ir padėtį aptariamoje rinkoje ir leistų veiksmingiausiai panaudoti turimus išteklius atsižvelgiant į Bendrijos eksporto efektyvumą ir struktūrą, tačiau nesukurtų mažų ir didelių ūkio subjektų tarpusavio diskriminacijos;

b) atsižvelgiant į valdymo reikalavimus, mažiausiai apsunkintų suinteresuotų ūkio subjektų darbą;

c) leistų išvengti suinteresuotų ūkio subjektų tarpusavio diskriminacijos.

3. Grąžinamosios išmokos yra vienodos visoje Bendrijoje. Jos gali skirtis atitinkamai pagal paskyrimo vietą, kai tai lemia padėtis pasaulinėje rinkoje arba tam tikrų rinkų specifika.

Grąžinamosios išmokos, apie kurias kalbama 1 dalies a punkte, nustatomos 83 straipsnyje nurodyta tvarka. Jos nustatomos reguliariais laiko tarpais.

Intervencijos laikotarpiu Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva prireikus gali koreguoti vienodais laikotarpiais nustatomas grąžinamąsias išmokas.

56 straipsnio nuostatos jame nurodytiems produktams taikomos papildomai.

4. Grąžinamosios išmokos suteikiamos tik pagal paraiškas ir pateikus atitinkamą eksporto licenciją.

5. Už 1 straipsnyje išvardytus eksportuojamus produktus taikoma tokia grąžinamoji išmoka, kokia galioja licencijos paraiškos pateikimo dieną, o kai grąžinamoji išmoka diferencijuota – tokia, kokia galioja tą pačią dieną:

a) licencijoje nurodytai paskyrimo vietai arba, jei reikia;

b) realiai paskyrimo vietai, jei ji nesutampa su nurodytąja licencijoje. Tuo atveju, ši suma neturi viršyti sumos, taikomos licencijoje pažymėtai paskyrimo vietai.

Siekiant užkirsti kelią piktnaudžiavimui šia dalimi dėl jos lankstumo, gali būti imamasi atitinkamų priemonių.

6. 5 ir 6 dalių galima atsisakyti, kai kalbama apie 1 straipsnyje išvardytus produktus, už kuriuos grąžinamosios išmokos mokamos pagal pagalbos maisto produktais operacijas laikantis 83 straipsnyje nustatytos tvarkos.

7. Eksporto licencijos, išduodamos jose numatytiems referenciniams laikotarpiams ir taikomos aptariamiems produktams užtikrina, kad bus laikomasi apimčių apribojimų, kylančių iš sutarčių, sudarytų remiantis Sutarties 228 straipsniu. Referencinio laikotarpio pabaiga nedaro poveikio eksporto licencijų galiojimui įsipareigojimų, kylančių iš Sutarties dėl žemės ūkio, laikymosi atžvilgiu.

Atsižvelgiant į įsipareigojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo pagrindu, referencinio laikotarpio pabaiga neturi įtakos eksporto licencijų galiojimui.

8. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, taip pat ir nuostatos dėl nepaskirstytų bei nepanaudotų eksportuotinų kiekių perskirstymo priimamos 83 straipsnyje nustatyta tvarka.

56 straipsnis

1. Šis straipsnis taikomas 55 straipsnio 1 dalyje nurodytoms grąžinamosioms išmokoms.

2. Už 55 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytus produktus taikomų grąžinamųjų išmokų dydis:

— už žaliavinį ir baltąjį cukrų grąžinamoji išmoka taikoma, kai šie produktai eksportuojami neperdirbti pagal 1981 m. birželio 30 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1785/81 dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo 17 straipsnį ir jo įgyvendinimo nuostatas,

— už gliukozę ir gliukozės sirupą grąžinamoji išmoka taikoma, kai šie produktai eksportuojami neperdirbti, ir skaičiuojama kiekvienam atskirai pagal 1992 m. birželio 30 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1766/92 dėl bendro grūdų rinkos organizavimo 13 straipsnį ir jo įgyvendinimo nuostatas.

Siekdamas grąžinamosios išmokos, eksportavimo metu pareiškėjas privalo pateikti perdirbtų produktų deklaraciją nurodydamas joje žaliavinio cukraus, baltojo cukraus, gliukozės ir gliukozės sirupo kiekius, sunaudotus šių produktų gamybai.

Suinteresuotų valstybių narių atsakingos institucijos patikrina, ar ši deklaracija yra teisinga.

3. Nustatant grąžinamąją išmoką atsižvelgiama į:

a) dabartinę padėtį ir galimas tendencijas, susijusias su:

   — 55 straipsnio 1 dalyje išvardytų produktų Bendrijos kainomis ir galimybe juos įsigyti Bendrijos rinkoje;

   — šių produktų kainomis pasaulinėje rinkoje;

b) palankiausias pardavimo ir transporto išlaidas vežant iš Bendrijos rinkų į uostus ar kitus Bendrijoje esančius eksportavimo punktus ir pristatymo į paskyrimo šalį išlaidas;

c) bendro vyno rinkos organizavimo tikslus, kurie turi užtikrinti pusiausvyrą rinkoje bei natūralų kainų bei prekybos vystymąsi;

d) apribojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų remiantis Sutarties 228 straipsniu;

e) būtinybę išvengti Bendrijos rinkos trikdymų;

f) siūlomo eksporto ekonominį aspektą.

4. Bendrijos rinkos kainos, minimos 55 straipsnio 1 dalyje, nustatomos remiantis palankiausiomis eksporto kainomis.

Nustatant 55 straipsnio 1 dalyje minimas tarptautinės prekybos kainas, atsižvelgiama į:

a) trečiosiose šalyse užregistruotas kainas;

b) palankiausias kainas trečiosiose šalyse, į kurias įvežama iš kitų trečiųjų šalių;

c) gamintojo kainas, užregistruotas eksportuojančiose trečiosiose šalyse, atsižvelgiant, jei reikia, į tų šalių teikiamas grąžinamąsias išmokas;

d) siūlomas franko Bendrijos pasienyje kainas.

5. Nepažeidžiant 55 straipsnio 3 dalies trečiosios pastraipos, intervalai, kuriais sudaromi sąrašai tų produktų, kuriems faktiškai taikoma grąžinamoji išmoka, bei tos grąžinamosios išmokos dydis nustatomi 83 straipsnyje nustatyta tvarka.

6. Grąžinamoji išmoka išmokama įrodžius, kad:

— produktų kilmės vieta yra Bendrija, išskyrus tuos atvejus, kai taikomas 7 straipsnis;

— yra išvežti iš Bendrijos, ir

— tuo atveju, kai grąžinamoji išmoka diferencijuota – jie pasiekė licencijoje nurodytą paskyrimo vietą ar kitą paskyrimo vietą, kuriai grąžinamoji išmoka buvo paskirta nepažeidžiant 55 straipsnio 5 dalies b punkto nuostatos. Tačiau, 83 straipsnyje nurodyta tvarka, išimtys iš šios taisyklės gali būti leidžiamos, jei yra nustatytos lygiavertes garantijas suteikiančios sąlygos.

Papildomos nuostatos gali būti priimtos remiantis 83 straipsnyje nustatyta tvarka.

7. Produktams, kurie yra įvežami iš trečiųjų šalių ir po to išvežami į trečiąsias šalis, eksporto grąžinamoji išmoka nesuteikiama, nebent eksportuotojas įrodytų, kad:

— eksportuotinas produktas ir anksčiau įvežtas produktas yra tas pats produktas;

— importuojant buvo surinkti visi importo mokesčiai.

Tokiais atvejais už kiekvieną produktą skiriama grąžinamoji išmoka yra lygi muito mokesčiams, surinktiems importuojant, kai tie mokesčiai yra lygūs arba mažesni už taikomą grąžinamąją išmoką; kai importuojant surinkti mokesčiai yra didesni už taikomą grąžinamąją išmoką, mokama grąžinamoji išmoka, kuri tuo metu taikoma.

57 straipsnis

1. Tiek, kiek reikia, kad vyno bendroji rinka tinkamai veiktų, Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, ypatingais atvejais gali visai arba iš dalies uždrausti taikyti susitarimus dėl laikinojo įvežimo perdirbti 1 straipsnyje išvardytiems produktams.

2. Jei padėtis, apie kurią kalbama 1 dalyje, yra ypač neatidėliotina ir Bendrijos rinka yra sutrikdyta arba jai kyla pavojus būti sutrikdytai dėl susitarimų laikinai įvežti arba išvežti produktus perdirbti, Komisija, nukrypdama nuo 1 dalies nuostatų, valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva imasi reikiamų priemonių; Tarybai ir valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios galios ne ilgiau kaip šešis mėnesius ir bus taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, per savaitę nuo jo gavimo dienos, ji priima sprendimą.

3. Apie Komisijos pasirinktas priemones kiekviena valstybė narė praneša Tarybai per savaitę nuo tos dienos, kai jos buvo paskelbtos. Taryba kvalifikuota balsų dauguma gali patvirtinti pakeitimus arba panaikinti Komisijos sprendimą. Jei Taryba per tris mėnesius nepriima jokio sprendimo, Komisijos sprendimas yra panaikinamas.

58 straipsnis

1. Bendrosios kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo taisyklės bei specifinės jos taikymo taisyklės yra skiriamos tų produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, muitų tarifų klasifikacijai; muitų tarifų nomenklatūra, kuri yra šio reglamento taikymo rezultatas, įtraukiama į Bendrąjį muitų tarifą.

2. Jei šis reglamentas arba su juo susijusios nuostatos neprieštarauja, prekiaujant su trečiosiomis šalimis draudžiama:

— apmokestinti bet kokiu mokesčiu, lygiaverčiu muitui,

— taikyti bet kokį kiekybinį apribojimą arba tolygų poveikį turinčias priemones.

59 straipsnis

1. 1 straipsnio 2 dalyje nurodytus produktus, kuriuose yra alkoholio, išskyrus tuos produktus, kurie yra lygiavertiški tiems Bendrijos kilmės produktams, kuriuose tokios priemaišos yra leidžiamos pagal 25 straipsnio 1 ir 2 dalis, įvežti draudžiama.

2. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės ir ypač produktų lygiavertiškumo reikalavimai priimami 83 straipsnyje nustatyta tvarka.

60 straipsnis

1. Jei dėl vieno ar kelių 1 straipsnio 2 dalyje išvardytų produktų importo arba eksporto Bendrijos rinka yra sutrikdoma ar jai gresia dideli sutrikimai, galintys sutrukdyti įgyvendinti Sutarties 39 straipsnyje numatytus tikslus, prekybai su trečiosiomis šalimis gali būti taikomos atitinkamos priemonės, kol tokie trikdymai ar jų grėsmė išnyks.

Norint įvertinti, ar padėtis pateisina tokių priemonių taikymą, visu pirma būtina atsižvelgti:

a) į kiekius, kuriems eksporto licencijos buvo išduotos ar kurių buvo prašoma, ir į skaičius, nurodytus prognozuojamos pasiūlos balanse;

b) jei reikia, į intervencijos mastą.

Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, priima bendrąsias šios dalies taikymo taisykles bei nustato atvejus ir ribas, kurių neperžengdamos valstybės narės gali imtis laikinų apsaugos priemonių.

2. Jei susidaro 1 dalyje aprašyta padėtis, Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva pasirenka reikiamas priemones; valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios turi būti taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, ji turi priimti sprendimą per tris darbo dienas nuo jo gavimo dienos.

3. Apie Komisijos numatytas priemones kiekviena valstybė narė praneša Tarybai per tris dienas nuo tos dienos, kai jos buvo paskelbtos. Taryba susirenka nedelsiant. Kvalifikuota balsų dauguma ji gali pakeisti arba panaikinti svarstomą priemonę.

4. Šis straipsnis taikomas atsižvelgiant į įsipareigojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų laikantis Sutarties 228 straipsnio 2 dalies.

61 straipsnis

1. Importuojamas vynas, skirtas tiesiogiai žmonėms vartoti ir apibūdintas naudojant geografinės žymas, gali būti tinkamas realizuoti Bendrijoje ir su išlyga, kad yra sudarytas tarpusavio susitarimas dėl kontrolės ir apsaugos, numatytos Reglamento (EEB) Nr. 823/87 16 straipsnyje rūšiniams vynams, pagamintiems konkrečiuose regionuose.

2. 1 dalies nuostata įgyvendinama pagal sutartis su suinteresuotomis trečiosiomis šalimis, dėl kurių susitariama ir kurios sudaromos Sutarties 113 straipsnyje nustatyta tvarka.

3. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 83 straipsnyje nustatyta tvarka.“

2. Po 72 straipsnio įterpiama:

„72a straipsnis

1. Valstybės narės imasi visų reikiamų priemonių, kurios Susitarimo dėl su prekyba susijusių intelektinės nuosavybės teisių aspektų 23 ir 24 straipsniuose numatytomis sąlygomis leistų suinteresuotoms šalims Bendrijoje nežymėti geografine žyma, kuria žymimi 1 straipsnio 2 dalies b punkte minimi produktai, tų produktų, kurių kilmės vieta nėra vietovė, pažymėta ta geografine žyma, net ir tada, kai tikroji prekių kilmė yra nurodyta arba geografinė žyma yra išversta arba išreikšta žodžiais „rūšis“, „tipas“, „stilius“, „imitacija“ ar panašiai.

Šiame straipsnyje „geografinė žyma“ yra ženklas, patvirtinantis, kad produkto kilmės šalis yra trečioji šalis, kuri yra Pasaulio prekybos organizacijos narė, arba tos šalies regionas arba vietovė tais atvejais, kai tam tikra kokybė, geras vardas ar kita pateikta produkto charakteristika gali būti priskiriama tik tai geografinės kilmės vietai.

2. 1 dalis taikoma nepaisant kitų specifinių Bendrijos teisės aktų nuostatų, nustatančių 1 straipsnio 2 dalies b punkte minimų produktų paskyrimo ir pateikimo taisykles.

3. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, jei reikia, priimamos 83 straipsnyje nustatyta tvarka.“

3. VII priedas panaikinamas.

II. *1979 m. vasario 5 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 344/79 (OL L 54, 1979 3 5, p. 67).*

1979 m. vasario 5 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 344/79 (OL L 54, 1979 3 5, p. 67) su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 2009/81 (OL L 195, 1981 7 18, p. 6).

Pirmiau nurodyti reglamentai panaikinami.

XVII PRIEDAS

TABAKAS

1992 m. birželio 30 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2075/92 (OL L 215, 1992 7 30, p. 70).

IV antraštinė dalis pakeičiama taip:

„IV ANTRAŠTINĖ DALIS

Prekyba su trečiosiomis šalimis

15 straipsnis

Jei šiame reglamente nenurodyta kitaip, 1 straipsnyje išvardytiems produktams taikomos Bendrajame muitų tarife nurodytos muitų normos.

16 straipsnis

1. Bendrosios kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo taisyklės ir specialiosios jos taikymo taisyklės yra skiriamos produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, klasifikacijai.

2. Išskyrus tuos atvejus, kai šiame reglamente arba su juo susijusiose priimtose nuostatose nurodyta kitaip, prekiaujant su trečiosiomis šalimis draudžiama:

a) apmokestinti bet kuriuo mokesčiu, lygiaverčiu muitui;

b) taikyti bet kurį kiekybinį apribojimą ar tolygų poveikį turinčias priemones.

16a straipsnis

1. Jei dėl vieno ar kelių 1 straipsnyje išvardytų produktų importo arba eksporto Bendrijos rinka yra sutrikdoma ar jai gresia dideli sutrikimai, galintys sutrukdyti įgyvendinti Sutarties 39 straipsnyje numatytus tikslus, prekybai su trečiosiomis šalimis gali būti taikomos atitinkamos priemonės, kol tokie trikdymai ar jų grėsmė išnyks.

Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, priima bendrąsias šios dalies taikymo taisykles bei nustato atvejus ir ribas, kurių neperžengdamos valstybės narės gali imtis laikinų apsaugos priemonių.

2. Jei susidaro 1 dalyje aprašyta padėtis, Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva pasirenka reikiamas priemones; valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios turi būti taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, ji turi priimti sprendimą per tris darbo dienas nuo jo gavimo dienos.

3. Apie Komisijos numatytas priemones bet kuri valstybė narė praneša Tarybai per tris dienas nuo tos dienos, kai jos buvo paskelbtos. Taryba susirenka nedelsiant. Kvalifikuota balsų dauguma ji gali pakeisti arba panaikinti svarstomą priemonę.

4. Šis straipsnis taikomas atsižvelgiant į įsipareigojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų laikantis Sutarties 228 straipsnio 2 dalies.“

XVIII PRIEDAS

APYNIAI

1971 m. liepos 26 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1696/71 (OL L 175, 1971 8 4, p. 1) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 3124/92 (OL L 313, 1992 10 30, p. 1).

V antraštinė dalis pakeičiama taip:

„V ANTRAŠTINĖ DALIS

Prekyba su trečiosiomis šalimis

14 straipsnis

Jei šiame reglamente nenurodyta kitaip, 1 straipsnyje išvardytiems produktams taikomos Bendrajame muitų tarife nurodytos muitų normos.

15 straipsnis

1. Bendrosios kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo taisyklės ir specialiosios jos taikymo taisyklės yra skiriamos produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, klasifikacijai.

2. Išskyrus tuos atvejus, kai šiame reglamente arba su juo susijusiose priimtose nuostatose nurodyta kitaip, prekiaujant su trečiosiomis šalimis draudžiama:

— apmokestinti bet kuriuo mokesčiu, lygiaverčiu muitui;

— taikyti bet kurį kiekybinį apribojimą ar tolygų poveikį turinčias priemones.

15a straipsnis

1. Jei dėl vieno ar kelių 1 straipsnyje išvardytų produktų importo arba eksporto Bendrijos rinka yra sutrikdoma ar jai gresia dideli sutrikimai, galintys sutrukdyti įgyvendinti Sutarties 39 straipsnyje numatytus tikslus, prekybai su trečiosiomis šalimis gali būti taikomos atitinkamos priemonės, kol tokie trikdymai ar jų grėsmė išnyks.

Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, priima bendrąsias šios dalies taikymo taisykles bei nustato atvejus ir ribas, kurių neperžengdamos valstybės narės gali imtis laikinų apsaugos priemonių.

2. Jei susidaro 1 dalyje aprašyta padėtis, Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva pasirenka reikiamas priemones; valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios turi būti taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, ji turi priimti sprendimą per tris darbo dienas nuo jo gavimo dienas.

3. Apie Komisijos numatytas priemones bet kuri valstybė narė praneša Tarybai per tris dienas nuo tos dienos, kai jos buvo paskelbtos. Taryba susirenka nedelsiant. Kvalifikuota balsų dauguma ji gali pakeisti arba panaikinti svarstomą priemonę.

4. Šis straipsnis taikomas atsižvelgiant į įsipareigojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų Sutarties 228 straipsnio 2 dalies.“

XIX PRIEDAS

AUGANTYS MEDŽIAI IR KITI AUGALAI, SVOGŪNĖLIAI, ŠAKNYS IR KITOS PANAŠIOS AUGALŲ DALYS, SKINTOS GĖLĖS IR DEKORATYVINIAI ŽALUMYNAI

I. *1968 m. vasario 27 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 234/68 (OL L 55, 1968 3 2, p. 1) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 3336/92 (OL L 336, 1992 11 20, p. 1).*

8, 9 ir 10 straipsniai pakeičiami taip:

„8 straipsnis

1. Įvežant į Bendriją visus 1 straipsnyje išvardytus produktus, gali būti reikalaujama pateikti importo licenciją.

Licencijas išduoda valstybės narės bet kuriam pareiškėjui nepaisydamos jo įsikūrimo Bendrijoje vietos.

Importo ir eksporto licencijos galioja visoje Bendrijoje. Tokios licencijos išduodamos pateikus užstatą, garantuojantį, kad produktai bus įvežami ir išvežami licencijos galiojimo laikotarpiu; jei importas per tą laikotarpį nevykdomas arba vykdomas tik iš dalies, visas arba dalis užstato negrąžinama, išskyrus *force majeure* atvejus.

2. Licencijų galiojimo laikas ir kitos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 14 straipsnyje nustatyta tvarka.

9 straipsnis

Jei šiame reglamente nenurodyta kitaip, 1 straipsnyje išvardytiems produktams taikomos Bendrajame muitų tarife nurodytos muito normos.

10 straipsnis

1. Bendrosios kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo taisyklės ir specialiosios jos taikymo taisyklės yra skiriamos produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, klasifikacijai.

2. Išskyrus tuos atvejus, kai šiame reglamente arba su juo susijusiose priimtose nuostatose nurodyta kitaip, prekiaujant su trečiosiomis šalimis draudžiama:

— apmokestinti bet kuriuo mokesčiu, lygiaverčiu muitui,

— taikyti bet kurį kiekybinį apribojimą ar tolygų poveikį turinčias priemones.

10a straipsnis

1. Jei dėl vieno ar kelių 1 straipsnyje išvardytų produktų importo arba eksporto Bendrijos rinka yra sutrikdoma ar jai gresia dideli sutrikimai, galintys sutrukdyti įgyvendinti Sutarties 39 straipsnyje numatytus tikslus, prekybai su trečiosiomis šalimis gali būti taikomos atitinkamos priemonės, kol tokie trikdymai ar jų grėsmė išnyks.

Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, priima bendrąsias šios dalies taikymo taisykles bei nustato atvejus ir ribas, kurių neperžengdamos valstybės narės gali imtis laikinų apsaugos priemonių.

2. Jei susidaro 1 dalyje aprašyta padėtis, Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva pasirenka reikiamas priemones; valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios turi būti taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, ji turi priimti sprendimą per tris darbo dienas nuo jo gavimo dienos.

3. Apie Komisijos numatytas priemones bet kuri valstybė narė praneša Tarybai per tris dienas nuo tos dienos, kai jos buvo paskelbtos. Taryba susirenka nedelsiant. Kvalifikuota balsų dauguma ji gali pakeisti arba panaikinti svarstomą priemonę.

4. Komisija priima išsamias šio reglamento taikymo taisykles 14 straipsnyje nustatyta tvarka.

5. Šis straipsnis taikomas atsižvelgiant į įsipareigojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų laikantis Sutarties 228 straipsnio 2 dalies.“

II. *1975 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3280/75 (OL L 326, 1975 12 18, p. 4).*

Pirmiau nurodytas reglamentas panaikinamas.

XX PRIEDAS

SĖKLOS

I. *1971 m. spalio 26 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2358/71 (OL L 246, 1971 11 5, p. 1) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 3375/93 (O L 303, 1993 12 10, p. 9).*

1. 5, 6 ir 7 straipsniai pakeičiami taip:

„5 straipsnis

1. Jei šiame reglamente nenurodyta kitaip, 1 straipsnyje išvardytiems produktams taikomos Bendrajame muitų tarife nurodytos muitų normos.

2. Bendrosios kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo taisyklės ir specialiosios jos taikymo taisyklės yra skiriamos produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, klasifikacijai; muitų tarifų nomenklatūra, kuri yra šio reglamento taikymo rezultatas, įtraukiama į Bendrąjį muitų tarifą.

6 straipsnis

Išskyrus tuos atvejus, kai šiame reglamente arba su juo susijusiose priimtose nuostatose nurodoma kitaip, prekiaujant su trečiosiomis šalimis draudžiama:

— apmokestinti bet kokiu mokesčiu, lygiaverčiu muitui;

— taikyti bet kokius kiekybinius apribojimus arba tolygų poveikį turinčias priemones.

7 straipsnis

1. Jei dėl vieno ar kelių 1 straipsnyje išvardytų produktų importo arba eksporto Bendrijos rinka yra sutrikdoma ar jai gresia dideli sutrikimai, galintys sutrukdyti įgyvendinti Sutarties 39 straipsnyje numatytus tikslus, prekybai su trečiosiomis šalimis gali būti taikomos atitinkamos priemonės, kol tokie trikdymai ar jų grėsmė išnyks.

Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, priima bendrąsias šios dalies taikymo taisykles bei nustato atvejus ir ribas, kurių neperžengdamos valstybės narės gali imtis laikinų apsaugos priemonių.

2. Jei susidaro 1 dalyje aprašyta padėtis, Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva pasirenka reikiamas priemones; valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios turi būti taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, ji turi priimti sprendimą per tris darbo dienas nuo jo gavimo dienos.

3. Apie Komisijos numatytas priemones bet kuri valstybė narė praneša Tarybai per tris dienas nuo tos dienos, kai jos buvo paskelbtos. Taryba susirenka nedelsiant. Kvalifikuota balsų dauguma ji gali pakeisti arba panaikinti svarstomą priemonę.

4. Šis straipsnis taikomas atsižvelgiant į įsipareigojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų laikantis Sutarties 228 straipsnio 2 dalies.“

2. 8a straipsnis panaikinamas.

II. *1972 m. liepos 20 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1578/72 (OL L 168, 1972 7 26, p. 1) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1984/86 (OL L 171, 1986 6 28, p. 3).*

Pirmiau nurodytas reglamentas panaikinamas.

XXI PRIEDAS

ĮVAIRŪS REGLAMENTAI

I. *1968 m. birželio 28 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 827/68 (OL L 151, 1968 6 30, p. 16) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 794/94 (OL L 92, 1994 4 9, p. 15).*

1. 2 ir 3 straipsniai pakeičiami taip:

„2 straipsnis

1. Jei šiame reglamente nenurodyta kitaip, 1 straipsnyje išvardytiems produktams taikomos Bendrajame muitų tarife nurodytos muitų normos.

2. Bendrosios kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo taisyklės ir specialiosios jos taikymo taisyklės yra skiriamos produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, klasifikacijai; muitų tarifų nomenklatūra, kuri yra šio reglamento taikymo rezultatas, įtraukiama į Bendrąjį muitų tarifą.

3. Jei šis reglamentas arba pagal jį priimtos nuostatos neprieštarauja, ir atsižvelgiant į įsipareigojimus, kylančius iš tarptautinių sutarčių dėl priede išvardytų produktų, prekiaujant su trečiosiomis šalimis draudžiama:

— apmokestinti bet kokiu mokesčiu, lygiaverčiu muitui,

— taikyti bet kokius kiekybinius apribojimus arba tolygų poveikį turinčias priemones.

3 straipsnis

1. Jei dėl vieno ar kelių 1 straipsnyje išvardytų produktų importo arba eksporto Bendrijos rinka yra sutrikdoma ar jai gresia dideli sutrikimai, galintys sutrukdyti įgyvendinti Sutarties 39 straipsnyje numatytus tikslus, prekybai su trečiosiomis šalimis gali būti taikomos atitinkamos priemonės, kol tokie trikdymai ar jų grėsmė išnyks.

Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, priima bendrąsias šios dalies taikymo taisykles bei nustato atvejus ir ribas, kurių neperžengdamos valstybės narės gali imtis laikinų apsaugos priemonių.

2. Jei susidaro 1 dalyje aprašyta padėtis, Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva pasirenka reikiamas priemones; valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios turi būti taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, ji turi priimti sprendimą per tris darbo dienas nuo jo gavimo dienos.

3. Apie Komisijos numatytas priemones bet kuri valstybė narė praneša Tarybai per tris dienas nuo tos dienos, kai jos buvo paskelbtos. Taryba susirenka nedelsiant. Kvalifikuota balsų dauguma ji gali pakeisti arba panaikinti svarstomą priemonę.

4. Šis straipsnis taikomas atsižvelgiant į įsipareigojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų laikantis Sutarties 228 straipsnio 2 dalies.“

2. 6 straipsnis pakeičiamas taip:

„6 straipsnis

Kai nurodoma į šį straipsnį, priemonių imamasi laikantis Reglamento (EEB) Nr. 136/66 38 straipsnyje ir kitų reglamentų dėl bendro žemės ūkio rinkų organizavimo atitinkamuose straipsniuose nustatyta tvarka.“

II. *1979 m. vasario 5 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 234/79 (OL L 34, 1979 2 9, p. 2) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 3209/89 (OL L 312, 1989 10 27, p. 5).*

2 straipsnio 2 dalis panaikinama.

XXII PRIEDAS

TOLIMIAUSI REGIONAI

I. *1991 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3763/91 (OL L 356, 1991 12 24, p. 1) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 3714/92 (OL L 378, 1992 12 23, p. 23).*

2 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

a) pirmoje pastraipoje sakinio dalis „Mokesčiai, nustatomi pagal 1975 m. spalio 29 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2727/75 dėl bendro grūdų rinkos organizavimo 13 straipsnio 1 dalį“ keičiama tokia:

„Importo mokesčiai, numatyti Bendrajame muitų tarife“;

b) straipsnio antrojoje dalyje žodžiai „mokestis (atleidimas)“ pakeičiami „(atleidimas nuo) importo muito“.

II. *1992 m. birželio 15 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1600/92 (OL L 173, 1992 6 27, p. 1) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 3714/92 (OL L 378, 1992 12 23, p. 23).*

1. 3 straipsnio 1 dalyje išbraukiami žodžiai „Mokesčiai ir (arba)“.

2. 5 straipsnio 1 dalies a punkte išbraukiami žodžiai „ir (arba) mokesčiai, apie kuriuos kalbama 1968 m. birželio 27 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 806/68 dėl bendro galvijienos rinkos organizavimo 9 straipsnyje“.

3. 7 straipsnyje išbraukiami žodžiai „mokestis ir (arba)“.

III. *1992 m. birželio 15 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1600/92 (OL L 173, 1992 6 27, p. 13) su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 3714/92 (OL L 378, 1992 12 23, p. 23).*

1. 3 straipsnio 1 dalyje išbraukiami žodžiai „Mokesčiai ir (arba)“.

2. 5 straipsnio 1 dalies a punkte išbraukiami žodžiai „ir (arba) mokesčiai, apie kuriuos kalbama Tarybos reglamento (EEB) Nr. 805/68 9 straipsnyje.“